

รายงานการประชุมประจำปี WTO Public Forum

ระหว่างวันที่ 27 - 29 กันยายน 2559
ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส

กลุ่มงานสหภาพรัฐสภา
สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สารบัญ

หน้า

รายนามคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ	๑
การประชุมประจำปี WTO Public Forum 2016	
- การอภิปรายทั่วไป (Opening Plenary Debate) หัวข้อ “Making Trade Truly Inclusive”	๒
- การประชุมของภาคีรัฐสภาหัวข้อ “ห่วงโซ่คุณค่าของโลกจะสามารถทำให้การค้าเกิดความสำคัญกับทุกภาคส่วนมากขึ้นได้อย่างไร : มุมมองของฝ่ายนิติบัญญัติ” (Parliamentary session on How can global value chains make trade more inclusive? A legislative perspective)	๔
- การประชุมในหัวข้อ “การสนับสนุนให้เกิดนวัตกรรมด้านการเกษตรในการพัฒนาการค้าที่ให้ความสำคัญกับทุกภาคส่วนในด้านเกษตรกรรม” (Fostering innovation in agriculture to improve inclusive trade in the farming sector)	๖
- การประชุมในหัวข้อ “วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในศตวรรษที่ ๒๑” (SMEs and 21 st century trade barriers)	๗
การประชุมทวิภาคี	
- การพบปะหารือข้อราชการกับนายพปูล คุณวิบูลย์ เอกอัครราชทูต ณ กรุงเบิร์น	๘
- การพบปะหารือข้อราชการกับนาย Francis Gurry ผู้อำนวยการใหญ่องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (World Intellectual Property Organization: WIPO)	๙
- การพบปะหารือข้อราชการกับนายบุญยฤทธิ์ กัลยาณมิตร เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การการค้าโลกและองค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก ณ นครเจนีวา	๑๐
- พบปะหารือข้อราชการกับนายธานี ทองภักดี เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การสหประชาชาติ ณ นครเจนีวา	๑๓
ภาคผนวก	
- ประเด็นการหารือกับเอกอัครราชทูต ณ กรุงเบิร์น	
- ประเด็นการหารือกับเอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การการค้าโลก	
- ประเด็นการหารือกับเอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การสหประชาชาติ	
- ประเด็นการหารือกับผู้อำนวยการใหญ่องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO)	
- ประเด็นการหารือกับเลขาธิการ IPU	

รายงาน
การประชุมประจำปี WTO Public Forum
ระหว่างวันที่ ๒๗ – ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙
ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส

คณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ นำโดยศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้เข้าร่วมการประชุมประจำปี WTO Public Forum ระหว่างวันที่ ๒๗ – ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส โดยมีหัวข้อหลักคือ “การค้าที่ให้ความสำคัญกับทุกภาคส่วน” (Inclusive Trade) และหัวข้อย่อยสำหรับฝ่ายนิติบัญญัติคือ “ห่วงโซ่คุณค่าของโลกจะสามารถทำให้การค้าเกิดความสำคัญกับทุกภาคส่วนมากขึ้นได้อย่างไร : มุมมองของฝ่ายนิติบัญญัติ” (How can global value chains make trade more inclusive? A legislative perspective)

รายนามคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ประกอบด้วย

๑. ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย - ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
- หัวหน้าคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
๒. พลเอก โปฏภุช พงษ์นนท์ - สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
- ผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
๓. นายพจน์ อร่ามวัฒนานนท์ - สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
- ผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
๔. นางวรารัตน์ อติแพทย์ - เลขาธิการวุฒิสภา
- ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
๕. นางสาวฉัตรนันทน์ ฐิตนาค - ผู้ช่วยเลขานุการประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
๖. นางสาวกนิษฐ ปัทมรินทร์ - นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการพิเศษ
- กลุ่มงานสหภาพรัฐสภา
- สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- เลขานุการคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
๗. นางสาววรรณภัสสร ไซยเทพ - นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการ
- กลุ่มงานพิธีการทูต
- สำนักการต่างประเทศ
- สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
- ผู้ช่วยเลขานุการคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมประจำปี WTO Public Forum 2016

คณะผู้แทนฯ ได้เข้าร่วมประชุมในหัวข้อต่าง ๆ จำนวน ๔ หัวข้อ ดังนี้

๑. การอภิปรายทั่วไป (Opening Plenary Debate) หัวข้อ “Making Trade Truly Inclusive”
 - ▶ วันอังคารที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๙ เวลา ๑๐.๐๐ – ๑๒.๐๐ นาฬิกา ณ ห้อง CR อาคารสำนักงานใหญ่-องค์การการค้าโลก อาคารเซ็นเตอร์ วิลเลียม แรพเพิร์ต

การมีส่วนร่วมของประเทศที่กำลังพัฒนาในวงการการค้าระหว่างประเทศ เป็นกลไกสำคัญต่อการลดความยากจนและการพัฒนาขีดความสามารถทางเศรษฐกิจระดับโลก นับตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ การมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาในเวทีการค้าโลกเพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ ๓๓ เป็นร้อยละ ๔๘ ซึ่งได้ช่วยลดภาวะความยากจนของประชากรโลกได้กว่าครึ่งหนึ่งของเป้าหมายที่ตั้งไว้เมื่อปี ๒๕๓๓

การค้าระหว่างประเทศไม่ได้เป็นเพียงแต่กิจกรรมของธุรกิจขนาดใหญ่เท่านั้น แต่รวมถึงวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือ SMEs (Small and Medium Enterprises) ซึ่งเข้ามามีบทบาทสำคัญในการค้าระหว่างประเทศมากยิ่งขึ้น ถือเป็นการค้าที่ให้ความสำคัญกับทุกภาคส่วน (Inclusive Trade)

ดังนั้น การทำให้การค้ามีความสำคัญกับทุกภาคส่วนได้อย่างแท้จริงนั้น ต้องเป็นการค้าที่ให้ประโยชน์อย่างเต็มที่และเต็มศักยภาพแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวมถึงธุรกิจที่ใช้นวัตกรรม และธุรกิจที่มีผู้ประกอบการที่เป็นสตรี นอกจากนี้ การค้าที่ให้ความสำคัญกับทุกภาคส่วนต้องสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการได้มีเวทีนำเสนอสินค้าและสร้างเครือข่ายทางการตลาด พร้อมยกระดับคุณภาพการประกอบธุรกิจ โดยการสร้างความแตกต่าง และโอกาสทางธุรกิจให้แก่ผู้คนในทุกภาคส่วนได้

ในการประชุมได้มีการอภิปรายอย่างกว้างขวางในประเด็นดังกล่าว โดยนาย Roberto Azevêdo ผู้อำนวยการใหญ่องค์การการค้าโลก (Director-General of the WTO) ได้กล่าวสุนทรพจน์เปิดการประชุม WTO Public Forum ๒๐๑๖ สาระโดยสรุปดังนี้

การค้าเป็นเครื่องมือที่มีอำนาจมากที่สุดในประวัติศาสตร์ของการแก้ไขปัญหาความยากจน ในหลายทศวรรษที่ผ่านมา การค้าได้ช่วยยกระดับชีวิตของประชาชนนับล้านคนให้พ้นจากภาวะยากจนในประเทศกำลังพัฒนา และได้พัฒนาการดำรงชีวิต และชีวิตความเป็นอยู่ของประเทศที่พัฒนาแล้ว บางครั้งการค้าได้สร้างงาน แต่บางครั้งการค้าอาจทำให้คนตกงานได้ การที่คนตกงานนั้นไม่ได้เกิดจากการค้าโดยตรง แต่เกิดจากการเพิ่มขึ้นของผลผลิตที่ต้องใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรม นอกจากนี้ การค้ายังเป็นตัวก่อกำเนิดงานที่มีคุณภาพและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน จากเหตุผลเหล่านี้ทำให้เราจำเป็นต้องมีการค้า และเป็นเรื่องที่สำคัญมากที่เราต้องรู้ปัญหา และต้องแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันอย่างสมดุล

อย่างไรก็ตาม ผลประโยชน์ทางการค้าอาจไม่ส่งผลดีต่อประชาชนที่ตกงาน หรืออยู่ในภาวะยากจน เราควรรู้ว่าผลประโยชน์ของการค้านั้นยังไม่ถึงประชาชนอีกมากมายอย่างที่ควรจะเป็น การสร้างระบบที่จะทำให้ผลประโยชน์ต่าง ๆ กระจายออกไปมากขึ้น ได้แก่ ระบบที่ตอบรับผู้ที่ต้องการได้อย่างแท้จริง ระบบที่สามารถเปิดรับการเจริญเติบโตและการพัฒนาในอนาคต และระบบที่ไปได้ไกลยิ่งขึ้นในการสนับสนุนประเทศที่ยากจน รวมถึงกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สตรี และกลุ่มคนชายขอบในทุกรูปแบบของเศรษฐกิจ

นอกจากนี้ ยังมีประเด็นสำคัญว่า เศรษฐกิจจะเป็นอย่างไรในอีก ๒๐ ปีข้างหน้า และต้องเตรียมพร้อมในการรับมือกับสิ่งนี้อย่างไร อาทิ ในอนาคตจะมีเทคโนโลยีที่สามารถควบคุมการขับเคลื่อนพาหนะเองได้ หากเป็นเช่นนั้น อาชีพรับจ้างขับรถบรรทุก/ รถแท็กซี่จะอย่างไร จะปรับตัวอย่างไร เทคโนโลยีส่งผลกระทบต่อการค้าของเราในทุกวันนี้ นอกจากนี้ E-Commerce มีมูลค่ากว่า ๒๒ พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เมื่อปี ๒๕๕๘ ประชาชนต้องสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีได้ โดยเฉพาะผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม นโยบายของรัฐต้องช่วยสนับสนุนในเรื่องนี้ เพื่อให้ประชาชนในประเทศสามารถปรับตัวได้ และรับมือกับเศรษฐกิจของระบบโลกที่กำลังเปลี่ยนแปลงไป อันรวมถึง นโยบายการคลัง การศึกษาและทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็น และการสนับสนุนการปรับตัวของคนตกงาน และการเตรียมรับมือนี้ต้องเกิดขึ้นในระดับโลกด้วยประการแรก ผ่านการริเริ่มในการช่วยเพิ่มความสามารถทางการค้าแก่ประเทศกำลังพัฒนา และประเทศด้อยพัฒนา ประการที่สอง ผ่านการปฏิรูปการค้าแนวใหม่ ได้แก่ ระบบการค้าที่ให้ความสำคัญกับทุกภาคส่วน ซึ่งจะลดอุปสรรคทางการค้าลงเพื่อช่วยเหลือให้ทุกคนสามารถแข่งขันทางการค้าได้โดยเฉพาะผู้ประกอบการรายย่อย เพื่อให้การค้าสามารถสร้างประโยชน์ให้แก่ทุกคนได้อย่างทั่วถึง นอกจากนี้ ยังมีการอภิปรายจากผู้ร่วม

สัมมนาอีกหลายคน อาทิ นาง Cecilia Malmström คณะกรรมาธิการยุโรป (EU Trade Commissioner) ซึ่งกล่าวถึงเรื่องการค้าที่ให้ความสำคัญกับทุกภาคส่วน ว่าประชาชนจำนวนมากที่คิดว่าตนไม่มีส่วนร่วมในการค้า ทำให้เกิดการต่อต้านกระแสโลกาภิวัตน์ ไม่เพียงเกิดขึ้นในสหภาพยุโรปเท่านั้น แต่ยังเกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกาและทั่วโลกด้วย จึงต้องมีนโยบายการค้าแบบใหม่ที่อิงกับความเป็นจริงของระบบเศรษฐกิจแบบใหม่ดังกล่าว ประกอบด้วย ห่วงโซ่คุณค่าของโลก เศรษฐกิจดิจิทัล การค้าภาคบริการ การมีส่วนร่วมของทุกคน ความโปร่งใสของนโยบายการค้าที่สามารถทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อตกลงทางการค้าต่าง ๆ และรับรู้ถึงผลเสียและผลดีของข้อตกลงทางการค้าต่าง ๆ ได้ นอกจากนั้น นโยบายการค้าแบบใหม่จะต้องมีความรับผิดชอบต่ออย่างยั่งยืนต่อมาตรฐานแรงงาน สิทธิมนุษยชน ไม่ทำลายผู้บริโภค สิ่งแวดล้อม และสิทธิของรัฐบาลในการออกกฎระเบียบ

นอกจากนั้น ยังมีการอภิปรายเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องการค้าที่ให้ความสำคัญกับทุกภาคส่วน อาทิ นาย Okechukwu E. Enelamah รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้าและการลงทุน สหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย ได้อภิปรายในนามของนาย Muhammadu Buhari ประธานาธิบดีสหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย เกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวว่า ขณะนี้เป็นช่วงที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะรับมือกับความท้าทายและผลลัพธ์ของความไม่เท่าเทียมกันซึ่งเป็นความเสี่ยงของสันติภาพและความมั่นคง ไนจีเรียเชื่อว่าการทำให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการค้านั้น หลายฝ่ายหลายสถาบันจะต้องปฏิบัติร่วมกันในการยืดหยุ่นกฎระเบียบต่าง ๆ และทำให้กฎระเบียบเหล่านั้นมีความทันสมัย ทันต่อสถานการณ์ทางการค้าโลกที่เปลี่ยนแปลงไป โดยมีความรับผิดชอบต่อนโยบายภายในประเทศที่จริงจังและยั่งยืนของประเทศด้วย รัฐบาลไนจีเรียมีความพยายามในการสร้างบรรยากาศทางธุรกิจ รวมถึงการให้สัตยาบันในความตกลงการค้าเสรี (Free Trade Agreement-FTA) เพื่อจะเป็นการลดต้นทุนในการทำธุรกิจการค้าของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศกำลังพัฒนา รวมทั้ง ไนจีเรียยังได้ก่อตั้ง African start-up centre เพื่อสนับสนุนเรื่องดังกล่าวด้วย

นางสาว Hanne Melin ผู้อำนวยการนโยบายสาธารณะของบริษัทอีเบย์ (EBAY Inc.) ตลาดประมูลสินค้าออนไลน์ที่ยิ่งใหญ่ระดับโลก ได้กล่าวถึงการก่อตั้งบริษัทอีเบย์ที่สามารถก่อตั้งขึ้นได้เนื่องจากมีระบบอินเทอร์เน็ตเกิดขึ้นในโลก และประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงอีเบย์ได้ โดยที่ประชาชนทุกคนสามารถมีบทบาทที่เป็นได้ทั้งผู้ซื้อและผู้ขาย และเป็นช่องทางสำคัญที่ทำให้ผู้ประกอบการรายย่อย มีโอกาสที่ดีในการทำการค้า เพราะผู้ประกอบการรายย่อยเหล่านี้ ไม่สามารถส่งออกเช่นผู้ประกอบการรายใหญ่ ดังนั้น เทคโนโลยีจึงมีความสำคัญอย่างมากต่อการทำให้ทุกคนจากทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการทำการค้า นอกจากนั้น นาย Roy Ombatti ผู้ก่อตั้งบริษัท African Born 3D Printer ในเคนยาได้กล่าวถึงการมีส่วนเกี่ยวข้องของเขาในโครงการ “Happy Feet” ซึ่งใช้เทคโนโลยีเครื่องพิมพ์แบบสามมิติในการออกแบบเพื่อผลิตรองเท้าจากวัสดุที่ใช้แล้วของผู้ที่เท้าพิการเนื่องจากการติดเชื้อจากหมัด โดยเขาได้เรียกร้องให้ผู้กำหนดนโยบายเน้นไปที่ผู้ประกอบการรายเล็กและรายย่อย และให้มีโครงสร้างที่ถูกต้องเพื่อที่จะได้มีความเจริญก้าวหน้า บริษัทของเขาเคยต้องปฏิเสธลูกค้าต่างประเทศเนื่องจากบริษัทของเขาไม่สามารถคำนวณระยะเวลาทางการขนส่งทางเรือไปยังนอกประเทศเคนยาได้ การส่งออกไปประเทศเพื่อนบ้าน เช่น การส่งออกไปยังกินดาเพียงประเทศเดียวนั้น ค่าขนส่งมีราคาสูงกว่าค่าสินค้า เขาจึงเรียกร้องให้ผู้กำหนดนโยบายให้โอกาสและให้การสนับสนุนตามสมควรแก่บริษัทเล็ก ๆ เช่น บริษัทของเขา และเขารับรองว่าบริษัทเล็ก ๆ ของเขาจะสามารถเข้าถึง และช่วยเหลือผู้พิการได้อีกหลายคน

คณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ นำโดย ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เข้าร่วมการประชุม WTO Public Forum ณ องค์การการค้าโลก นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส

๒. การประชุมของภาครัฐสภาหัวข้อ “ห่วงโซ่คุณค่าของโลกจะสามารถทำให้การค้าเกิดความสำคัญกับทุกภาคส่วนมากขึ้นได้อย่างไร : มุมมองของฝ่ายนิติบัญญัติ” (Parliamentary session on How can global value chains make trade more inclusive? A legislative perspective) จัดโดย สหภาพรัฐสภา และสภายุโรป

▶ วันอังคารที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๙ เวลา ๑๖.๐๐ – ๑๗.๓๐ นาฬิกา ห้อง S3 อาคารสำนักงานใหญ่-องค์การการค้าโลก อาคารเซ็นเตอร์ วิลเลียม แรพเพิร์ต

ห่วงโซ่คุณค่าของโลก หมายถึง กิจกรรมที่สร้างมูลค่าเพิ่มทั้งหมดที่เกิดขึ้นกับผลิตภัณฑ์ นับตั้งแต่ขั้นตอนการออกแบบผลิตภัณฑ์ จนกระทั่งสินค้านั้นถึงมือผู้บริโภคในขั้นตอนสุดท้าย รวมทั้งการบริการหลังจากนั้น (after-sales service) อาทิ เริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการวิจัย (Research & Design) การออกแบบ การผลิต การขนส่ง การโฆษณา การขาย และการบริการหลังการขาย โดยแต่ละกิจกรรมจะสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า ถ้ากิจกรรมเหล่านี้กระจายอยู่ในหลายประเทศ/ภูมิภาค จะเรียกว่า ห่วงโซ่คุณค่าของโลก (Global Value Chain: GVC)

การวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าของโลกช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถมองภาพรวมของธุรกิจได้กว้างขึ้นไม่ใช่มองเฉพาะจุดใดจุดหนึ่ง ซึ่งจะทำให้ผู้ประกอบการได้รับผลประโยชน์อย่างเต็มที่ ถ้าผู้ประกอบการนำแนวคิดห่วงโซ่คุณค่าของโลกมาใช้ในการวิเคราะห์ในการประกอบกิจการ จะสามารถช่วยกิจการได้ตั้งแต่ขั้นตอนแรกของการประกอบธุรกิจ เช่น การเลือกผู้ขาย การเลือกซื้อวัตถุดิบ สินค้าหรือกระบวนการผลิต ซึ่งจะพิจารณาทั้งสิ่งแวดล้อมภายในและภายนอกที่มีผลกระทบต่อกิจการ เพื่อให้กิจการสามารถปรับกระบวนการ

การดำเนินงานให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ ส่วนห่วงโซ่คุณค่าของโลกจะรวมถึงการจัดจำหน่ายและการบริการหลังการขายด้วย สิ่งเหล่านี้จะส่งผลให้กระบวนการทุกขั้นตอนของการประกอบการมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อันส่งผลให้กิจการและผู้ประกอบการได้รับประโยชน์สูงสุด

ผลผลิตระหว่างประเทศ การค้า และการลงทุนได้ทำให้เกิดห่วงโซ่คุณค่าของโลก กล่าวคือทุกขั้นตอนของการผลิตสินค้าจะอยู่ในทุก ๆ ส่วนของโลก การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ต้องการนโยบายเชิงรุก เพื่อที่จะยืดหยุ่นต่อการเจริญเติบโตแบบรอบด้านและยั่งยืน การผลิตต่าง ๆ ได้สร้างโอกาสใหม่ให้แก่ระบบเศรษฐกิจที่กำลังพัฒนา และให้โอกาสใหม่แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อให้พวกเขาสามารถเข้าถึงตลาดโลกได้ ทั้งในฐานะผู้จัดการสินค้าและบริการ และผู้รับบริการ การพึ่งพากันเช่นนี้นับเป็นความท้าทายต่อบทบาทของรัฐบาลในการวางนโยบายการค้าที่สามารถกระจายห่วงโซ่คุณค่าของโลกให้ขยายออกไปมากยิ่งขึ้นผ่านกระบวนการการออกกฎหมายของฝ่ายนิติบัญญัติ

การอภิปรายอย่างกว้างขวางในมุมมองของฝ่ายนิติบัญญัติ โดยสรุปสาระสำคัญ ดังนี้ นาง Nurhayati Ali Assegaf สมาชิกรัฐสภา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ได้กล่าวถึงวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม นั้นจะสามารถนำไปสู่ความก้าวหน้าของอินโดนีเซียได้ โดยผ่านความเป็นประชาธิปไตยและความเป็นธรรม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอินโดนีเซียคิดเป็นร้อยละ ๖๐ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศอินโดนีเซีย มีความพยายามจะสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้สามารถเข้าสู่ห่วงโซ่คุณค่าของโลก นอกจากนี้ ยังได้กล่าวถึงความท้าทายของสมาชิกรัฐสภาในการผลักดันการมีส่วนร่วมและบทบาทของสตรีในห่วงโซ่คุณค่าของโลก อาทิ การที่ผู้หญิงได้รับผลกระทบจากระบบโลกาภิวัตน์และระบบการค้าเสรี ความลำเอียงต่อสตรีในเรื่องการให้การศึกษา ความไม่เท่าเทียมกันทางเพศในเรื่องรายได้ และการใช้ทรัพยากร รวมถึงข้อจำกัดที่ทำให้สตรีไม่สามารถเข้าถึงปัจจัยการผลิต เงินเชื่อ ที่ดินและเทคโนโลยี ตนในฐานะสมาชิกรัฐสภาได้รับฟังทุกความคิดเห็น และทุกข้อคิดเห็นของสตรี เพราะทราบว่าปัจจุบันความต้องการของผู้หญิง และความสำเร็จในการเป็นผู้ประกอบการนั้นยากมาก รัฐบาล และรัฐสภาจะต้องกำหนดนโยบายที่ชัดเจนเพื่อที่จะยืนยันความสำเร็จของสตรีในการมีส่วนร่วมสำคัญในห่วงโซ่คุณค่าของโลก และสตรีควรที่จะมีอิสระในทางการเมืองทางเศรษฐกิจ และทางสังคมเท่าเทียมกับคนอื่น ๆ ด้วย

นาย Saud Majeed สมาชิกรัฐสภา สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน กล่าวว่าห่วงโซ่คุณค่าของโลกมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อประเทศกำลังพัฒนา เนื่องจากวิวัฒนาการของการค้าส่งผลให้การค้าสินค้าและบริการระหว่างประเทศในปัจจุบันอยู่ในรูปแบบของห่วงโซ่คุณค่าของโลกมากขึ้น โดยจากการศึกษารายงานของ UNCTAD (United Nations Conference on Trade and Development-UNCTAD) พบว่า ประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุดสามารถเข้าเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่คุณค่าโลกได้มากขึ้น โดยปรากฏการณ์ห่วงโซ่คุณค่าของโลกดังกล่าวนี้ได้เอื้อให้ประเทศกำลังพัฒนาที่ยังไม่สามารถพัฒนาอุตสาหกรรมหรือผลิตสินค้าเพื่อการส่งออกได้เองตลอดทั้งสายพานการผลิต สามารถเข้าเป็นส่วนหนึ่งของเศรษฐกิจโลกได้ง่ายขึ้น โดยมุ่งไปที่การผลิตสินค้าในบางช่วงของห่วงโซ่ที่ประเทศนั้น ๆ มีศักยภาพ ซึ่งจะส่งผลดีต่อประเทศในด้านการจ้างงานด้วย นอกจากนี้ UNCTAD ได้แบ่งระยะการเข้าร่วมในห่วงโซ่คุณค่าของโลกของประเทศต่าง ๆ ออกเป็นระยะต้น และระยะกลาง ประเทศที่อยู่ในระยะต้นคือ ประเทศที่มีสัดส่วนของการลงทุนจากต่างชาติ (Foreign Direct Investment-FDI) ในระดับที่สูง แต่ไม่ได้ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่สูง ส่วนประเทศที่พ้นจากระยะต้นสู่ระยะกลางคือ ประเทศที่มีระดับเทคโนโลยีสูงกว่าประเทศที่อยู่ในระยะต้น และเช่นเดียวกับอินโดนีเซีย ปากีสถานให้ความสำคัญกับบทบาทและการมีส่วนร่วมของสตรีเป็นอย่างยิ่ง และในฐานะสมาชิกรัฐสภาจะพยายามผลักดันให้สตรีมีส่วนร่วมและมีบทบาทสำคัญในห่วงโซ่คุณค่าของโลกด้วย

๓. การประชุมในหัวข้อ “การสนับสนุนให้เกิดนวัตกรรมด้านการเกษตรในการพัฒนาการค้าที่ให้ความสำคัญกับทุกภาคส่วนในด้านเกษตรกรรม” (Fostering innovation in agriculture to improve inclusive trade in the farming sector) จัดโดย World Farmers’ Organisation (WFO) Food and Agriculture Organization (FAO) และอื่น ๆ

▶ วันพุธที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙ เวลา ๑๐.๓๐ – ๑๒.๐๐ นาฬิกา ณ ห้อง S1 อาคารสำนักงานใหญ่-องค์การการค้าโลก อาคารเซ็นเตอร์ วิลเลียม แรพเพิร์ต

ที่ประชุมมีการอภิปรายอย่างกว้างขวางโดยส่วนใหญ่เป็นการยกตัวอย่างกรณีศึกษาของแต่ละประเทศเกี่ยวกับการปรับใช้นวัตกรรมในการพัฒนาระบบการเกษตร โดยสรุปได้ ดังนี้

นิวซีแลนด์มีจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นซึ่งส่งผลต่อความต้องการในการบริโภคมากขึ้นเช่นเดียวกัน ทำให้อัตราที่ดินสำหรับการเพาะปลูกผลิตผลทางการเกษตรไม่เพียงพอ นโยบายในการพัฒนาเกษตรกรรมของนิวซีแลนด์เกิดจากนวัตกรรมทางการเกษตร มีปัจจัยหลายด้านที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ความกังวลต่อสภาพแวดล้อม (ปริมาณน้ำฝน ปริมาณผลิตผลทางการเกษตร) ความปลอดภัยของอาหาร บทบาทของรัฐบาลต่อความปลอดภัยของอาหาร ราคาสินค้าที่เพิ่มสูงขึ้น ปัจจัยเหล่านี้เป็นผลสืบเนื่องจากเหตุการณ์การปฏิวัติประชาธิปไตยในอาหรับ หรือ Arab Spring เมื่อปี ๒๕๕๓ – ๒๕๕๔ อย่างไรก็ตาม เทคโนโลยีสมัยใหม่มีผลต่อนวัตกรรมทางการเกษตรในนิวซีแลนด์เช่นเดียวกัน อาทิ ประเภทของผลผลิตเดิมและผลผลิตใหม่คุณภาพของน้ำ ความรู้ความสามารถของเกษตรกร การปฏิวัติทางระบบข้อมูลสารสนเทศ การสื่อสารกับตลาด การพัฒนาระบบพันธุกรรมของพืชและสัตว์ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นการปรับใช้นวัตกรรมทางการเกษตรเพื่อพัฒนาผลผลิตด้านการเกษตร จากประสบการณ์ของนิวซีแลนด์จึงมีการเสนอว่าประเทศต่างๆ ควรสร้างความร่วมมือกับประเทศอื่น ๆ ในการนำเทคโนโลยีมาพัฒนาระบบการวิจัยด้านการเกษตร และการสร้างเครือข่ายทางการตลาด เพื่อเป็นสะพานเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและสร้างความมั่นคงทางสังคมต่อไป

อาร์เจนตินา มีการปฏิวัติเกษตรกรรมเมื่อ ๕๐ ปีที่แล้ว ส่งผลให้เกิดความมั่นคงทางสังคม โดยเฉพาะมีการพัฒนาด้านเกษตรกรรมมากขึ้น มีการนำความรู้และเทคโนโลยีมาปรับใช้ในกระบวนการพัฒนาผลผลิต การพัฒนาพันธุกรรม โดยเน้นเรื่องการพัฒนาเมล็ดพันธุ์ (ปลูกโดยการไถไม่กลบหน้าดิน) ซึ่งช่วยให้ผลผลิตมีปริมาณเพิ่มขึ้นและช่วยปรับปรุงคุณภาพดินให้เหมาะสมต่อการเพาะปลูกในครั้งต่อไป ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงการรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนด้วย นอกจากนี้ การนำความรู้และเทคโนโลยีมาปรับใช้ยังช่วยให้เกิดการคาดเดาสภาพของตลาดได้อย่างแม่นยำมากขึ้นอันจะส่งผลในการเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกร อย่างไรก็ตาม องค์การการค้าโลกมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการช่วยผลักดันนโยบายการค้าและการส่งออกสินค้าทางการเกษตรของสาธารณรัฐอาร์เจนตินา

ศูนย์การค้าระหว่างประเทศ ณ นครเจนีวา (International Trade Center (ITC), Geneva) มีบทบาทในการสนับสนุนด้านนวัตกรรมการค้าการลงทุน อันได้แก่ การยืนยันยืนยันความเป็นหุ้นส่วนของประเทศต่าง ๆ การเชื่อมโยงตลาด การประสานภาครัฐเพื่อให้การสนับสนุนเกษตรกร การแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านเทคโนโลยีการเกษตรระหว่างเกษตรกร เป็นต้น ศูนย์การค้าระหว่างประเทศเล็งเห็นว่า นวัตกรรมทางเกษตรกรรมมักเกิดจากแรงบันดาลใจของเกษตรกร ซึ่งจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องห่วงโซ่คุณค่าของโลกในการนำเทคโนโลยีทางการเกษตรมาปรับใช้กับเกษตรกรโดยนำเสนอกรณีศึกษาของกานามาภิปรายซึ่งกานามีสินค้าส่งออกหลัก คือ เมล็ดโกโก้ แต่ประสบปัญหาสำคัญ คือความปลอดภัยด้านอาหาร การลงทุนและการกระจายรายได้ ปัจจุบันในกานา เกษตรกรหญิงมีบทบาทมากกว่าเกษตรกรชาย เนื่องจากเกษตรกรหญิงมีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าความรู้และเทคโนโลยีที่ทันสมัยและสามารถเผยแพร่ข้อมูลได้มากกว่าเกษตรกรที่เป็นผู้ชาย

คณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยนายพจน์ อร่ามวัฒนานนท์ สมาชิกสถานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้อภิปรายเรื่องการขับเคลื่อนนโยบายเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer) ของประเทศไทยว่า ในอดีตที่ผ่านมาเกษตรกรทำการเพาะปลูกไม่มีแบบแผนระยะยาวที่ยั่งยืน รัฐบาลไทยจึงมีนโยบายในการปฏิรูปและพัฒนาการเกษตร ภายใต้โครงการเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer) ซึ่งเกษตรกรในอนาคตจะมีคุณสมบัติในการจัดการด้านราคาและผลผลิตสินค้าเกษตรของไทยโดยให้ตลาดเป็นตัวนำการผลิต และลดต้นทุนการผลิตอันเกิดจากการแข่งขันโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีทางการเกษตร รวมถึงการคำนึงถึงคุณภาพสินค้าและความปลอดภัยของผู้บริโภค มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม โดยอาศัยความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และเกษตรกร

นายพจน์ อร่ามวัฒนานนท์ สมาชิกสถานิติบัญญัติแห่งชาติได้อภิปรายในหัวข้อ “การสนับสนุนให้เกิดนวัตกรรมด้านการเกษตรในการพัฒนาการค้าที่ให้ความสำคัญกับทุกภาคส่วนในด้านเกษตรกรรม”

๔. การประชุมในหัวข้อ “วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในศตวรรษที่ ๒๑” (SMEs and 21st century trade barriers) จัดโดยคณะผู้แทนถาวรสวีเดนประจำองค์การการค้าโลก (Permanent Mission of Sweden to the WTO)

▶ วันพุธที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙ เวลา ๑๓.๐๐ – ๑๔.๓๐ นาฬิกา ณ ห้อง B อาคารสำนักงานใหญ่องค์การการค้าโลก อาคารเซ็นเตอร์ วิลเลียม แรพเพิร์ต

ธุรกิจขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises: SMEs) มีบทบาทสำคัญในการผลักดันเศรษฐกิจของประเทศไทย จากการศึกษาของ Oxford Economics ใน ๒๑ ประเทศ พบว่า SMEs ที่สร้างรายได้มากกว่าร้อยละ ๔๐ จากการทำธุรกิจนอกประเทศมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น มากกว่าร้อยละ ๖๖ ในช่วงระหว่างปี ๒๕๕๖ กับ ๒๕๕๙ นอกจากนี้ รายงานของ eBay ในปี ๒๕๕๖ พบว่า ร้อยละ ๙๕ ของธุรกิจขนาดเล็กที่ทำธุรกิจการค้าบน eBay เป็นผู้ส่งออก โดยปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ SME เข้ามามีส่วนร่วมในการค้าระหว่างประเทศ คือนวัตกรรม

ที่ประชุมได้อภิปรายเกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเวทีการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ การจัดการกับกำแพงภาษี ความแตกต่างของการดำเนินการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและธุรกิจระหว่างประเทศ โดยนำเสนอมุมมองของธุรกิจในประเทศต่าง ๆ และข้อเสนอแนะในการขจัดกำแพงภาษีในยุคปัจจุบัน เพื่อเอื้อต่อการค้าในทุกภาคส่วนของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อไปในอนาคต การอภิปรายในครั้งนี้เป็นมุมมองของผู้ประกอบการในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจากราชอาณาจักรสวีเดน ซึ่งในระยะหลังสังคมสวีเดนเริ่มต้นตัวกับกระแสธุรกิจเพื่อสังคม (social enterprise)

มากขึ้น โดยตระหนักว่าปัจจัยคนสามารถมีส่วนร่วมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมจึงส่งผลให้มีการจัดตั้งธุรกิจเพื่อสังคมเพิ่มขึ้น ขณะเดียวกันรัฐบาลได้ให้การสนับสนุนความเคลื่อนไหวดังกล่าวผ่าน Swedish Agency for Economic and Regional Growth ซึ่งเป็นหน่วยงานภาครัฐที่ทำหน้าที่สนับสนุนธุรกิจเพื่อสังคม โดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม การสร้างเครือข่ายและฐานข้อมูล ตลอดจนการให้เงินทุนเพื่อสนับสนุนโครงการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมให้ธุรกิจมีความเข้มแข็งและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ตัวอย่างสำคัญของความสำเร็จที่พัฒนามาจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านนวัตกรรม ได้แก่ Meetbug และ Timesulin ของสวีเดน โดยมีนาย Andreas Sjölund เป็นผู้ร่วมก่อตั้ง และยังเป็นผู้คิดค้นการให้บริการอินเทอร์เน็ตชั้นนำ เช่น สไกป์ (Skype) ที่ให้บริการผ่านทางคอมพิวเตอร์สู่คอมพิวเตอร์ ทั้งเสียงพูด ภาพจริง ขณะสนทนา การส่งข้อความ และการส่งข้อมูลในรูปแบบไฟล์ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย รวมถึงการประชุมผ่านออนไลน์ด้วย

การประชุมทวิภาคี

๑. การพบปะหรือข้อราชการกับนายพปฎล คุณวิบูลย์ เอกอัครราชทูต ณ กรุงเบิร์น

▶ วันจันทร์ที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙ เวลา ๑๒.๓๐ – ๑๔.๓๐ นาฬิกา ณ ทำเนียบเอกอัครราชทูตฯ
ประธานาธิบดีบัญญัติแห่งชาติกล่าวแสดงความรู้สึกยินดีในการที่ได้มาพบปะหารือกับ

เอกอัครราชทูตฯ และแสดงขอบคุณท่านเอกอัครราชทูตฯ พร้อมด้วยข้าราชการและเจ้าหน้าที่สถานเอกอัครราชทูตฯ ที่ให้การต้อนรับคณะฯ เป็นอย่างดี จากนั้น คณะผู้แทนฯ ได้หารือกับเอกอัครราชทูต ณ กรุงเบิร์น โดยกล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการเดินทางมาเยือนสมาพันธ์รัฐสวิสในครั้งนี้ว่าเพื่อเข้าร่วมการประชุมประจำปี WTO Public Forum ที่จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๒๗ – ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ ณ อาคารสำนักงานใหญ่องค์การการค้าโลก อาคารเซ็นเตอร์ วิลเลียม แรพเพิร์ต โดยมีหัวข้อหลักคือ “การค้าที่ให้ความสำคัญกับทุกภาคส่วน” (Inclusive Trade) และหัวข้อย่อยสำหรับฝ่ายนิติบัญญัติคือ “ห่วงโซ่คุณค่าของโลกจะสามารถทำให้การค้าเกิดความสำคัญกับทุกภาคส่วนมากขึ้นได้อย่างไร : มุมมองของฝ่ายนิติบัญญัติ” (How can global value chains make trade more inclusive? A legislative perspective)

ผลการลงประชามติเมื่อวันที่ ๗ สิงหาคมที่ผ่านมา ประธานาธิบดีบัญญัติแห่งชาติได้แจ้งให้เอกอัครราชทูตฯ ทราบว่าผลการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญและคำถามพ่วงได้ผ่านไปด้วยความเรียบร้อย กล่าวคือ ๑) การลงประชามติในประเด็นที่ ๑ (เห็นชอบกับร่างรัฐธรรมนูญฯ ทั้งฉบับหรือไม่) มีคะแนนเสียงเห็นชอบคิดเป็นร้อยละ ๖๑.๓๕ ไม่เห็นชอบ คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๖๕ ๒) การลงประชามติในประเด็นที่ ๒ (คำถามพ่วงที่ให้สมาชิกวุฒิสภาสรรหาร่วมเลือกนายกรัฐมนตรีกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาจากการเลือกตั้ง ในช่วง ๕ ปีแรก) มีคะแนนเสียงเห็นชอบ คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๐๗ และไม่เห็นชอบ คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๙๓

Roadmap ประเทศไทย ภายหลังการลงประชามติเสร็จสิ้น ประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่ Roadmap ของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ระยะที่ ๓ การเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตยโดยสมบูรณ์ ซึ่งในขั้นนี้เมื่อคณะกรรมการเลือกตั้งรับผลอย่างเป็นทางการแล้ว จะดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง อาทิ (๑) การปรับปรุงแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญเพิ่มเติม เพื่อนำคำถามพ่วงบรรจุเข้าในร่างรัฐธรรมนูญ (ภายใน ๓๐ วัน) จากนั้นส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญตีความว่ามีความถูกต้องเป็นไปตามบริบทและเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญหรือไม่ (ภายใน ๓๐ วัน) (๒) การร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ จำนวน ๑๐ ฉบับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง เพื่อให้ได้มาซึ่งรัฐสภาและรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง ทั้งนี้ Roadmap ของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ระยะที่ ๓ นี้ จะใช้ระยะเวลาอีกราว ๑๒ – ๑๔ เดือน และคาดว่าจะมีการเลือกตั้งในช่วงปลายปี ๒๕๖๐

คณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติถ่ายภาพร่วมกับ นายณพภูฏ คุณวิบูลย์
เอกอัครราชทูต ณ กรุงเบิร์น

๒. พบปะหารือขอราชการกับนาย Francis Gurry ผู้อำนวยการใหญ่องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (World Intellectual Property Organization: WIPO)

▶ วันพุธที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙ เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา ณ สำนักงานใหญ่องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก นครเจนีวา

คณะผู้แทนฯ ได้หารือกับผู้ผู้อำนวยการใหญ่องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลกในหลายประเด็นสำคัญ โดยสรุปดังนี้

พิธีสารมาดริด ประธานสถานิติบัญญัติแห่งชาติได้กล่าวถึงแผนการเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริดว่าด้วยการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศภายในต้นปี ๒๕๖๐ และการแก้ไขกฎหมายเครื่องหมายการค้าที่เกี่ยวข้องซึ่งแล้วเสร็จและมีผลบังคับใช้แล้ว ด้วยการสนับสนุนของสถานิติบัญญัติแห่งชาติ

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (Ministry of Digital and Society) ประเทศไทยได้ก่อตั้งกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมเพื่อเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจดิจิทัลอย่างยั่งยืน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีประชาคมโลก โดยผู้อำนวยการใหญ่ฯ ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า ปัจจุบันอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (creative industry) นั้นมีการพัฒนาเป็นอย่างมาก ตัวอย่างเช่น ธุรกิจเพลงซึ่งในอดีตผู้ฟังจะต้องซื้อแผ่นซีดีราคาแพงมาฟังเพลงเพียงไม่กี่เพลงที่บรรจุไว้ในแผ่นซีดีนั้น แต่ปัจจุบันได้มีการสร้างสรรค์ให้ผู้ฟังสามารถชำระเงินก้อนเพื่อซื้อเพลงจำนวนมากผ่านการดาวน์โหลดได้ แสดงให้เห็นว่ารูปแบบของธุรกิจ (Business Model) ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากในยุคดิจิทัล

สิทธิบัตรยากับการสาธารณสุข เรื่องการสาธารณสุขกับสิทธิบัตรยาของแต่ละประเทศนั้น ควรจะดำเนินนโยบายที่เหมาะสมกับประเทศของตน และต้องมีความสมดุลกับความต้องการของประชาชนภายในประเทศ บริษัทยาที่ประกอบธุรกิจภายใต้ทรัพย์สินทางปัญญาจะต้องประกอบธุรกิจให้ประชาชนในประเทศสามารถอยู่ได้โดยได้รับการบริการทางสาธารณสุขที่เหมาะสมเช่นเดียวกัน ดังนั้น นโยบายเรื่องสิทธิบัตรของแต่ละประเทศควรมีความยืดหยุ่นเพื่อประชาชนจะสามารถเข้าถึงยาได้มากขึ้น ปัจจุบันมีหลาย

ประเทศที่มีมาตรการการแก้ไขปัญหาคopyrightจากสิทธิบัตรยา (Compulsory Licensing) เพื่อเพิ่มโอกาสให้แก่ประชาชน อาทิ อินเดีย รวมถึงไทยด้วย ข้อสังเกตที่สำคัญคือ การจดทะเบียนสิทธิบัตรระหว่างประเทศ รวมถึงเรื่องสิทธิบัตรยานั้น เมื่อปี ๒๕๕๘ สนธิสัญญาความร่วมมือด้านสิทธิบัตร (Patent Cooperation Treaty) ได้ระบุว่า ภูมิภาคเอเชียมีสถิติการจดทะเบียนสิทธิบัตรสูงสุด คือ ร้อยละ ๔๓.๕ ในขณะที่ภูมิภาคอเมริกาเหนือมีสถิติการจดทะเบียนสิทธิบัตร ร้อยละ ๒๗.๖ และภูมิภาคยุโรปมีสถิติการจดทะเบียนสิทธิบัตร ร้อยละ ๒๗

คณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติถ่ายภาพร่วมกับ นาย Francis Gurry
ผู้อำนวยการใหญ่องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก

๓. พบปะหรือขอราชการกับนายบุญฤทธิ์ กัลยาณมิตร เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การการค้าโลกและองค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก ณ นครเจนีวา

▶ วันพุธที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙ เวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา ณ ทำเนียบเอกอัครราชทูตฯ

คณะผู้แทนฯ ได้หารือกับเอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การการค้าโลกและองค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก ณ นครเจนีวา ในหลายประเด็นสำคัญ โดยสรุปดังนี้

หน้าที่ความรับผิดชอบของสำนักงานคณะผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การการค้าโลก
ภายใต้สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ สำนักงานคณะผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การการค้าโลกมีเอกอัครราชทูตเป็นหัวหน้าสำนักงาน และมีข้าราชการจากกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการต่างประเทศ และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประจำการปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้แทนไทยในการประชุม คณะมนตรีและคณะกรรมการภายใต้กรอบองค์การการค้าโลก รวมถึงปฏิบัติงานด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยภารกิจของคณะผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การการค้าโลก อาทิ การเป็นตัวแทนของประเทศไทยในการรักษาผลประโยชน์และรับผิดชอบต่อกิจกรรมทั้งหมดที่ดำเนินการภายใต้กรอบองค์การการค้าโลก การเสนอแนะท่าที กลยุทธ์ และให้คำแนะนำในด้านกฎระเบียบเกี่ยวกับความตกลงองค์การการค้าโลก เพื่อประกอบการตัดสินใจ และกำหนดนโยบายของรัฐบาล การเข้าร่วมประชุม เจรจา รายงานผล ตลอดจนติดตามความคืบหน้า การเจรจาการค้าภายใต้กรอบองค์การการค้าโลก การประชุมเพื่อรักษาผลประโยชน์ของไทยในองค์การการค้าโลก การประสานกับหน่วยงานต่าง ๆ อาทิ สำนักงานพาณิชย์ในต่างประเทศ ประเทศสมาชิกต่าง ๆ และฝ่ายเลขาธิการขององค์การการค้าโลก เป็นต้น

ความคืบหน้าการเจรจาและการดำเนินการภายใต้องค์การการค้าโลก และการดำเนินการต่อไปสำหรับการเจรจารอบโดฮา ที่ประชุมรัฐมนตรีขององค์การการค้าโลก สมัยสามัญ ครั้งที่ ๑๐ เมื่อเดือน ธันวาคม ๒๕๕๘ ณ กรุงไนโรบี ประเทศเคนยา ประกาศปฏิญญาของรัฐมนตรี (Ministerial Declaration - MD) ในเรื่องการเจรจาต่อไปสำหรับรอบโดฮา โดยเห็นว่าการเจรจาในเรื่องสำคัญภายใต้การเจรจารอบโดฮาที่ยังไม่มีข้อสรุปจะต้องเจรจาต่อไป อาทิ การเจรจาเกษตร เรื่องการอุดหนุนภายใน (Domestic Support) และการเปิดตลาด (Market Access) การเจรจาสินค้าอุตสาหกรรม (Non - Agricultural Market Access: NAMA) การเจรจา การค้าบริการ (Services) และการเจรจากฎเกณฑ์การค้า (Rules) อย่างไรก็ตาม รัฐมนตรีองค์การการค้าโลก ไม่ได้มีมติว่าจะดำเนินการในเรื่องนี้ต่อไปอย่างไร เนื่องจากสมาชิกองค์การการค้าโลกยังมีท่าทีแตกต่างกัน เกี่ยวกับกรอบ/แนวทางการเจรจา

การให้สิทธิพิเศษด้านการค้าบริการแก่ประเทศสมาชิกที่พัฒนาน้อยที่สุด (Less Developed Countries - LDC) เป็นความพยายามของสมาชิกองค์การการค้าโลกที่จะสนับสนุนประเทศสมาชิกที่พัฒนาน้อยที่สุดให้เข้าเป็นส่วนหนึ่งของระบบการค้าพหุภาคี และสามารถเข้าถึงตลาดของสมาชิกอื่น ๆ ขององค์การการค้าโลก ในส่วนของไทย ได้แจ้งการให้สิทธิพิเศษด้านการค้าบริการแก่ประเทศสมาชิกที่พัฒนาน้อยที่สุดต่อองค์การการค้าโลกเป็นอันดับที่ ๒๓ เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ใน ๖ สาขา ได้แก่ (๑) บริการสถานที่สำหรับกางเต็นท์พักแรม (Camping and camp site services) (๒) บริการสวนสนุกและสถานพักผ่อนหย่อนใจ (Theme parks and amusement parks) (๓) บริการโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศ (Foreign language tuition services) (๔) บริการบ้านพักหรือศูนย์สำหรับวันหยุด (Holiday center and holiday home services) (๕) บริการตัวแทนเดินทะเล (Maritime agency services) และ (๖) บริการรับจัดการสินค้าขนส่งทางทะเล (Maritime cargo handling) ทั้งนี้ การให้สิทธิประโยชน์ดังกล่าวจะสิ้นสุดลงในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๗๓

การให้สิทธิพิเศษกับประเทศสมาชิกพัฒนาน้อยที่สุดในเรื่อง Duty Free Quota Free (DFQF) ไทยได้แจ้งการให้สิทธิพิเศษกับประเทศสมาชิกที่พัฒนาน้อยที่สุด ในเรื่อง DFQF เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ (มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๘) โดยยกเว้นอากรศุลกากรสำหรับสินค้าจำนวน ๖,๙๙๘ รายการ หรือร้อยละ ๗๓.๒๑ ของรายการสินค้าทั้งหมด ทั้งนี้ การให้สิทธิประโยชน์ดังกล่าวจะมีระยะเวลา ๑๕ ปี นับจากวันที่มีผลใช้บังคับ

การเจรจา/ความตกลงหลายฝ่าย (plurilateral) ภายใต้องค์การการค้าโลก หรือที่เกี่ยวข้องกับองค์การการค้าโลก

- **การเจรจาความตกลงว่าด้วยการค้าสินค้าเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology Agreement: ITA)** สมาชิกจำนวน ๒๙ ประเทศได้สรุปการเจรจาความตกลงว่าด้วยการค้าสินค้าเทคโนโลยีสารสนเทศ (ITA) เมื่อปี ๒๕๓๙ ปัจจุบันมีสมาชิกเข้าร่วมเป็นภาคีความตกลงดังกล่าวจำนวน ๘๑ ประเทศ ครอบคลุมสินค้า ๒๑๐ รายการ และมีสัดส่วนมูลค่าการค้ารวมร้อยละ ๙๗ ของการค้าโลก สำหรับรายการสินค้านี้ ส่วนการเจรจาขยายความตกลงว่าด้วยการค้าสินค้าเทคโนโลยีสารสนเทศ (ITA expansion) มีวัตถุประสงค์เพื่อขยายขอบเขตสินค้าให้ทันต่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ โดยสมาชิกมีพันธกรณีที่จะลดภาษีสินค้า IT เป็นศูนย์และยกเลิกค่าธรรมเนียมพิเศษต่าง ๆ ให้กับสมาชิกองค์การการค้าโลกทุกประเทศ ตามหลักการปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง (Most Favored Nation Treatment: MFN) ทั้งนี้ ความตกลงดังกล่าวมีสมาชิกเข้าร่วมจำนวน ๕๒ ประเทศรวมไทย และสามารถสรุปผลการเจรจาได้เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ ในช่วงการประชุม MC ๑๐ โดยสมาชิกตกลงที่จะดำเนินการกระบวนการภายในเพื่อให้มีผลใช้บังคับภายในวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙

ในส่วนของการดำเนินการเพื่อให้มีผลใช้บังคับ ขณะนี้มีสมาชิกจำนวน ๑๕ ประเทศได้ลดภาษีตามกำหนดแล้ว ได้แก่ จีน สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป สิงคโปร์ จีนไทเป มาเลเซีย แคนาดา ฮองกง อิสราเอล นอร์เวย์ นิวซีแลนด์ ไอซ์แลนด์ มอริเชียส มอนเตเนโกร และไทย ส่วนประเทศที่ไม่สามารถลดภาษีได้ตามกำหนด อันเนื่องมาจากกระบวนการภายในประเทศมีจำนวน ๕ ประเทศ ได้แก่ ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ โคลอมเบีย คอสตาริกา และแอลเบเนีย

สมาชิกที่มีกำหนดการลดภาษีในปี ๒๕๖๐ มีจำนวน ๔ ประเทศ ได้แก่ ออสเตรเลียและกัวเตมาลา (เริ่มลดภาษีในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๐) สวิตเซอร์แลนด์ (ภาษีเป็นศูนย์ทั้งหมดในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๐) และฟิลิปปินส์ (เริ่มลดภาษีในวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐) ทั้งหมดนี้เป็นไปตามผลการเจรจาเมื่อปี ๒๕๕๘ อย่างไรก็ตาม กัวเตมาลาไม่สามารถยืนยันว่าจะเริ่มลดภาษีได้ในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๐

ในส่วนของไทย เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๙ ที่ประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้มีมติเห็นชอบการดำเนินการให้มีผลผูกพันตามการเจรจาขยายขอบเขตความตกลงว่าด้วยการค้าสินค้าเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยขณะนี้กรมศุลกากรอยู่ระหว่างการดำเนินการออกประกาศกระทรวงการคลังในเรื่องดังกล่าว

- ความตกลงสินค้าสิ่งแวดล้อม (Environmental Goods Agreement - EGA) มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการค้าสินค้าสิ่งแวดล้อมโดยการลดภาษีสำหรับสินค้าที่ครอบคลุม อย่างไรก็ตาม สมาชิกยังไม่สามารถสรุปได้ว่าสินค้าสิ่งแวดล้อมจะครอบคลุมสินค้ารายการใดบ้าง สำหรับไทยขณะนี้อยู่ระหว่างพิจารณาศึกษาความเป็นไปได้ในการเข้าร่วมเจรจา

- ความตกลงการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ (Government Procurement Agreement - GPA) ความตกลงดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความโปร่งใสในการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ สำหรับไทย คณะรัฐมนตรีเห็นชอบให้ไทยเข้าเป็นผู้สังเกตการณ์ความตกลงการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐแล้ว และเข้าเป็นผู้สังเกตการณ์เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๘

- ความตกลงว่าด้วยการค้าบริการ (The Trade in Services Agreement - TISA) มีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดตลาดการค้าบริการเพิ่มเติมจากความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (General Agreement on Trade in Services - GATS) โดยขณะนี้สมาชิกเข้าร่วมเจรจา ๔๐ ประเทศ และมีสัดส่วนมูลค่าการค้าบริการรวมร้อยละ ๗๐ ของมูลค่าการค้าบริการทั้งหมดในโลก สำหรับไทยยังไม่ได้เข้าร่วมในการเจรจาดังกล่าว

ประเด็นสำคัญที่ได้หารือกับผู้อำนวยการใหญ่องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลกเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙ เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา ณ สำนักงานใหญ่องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก นครเจนีวา คณะผู้แทนสมานิติบัญญัติแห่งชาติได้กล่าวถึงประเด็นสำคัญที่ได้หารือกับผู้อำนวยการใหญ่องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก ได้แก่ ๑) ประเด็นที่ไทยมีแผนการเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริดว่าด้วยการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศภายในต้นปี ๒๕๖๐ และการแก้ไขกฎหมายเครื่องหมายการค้าที่เกี่ยวข้องซึ่งแล้วเสร็จและมีผลบังคับใช้แล้ว ด้วยการสนับสนุนของสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ๒) ประเด็นการก่อตั้งกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมของไทยเพื่อเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจดิจิทัลอย่างยั่งยืน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีประชาคมโลก ๓) ประเด็นสิทธิบัตรยากับนโยบายการสาธารณสุขของแต่ละประเทศนั้นควรจะดำเนินนโยบายที่เหมาะสมกับประเทศของตน โดยต้องมีความสมดุลกันระหว่างเรื่องสิทธิบัตรกับนโยบายสาธารณสุขภายในประเทศ เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงยาได้อย่างทั่วถึง ปัจจุบันมีหลายประเทศที่มีมาตรการการแก้ไขปัญหาค่าใช้จ่ายจากการสิทธิบัตรยา เพื่อเพิ่มโอกาสให้แก่ประชาชน อาทิ อินเดีย และประเทศไทยด้วย

คณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติถ่ายภาพร่วมกับ นายบุญยฤทธิ์ กัลยาณมิตร เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การการค้าโลกและองค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก ณ นครเจนีวา

๔. พบปะหรือขอราชการกับนายธานี ทองภักดี เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การสหประชาชาติ ณ นครเจนีวา

▶ วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ เวลา ๑๑.๓๐ - ๑๓.๐๐ นาฬิกา ณ ทำเนียบเอกอัครราชทูตฯ

คณะผู้แทนฯ ได้หารือกับเอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การสหประชาชาติ ณ นครเจนีวา ในหลายประเด็นสำคัญ โดยสรุปดังนี้

องค์การที่ดูแลเรื่องสิทธิมนุษยชน องค์การหลัก ๆ ที่มีความน่าสนใจ และมีบทบาทอย่างมากในปัจจุบันได้แก่ (๑) องค์การนิรโทษกรรมสากล (Amnesty International) ซึ่งเป็นองค์การพัฒนาเอกชนที่มีจุดประสงค์ในการค้นคว้าและดำเนินการป้องกันและยุติการทำร้ายสิทธิมนุษยชน และเพื่อแสวงหาความยุติธรรมสำหรับผู้ที่ถูกละเมิดสิทธิ ก่อตั้งขึ้นที่กรุงลอนดอน สหราชอาณาจักรฯ เมื่อปี ๒๕๐๔ มีสำนักงาน ณ กรุงลอนดอน และเป็นองค์กรพัฒนาเอกชน (Non - Governmental Organizations - NGOs) ที่มีบทบาทติดตามเรื่องสิทธิมนุษยชนทั่วโลก และ (๒) ฮิวแมนไรตส์วอตช์ (Human Rights Watch) มีผู้แทนในไทยเป็นองค์กรที่มีความน่าเชื่อถือ และยังเป็นผู้สังเกตการณ์ในการประชุมสหประชาชาติด้วย โดยทำหน้าที่เช่นเดียวกับองค์การนิรโทษกรรมสากล ทั้งสองหน่วยงานมีการหารือกับประเทศไทยมาโดยตลอด

สำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ หรือ UNHCR (United Nations High Commissioner for Refugee) ได้ถูกจัดตั้งขึ้นโดยองค์การสหประชาชาติเพื่อเป็นผู้นำในการดำเนินงานระหว่างประเทศเพื่อการคุ้มครองผู้ลี้ภัยและการหาทางออกให้กับปัญหาของผู้ลี้ภัยทั่วโลก เป้าหมายหลักของสำนักงาน UNHCR คือการคุ้มครองสิทธิและความเป็นอยู่ของผู้ลี้ภัย ทุกคนมีสิทธิที่จะยื่นขอลี้ภัยเพื่อหาความปลอดภัยที่ประเทศอื่นหรือเพื่อกลับบ้านโดยสมัครใจ สำนักงาน UNHCR ยังได้เตรียมทางออกในระยะยาวเพื่อช่วยเหลือผู้ลี้ภัยให้สามารถเดินทางกลับประเทศของตน หรือเพื่อตั้งถิ่นฐานใหม่ในประเทศที่สามด้วย สำนักงาน UNHCR ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๓ โดยสมัชชาแห่งสหประชาชาติ เพื่อช่วยเหลือชาวยุโรปพลัดถิ่นที่ได้รับผลกระทบจากสงครามโลกครั้งที่ ๒ ความแตกต่างของการบังคับใช้มตินั้นจะเห็นได้ว่าหากเป็นมติของ Amnesty International หรือ UNHCR จะไม่ผูกพันประเทศต่าง ๆ ไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตาม ซึ่งแตกต่างอย่างมากจากมติ

ของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ (United Nations Security Council – UNSC) ซึ่งเกือบจะเป็นกฎหมายที่ทุกประเทศควรปฏิบัติตาม

สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งองค์การสหประชาชาติ หรือ UNOHCHR (UN Office of High Commissioner for Human Rights) เริ่มเป็นที่รู้จักมากขึ้นในไทย โดยมีรายงานทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชน (Universal Periodic Review – UPR) เป็นกลไกใหม่ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งองค์การสหประชาชาติ ซึ่งจะทำหน้าที่ในการตรวจสอบกรณีสิทธิมนุษยชนประเทศที่เป็นสมาชิกขององค์การสหประชาชาติ โดยรัฐที่ถูกทบทวน (State under review) จะต้องส่งรายงานของประเทศ (national report) ให้กับคณะมนตรีฯ และทางสำนักงาน UNOHCHR ซึ่งมีหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกให้กับคณะมนตรีฯ จะรวบรวมรายงานอีกสองฉบับ ฉบับแรก คือฉบับผู้มีส่วนร่วม (stakeholder report) หรือรายงานที่มาจาก และอีกฉบับเป็นรายงานขององค์การสหประชาชาติเอง รายงานทั้งสามจะต้องเปิดเผยกับองค์การสหประชาชาติและเผยแพร่ให้กับรัฐอื่น เพื่อที่รัฐอื่นจะได้มีข้อเสนอแนะ (recommendation) หรือสอบถามก่อนถึงการประชุมไปยังประเทศที่ถูกตรวจสอบล่วงหน้า

สถานการณ์ของประเทศไทย และ Roadmap ในขณะนี้นับว่าต้นทุนของประเทศไทยยังคงค่อนข้างดี ส่งผลให้ต่างประเทศมองว่าประเทศไทยอาจยังดำเนินการไม่ถูกต้องนักในเรื่องสิทธิมนุษยชน ต่างประเทศกังวลว่า หากประเทศไทยเบี่ยงเบนออกไปจากแนวทางที่เป็นที่ยอมรับจากนานาประเทศแล้ว ประเทศอื่นอาจจะถือเป็นแบบอย่าง ในเรื่องของสิทธิพลเมืองนั้น ประเทศไทยถูกพูดถึงมากในเรื่องเสรีภาพในการแสดงออก การชุมนุม การใช้ศาลทหาร ปัญหาสิทธิมนุษยชนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ การทรมาน และการถูกบังคับให้สูญหาย นอกจากนี้ ต่างประเทศยังให้ความสนใจเป็นอย่างยิ่งต่อการติดตามเรื่อง Road Map ของประเทศไทย โดยเฉพาะการกำหนดวันที่แน่ชัดที่จะจัดให้มีการเลือกตั้งทั่วไป อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยต้องยอมรับว่าขณะนี้ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาได้รับการยอมรับมากขึ้นจากโลกตะวันตก เห็นได้จากการขึ้นดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาแห่งรัฐของนางออง ซาน ซูจี ทำให้มาตรการคว่ำบาตรต่าง ๆ จากฝ่ายตะวันตกค่อนข้างผ่อนคลายลง ดังนั้นประเทศไทยต้องพิจารณา และติดตามเรื่องนี้อย่างใกล้ชิด

สำหรับบทบาทของประเทศไทยที่ได้รับการยอมรับจากต่างประเทศคือเรื่องการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมอันได้แก่การให้ที่พักพิงแก่ผู้อพยพซึ่งประเทศไทยได้ให้ความช่วยเหลือตั้งแต่สมัยสงครามเวียดนามแล้ว อย่างไรก็ตามเรื่องประเทศไทยได้รับการวิพากษ์วิจารณ์จากต่างประเทศได้แก่ การปฏิบัติต่อผู้โยกย้ายถิ่นฐาน อาที ชาวประมง แรงงานต่างชาติ มาตรฐานแรงงาน เป็นต้น รวมถึงเรื่องปัญหาผู้ลักลอบเข้าเมืองชาวโรฮิงญา ซึ่งประเทศไทยได้พยายามอย่างเต็มที่ในการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม และการดำเนินการส่งคนเหล่านี้ต่อไปยังประเทศที่สาม ซึ่งประเทศไทยต้องใช้งบประมาณจำนวนมหาศาล โดยคิดเป็นค่าใช้จ่ายประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ บาทต่อคน

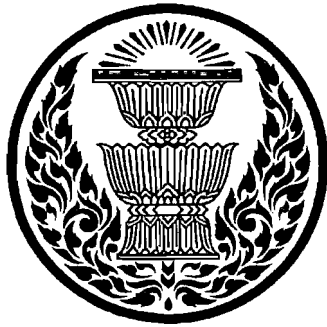
มาตรา ๑๙๐ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ บัญญัติเพิ่มเติมให้หนังสือสัญญาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมระหว่างประเทศ “อย่างกว้างขวาง” หรือมีผลผูกพันการคลังการลงทุนหรืองบประมาณของประเทศ “อย่างมีนัยสำคัญ” ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาก่อนทำหนังสือสัญญานั้น อาจก่อให้เกิดปัญหาในการตีความได้ว่าอย่างไรจึงถือว่าหนังสือสัญญานั้นมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมระหว่างประเทศ “อย่างกว้างขวาง” หรือมีผลผูกพันการคลังการลงทุน หรืองบประมาณของประเทศ “อย่างมีนัยสำคัญ” จึงต้องติดตามว่ารัฐธรรมนูญฉบับล่าสุดจะนำคำว่า “ผลกระทบอย่างกว้างขวาง” หรือ “อย่างมีนัยสำคัญ” ออกหรือไม่ เนื่องจากสิ่งเหล่านี้อาจจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจหรือการทำสัญญาการเจรจาระหว่างประเทศ อันอาจทำให้ประเทศไทยตกเป็นฝ่ายเสียเปรียบ อย่างไรก็ตาม มาตรา ๑๙๐ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มีทั้งผลดีและผลเสียต่อกระบวนการจัดทำหนังสือสัญญาระหว่างประเทศของไทย

คณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติถ่ายภาพร่วมกับ นายธานี ทองภักดี
เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การสหประชาชาติ ณ นครเจนีวา

จัดทำโดย
กลุ่มงานสหภาพรัฐสภา
สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ภาคผนวก

Inclusive
Trade

เอกสารประกอบการเข้าร่วม
การประชุมประจำปี WTO Public Forum 2016
ระหว่างวันที่ ๒๖ กันยายน - ๑ ตุลาคม ๒๕๕๙
ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส

สารบัญเอกสารประกอบการประชุม

รายการเอกสาร	หน้า
1. กำหนดการประชุมของคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ	1
2. ความเป็นมาประเทศไทยกับองค์การการค้าโลก	6
3. ข้อมูลทั่วไปของการประชุม WTO Public Forum 2016	12
4. การประชุมอภิปรายทั่วไป หัวข้อ “การค้าที่ให้ความสำคัญกับทุกภาคส่วน”	15
5. การประชุมของภาครัฐสภา หัวข้อ “ห่วงโซ่คุณค่าของโลกฯ”	23
6. การประชุม หัวข้อ “การสนับสนุนให้เกิดนวัตกรรมด้านการเกษตร”	28
7. การประชุม หัวข้อ “วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในศตวรรษที่ 21”	40
8. ประเด็นการหารือกับเอกอัครราชทูต ณ กรุงเบิร์น	52
9. ประเด็นการหารือกับเอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การการค้าโลก	57
10. ประเด็นการหารือกับเอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การสหประชาชาติ	60
11. ประเด็นการหารือกับผู้อำนวยการใหญ่องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO)	65
12. ประเด็นการหารือกับเลขาธิการ IPU	72
13. เอกสารประกอบอื่น ๆ	76-90

กำหนดการประชุมของคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
ในการประชุมประจำปี WTO Public Forum
ระหว่างวันที่ ๒๖ กันยายน - ๑ ตุลาคม ๒๕๕๙
ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส

ข้อมูล ณ วันที่ 22 กันยายน 2559

กำหนดการประชุมของคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
ในการประชุมประจำปี WTO Public Forum
ระหว่างวันที่ ๒๖ กันยายน - ๑ ตุลาคม ๒๕๕๙
ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส

วันอาทิตย์ที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๙

เวลา ๒๓.๐๐ นาฬิกา

- คณะฯ พร้อมกันที่สนามบินสุวรรณภูมิ ชั้น ๔ ประตู ๑ แถว A

วันจันทร์ที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙

เวลา ๐๑.๐๕ นาฬิกา

- คณะฯ ออกเดินทางไปยังนครซูริก สมาพันธรัฐสวิส โดยเครื่องบินของสายการบินไทย เที่ยวบินที่ TG 970

เวลา ๐๗.๕๐ นาฬิกา

- คณะฯ เดินทางถึงท่าอากาศยานนานาชาตินครซูริก สมาพันธรัฐสวิส
- คุณหญิงประภา ภูรินทร์ เลขานุการเอก สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงเบิร์นให้การต้อนรับคณะฯ และอำนวยความสะดวก ทำอากาศยานฯ

เวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา

- คณะฯ ออกเดินทางไปยังกรุงเบิร์น สมาพันธรัฐสวิส โดยรถยนต์ (ระยะทาง ๑๓๔ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ ๑ ชั่วโมง ๓๐ นาที)

เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

- คณะฯ เดินทางถึงกรุงเบิร์น
- กำหนดการเยี่ยมชมสถานที่สำคัญก่อนเดินทางไปยังทำเนียบเอกอัครราชทูตฯ

เวลา ๑๒.๓๐ - ๑๔.๓๐ นาฬิกา

- นายนพพล คุณวิบูลย์ เอกอัครราชทูต ณ กรุงเบิร์นเป็นเจ้าภาพเลี้ยงรับรองอาหารกลางวันแก่คณะผู้แทนฯ พร้อมหารือข้อราชการ
- สถานที่ : ทำเนียบเอกอัครราชทูตฯ
- การแต่งกาย : ชุดลำลองสุภาพ

เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา (โดยประมาณ)

- คณะฯ ออกเดินทางไปยังนครเจนีวา โดยรถยนต์ (ระยะทาง ๑๓๔ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ ๑ ชั่วโมง ๓๐ นาที)

เวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา (โดยประมาณ)

- คณะฯ เดินทางถึงนครเจนีวา และเข้าพัก ณ Hotel de la Paix เลขานุการคณะและผู้ช่วยเลขานุการเข้าพัก ณ Auteuil Manotel

วันอังคารที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๙

เวลา ๐๘.๐๐ นาฬิกา

เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา

เวลา ๑๐.๐๐ – ๑๒.๐๐ นาฬิกา

เวลา ๑๐.๐๐ – ๑๐.๓๐ นาฬิกา

เวลา ๑๐.๓๐ – ๑๒.๐๐ นาฬิกา

เวลา ๑๒.๓๐ นาฬิกา

เวลา ๑๖.๐๐ – ๑๗.๓๐ นาฬิกา

- รับประทานอาหารเช้า ณ โรงแรมที่พัก
- คณะฯ ออกเดินทางไปยังอาคารสำนักงานใหญ่องค์การการค้าโลก อาคารเซ็นเตอร์ วิลเลียม แรพเพิร์ต

การแต่งกาย : ชุดสากลนิยม

- การประชุมอภิปรายทั่วไป (Opening Plenary Debate)
- Keynote Speech
- การประชุมอภิปรายทั่วไป (Opening Plenary Debate) หัวข้อ “Making Trade Truly Inclusive”

Speakers:

Roberto Azevêdo, Director-General of the WTO

Guo Ping, CEO of Huawei

Cecilia Malmström, EU Trade Commissioner

Hanne Melin, Director of Global Public Policy, eBay

Okechukwu E. Enelamah, Industry, Trade & Investment Minister of Nigeria

Roy Ombatti, Founder of African Born 3D Printer

Moderator:

Liu Xin, Chief Correspondent of CCTV

สถานที่ : ห้อง CR อาคารสำนักงานใหญ่องค์การการค้าโลก อาคารเซ็นเตอร์ วิลเลียม แรพเพิร์ต

- ประธานสมานิติบัญญัติแห่งชาติ และคณะ เป็นเจ้าภาพเลี้ยงรับรองอาหารกลางวันแก่นาย Martin Chungong เลขาธิการสหภาพรัฐสภา (The Inter-Parliamentary Union: IPU) สถานที่ : รอยืนยัน

- การประชุมของภาครัฐสภาหัวข้อ “ห่วงโซ่คุณค่าของโลกจะสามารถทำให้การค้าเกิดความสำคัญกับทุกภาคส่วนมากขึ้นได้อย่างไร : มุมมองของฝ่ายนิติบัญญัติ” (Parliamentary session on How can global value chains make trade more inclusive? A legislative perspective) จัดโดย สหภาพรัฐสภา และสภายุโรป

Speakers:

Nurhayati Ali, Assegaf, Member of Parliament, Indonesia

Inmaculada, Rodriguez-Pinero, Member of the European Parliament

Ms. Barbara Bijelic, OECD

Moderator:

Ms. Emma McClarkin, Member of the Committee on International Trade of the European Parliament

สถานที่ : ห้อง S3 อาคารสำนักงานใหญ่องค์การการค้าโลก อาคารเซ็นเตอร์ วิลเลียม แรพเพิร์ต

เวลา ๑๙.๑๕ - ๒๑.๑๕ นาฬิกา

- งานเลี้ยงรับรองเพื่อเป็นเกียรติแก่ผู้เข้าร่วมประชุม (Reception)
สถานที่ : ห้อง CR อาคารสำนักงานใหญ่องค์การการค้าโลก
 อาคารเซ็นเตอร์ วิลเลียม แรพเพิร์ต
- การแต่งกาย :** ชุดสากลนิยม
 หรือรับประทานอาหารค่ำ
- สถานที่ :** รอยีนยัน
- คณะฯ เข้าพัก ณ Hotel de la Paix
 เลขานุการคณะและผู้ช่วยเลขานุการเข้าพัก ณ Auteuil Manotel

วันพุธที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙

เวลา ๐๘.๐๐ นาฬิกา

- รับประทานอาหารเช้า ณ โรงแรมที่พัก
การแต่งกาย : ชุดสากลนิยม

เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา

- คณะฯ ออกเดินทางไปยังอาคารสำนักงานใหญ่องค์การการค้าโลก
 อาคารเซ็นเตอร์ วิลเลียม แรพเพิร์ต

เวลา ๑๐.๓๐ - ๑๒.๐๐ นาฬิกา

- การประชุมในหัวข้อ “Fostering innovation in agriculture to improve inclusive trade in the farming sector”
 จัดโดย World Farmers’ Organisation (WFO) Food and Agriculture Organization (FAO) และอื่น ๆ
Speakers: TBF
Moderator: TBF
สถานที่ : ห้อง S1 อาคารสำนักงานใหญ่องค์การการค้าโลก
 อาคารเซ็นเตอร์ วิลเลียม แรพเพิร์ต

เวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา

- รับประทานอาหารกลางวัน
สถานที่ : รอยีนยัน

เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๔.๓๐ นาฬิกา

- การประชุมในหัวข้อ “SMEs and 21st century trade barriers”
 จัดโดย Permanent Mission of Sweden to the WTO
Speakers:
 Marion Jensen, Chief Economist of the International Trade Centre
 Per Altenberg, Senior Adviser at the Swedish National Board of Trade
 Andreas Sjölund, Entrepreneur and Co-founder of Meetbug and Timesulin
Moderator:
 Daniel Blockert, Ambassador, Permanent Representative of Sweden to the WTO
สถานที่ : ห้อง B อาคารสำนักงานใหญ่องค์การการค้าโลก
 อาคารเซ็นเตอร์ วิลเลียม แรพเพิร์ต

เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา

- พบปะหารือข้อราชการกับนาย Francis Gurry ผู้อำนวยการใหญ่-องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (World Intellectual Property Organization: WIPO)

สถานที่ : สำนักงานใหญ่องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก นครเจนีวา

เวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา

- นายบุญฤทธิ์ ภัลยาณมิตร เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การการค้าโลกและองค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก ณ นครเจนีวา เป็นเจ้าภาพเลี้ยงรับรองอาหารค่ำแก่คณะผู้แทนฯ พร้อมหารือข้อราชการ

สถานที่ : ทำเนียบเอกอัครราชทูตฯ

การแต่งกาย : ชุดลำลองสุภาพ

- คณะฯ เข้าพัก ณ Hotel de la Paix

เลขานุการคณะและผู้ช่วยเลขานุการเข้าพัก ณ Auteuil Manotel

วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙

เวลา ๐๘.๐๐ นาฬิกา

- รับประทานอาหารเช้า ณ โรงแรมที่พัก

การแต่งกาย : ชุดลำลองสุภาพ

เวลา ๑๑.๓๐ - ๑๓.๐๐ นาฬิกา

- นายธานี ทองภักดี เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การสหประชาชาติ ณ นครเจนีวา เป็นเจ้าภาพเลี้ยงรับรองอาหารกลางวันแก่คณะผู้แทนฯ พร้อมหารือข้อราชการ

สถานที่ : ทำเนียบเอกอัครราชทูตฯ

เวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา

- คณะฯ ออกเดินทางไปยังเมืองลูเซิร์น สมาพันธรัฐสวิส โดยรถยนต์ (ใช้เวลาเดินทางประมาณ ๒ ชั่วโมง ๔๐ นาที)

เวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกา

- คณะฯ เข้าพัก ณ Palace Lucern เมืองลูเซิร์น

เวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา

- รับประทานอาหารค่ำ

สถานที่ : รอยืนย่น

วันศุกร์ที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙

เวลา ๐๘.๐๐ นาฬิกา

- รับประทานอาหารเช้า ณ โรงแรมที่พัก

การแต่งกาย : ชุดลำลองสุภาพ

เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา

- คณะฯ ออกเดินทางจากโรงแรมที่พักเมืองลูเซิร์นไปยังท่าอากาศยานนานาชาตินครซูริก (ใช้เวลาเดินทางประมาณ ๑ ชั่วโมง)

เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

- คณะฯ เดินทางถึงท่าอากาศยานนานาชาตินครซูริก

เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา

- คณะฯ ออกเดินทางสู่กรุงเทพฯ โดยเครื่องบินของสายการบินไทย เที่ยวบินที่ TG 971 (ระยะเวลาการเดินทาง ๑๑ ชั่วโมง)

วันเสาร์ที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๙

เวลา ๐๕.๓๐ นาฬิกา

- คณะฯ เดินทางกลับถึงท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

ความเป็นมา
ประเทศไทยกับองค์การการค้าโลก

ประเทศไทยกับองค์การการค้าโลก (World Trade Organization : WTO)

1. ประวัติความเป็นมา

1.1 องค์การการค้าโลก (WTO) เป็นองค์การระหว่างประเทศที่มีพัฒนาการมาจากความตกลง GATT โดยได้จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2538

1.2 ไทยเป็นสมาชิกผู้ก่อตั้ง ปัจจุบันมีสมาชิก 160 ประเทศ (เยเมน ล่าสุด) และเซเชลส์จะเข้าเป็นสมาชิก ลำดับที่ 161 ในปี 2558

1.3 หน้าที่หลัก (1) เป็นเวทีในการเจรจาต่อรองการค้า และจัดทำกฎระเบียบการค้าระหว่างประเทศ เพื่อสนับสนุนให้มีการค้าเสรีที่เป็นธรรม (2) มีกลไกตรวจสอบและทบทวนนโยบายการค้าของสมาชิก WTO (3) เป็นเวทีระงับข้อพิพาททางการค้า

2. การประชุมรัฐมนตรี WTO

ที่ประชุมระดับรัฐมนตรี WTO (Ministerial Conference : MC) เป็นกลไกสูงสุดของ WTO ที่ทำหน้าที่กำหนดนโยบาย แนวทาง และตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินงานของ WTO ทั้งหมด โดย MC มีการประชุมอย่างน้อยสองปีครั้ง

3. ความสำคัญของการประชุมระดับรัฐมนตรี ครั้งที่ 10

3.1 จัดประชุม ระหว่างวันที่ 15-18 ธันวาคม 2558 ณ กรุงไนโรบี ประเทศเคนยา

3.2 จัดขึ้นในปีที่ครบรอบ 20 ปี การก่อตั้ง WTO

3.3 เป็นการประชุม MC ครั้งแรกที่จะจัดขึ้นในภูมิภาคแอฟริกา

3.4 ตัดสินใจในเรื่อง Bali work program และเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

4. ความคาดหวังของสมาชิกในการประชุม MC10

4.1 ตกลงแนวทาง/รูปแบบการเปิดเสรีเพื่อสรุปผลการเจรจา DDA (หากสมาชิกไม่สามารถหาข้อสรุปได้ภายใน 31 กรกฎาคม ค.ศ.นี้)

4.2 เรื่องอื่นๆ ที่อาจมีการประกาศความสำเร็จ

4.2.1 ภายใต้ WTO

(1) การยอมรับพิธีสารความตกลงว่าด้วยการอำนวยความสะดวกทางการค้า (TFA) ให้ครบสองในสามของสมาชิก เพื่อให้ TFA มีผลใช้บังคับภายใน MC10 ขณะนี้มีสมาชิกยอมรับแล้ว 3 ประเทศ ได้แก่ ฮองกง สิงคโปร์ และสหรัฐฯ

(2) การยอมรับพิธีสารแก้ไขความตกลงทริปส์ด้านสาธารณสุขเพื่อให้การแก้ไขความตกลงฯ มีผลใช้บังคับภายใน MC10 ขณะนี้มีสมาชิกยอมรับแล้ว 80 ประเทศ ชาติอีก 27 ประเทศ

(3) การจัดทำข้อตกลงถาวร (permanent solution) ในเรื่อง Public Stockholding for Food Security Purposes

4.2.2 นอกกรอบ WTO

(1) การสรุปผลการเจรจาขยายขอบเขตสินค้า ITA (ITA Expansion)

(2) การสรุปผลการเจรจาสินค้าสิ่งแวดลอม (EGA)

5. สถานะการเจรจา

5.1 ภาพรวม เป้าหมายให้ตกลงเห็นชอบ detailed work program ที่ระบุ modality ได้ภายใน 31 กรกฎาคม 2558

(1) สมาชิกส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการเจรจา 3 เรื่องหลัก คือ การเจรจาสินค้าเกษตร เป็นลำดับแรก ตามด้วยการเปิดตลาดสินค้าอุตสาหกรรม (NAMA) และบริการ (Services)

(2) 5 key players ที่มีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางการเจรจาในปัจจุบัน คือ สหรัฐฯ สหภาพยุโรป จีน อินเดีย และบราซิล

(3) จากเป้าหมายเดิมที่ต้องการให้ work program ระบุ modality (แนวทางการเปิดเสรี) แต่ขณะนี้ มีความเป็นไปได้สูง ที่สมาชิก WTO จะลด level of ambition ลง โดยให้มี work program ที่เป็นโครงสร้างแบบง่าย กระชับ เพื่อให้สามารถตกลงกันได้ตามกำหนดเวลาภายในวันที่ 31 กรกฎาคม ศกนี้ โดยคาดหวังว่าในช่วงที่เหลือก่อนการประชุม MC 10 จะสามารถเจรจาตกลงในรายละเอียด โดยเฉพาะ modality ได้

5.2 เกษตร

5.2.1 เป้าหมาย : (1) การเปิดตลาด/ลดภาษีนำเข้าลงมากขึ้น (2) ลดการอุดหนุนภายใน (Domestic support) (3) ยกเลิกการอุดหนุนการส่งออก (Export subsidy) และ (4) จัดทำระเบียบวินัยที่มีผลต่อการบิดเบือนการค้า เช่น รัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องกับการส่งออก การให้สินเชื่อเพื่อการส่งออก (Export credit) และการบริหารโควตาภาษี เป็นต้น

5.2.2 ปัญหา

(1) การเปิดตลาด/ลดภาษี : มีท่าทีแตกต่างกันเรื่องสูตรการลดภาษี สหภาพยุโรปต้องการสูตรแบบง่าย ไม่ซับซ้อน กลุ่ม G33 ต้องการให้ยกเว้นสินค้าอ่อนไหว (Special products – SP) และมีมาตรการเยียวยาจากการเปิดเสรี (Special safeguard mechanism – SSM)

(2) การอุดหนุนภายใน : จีน อินเดีย และประเทศกำลังพัฒนามีการใช้มาตรการอุดหนุนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นเรื่องนโยบายและการเมือง ในขณะที่ สหรัฐฯ ประสบปัญหาที่ต้องเลื่อนเรื่องการให้การอุดหนุนลงจากการใช้จริง

(3) การอุดหนุนส่งออก เป็นเรื่องเดียวที่น่าจะสามารถตกลงกันได้ในเรื่องวันที่จะยกเลิกการอุดหนุนส่งออกทั้งหมด นอกจากนี้ ยังมีเรื่อง Export credit และรัฐวิสาหกิจเพื่อการค้า ที่ต้องจัดทำระเบียบวินัยเพื่อมิให้มีการกระทำที่มีผลบิดเบือนการค้า

5.3 สินค้าอุตสาหกรรม

5.3.1 เป้าหมาย : การลด/ยกเลิกภาษีนำเข้า และลด/ยกเลิกมาตรการที่เป็นอุปสรรคทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (non tariff barriers : NTBs)

5.3.2 แนวทาง : ใช้สูตรในการเจรจา ขณะนี้มีหลายสูตรที่อยู่บนโต๊ะเจรจา โดยมีเป้าหมายแตกต่างกัน

(1) Swiss formula จะช่วยแก้ปัญหาอัตราภาษีสูง (tariff peak) ได้

(2) Request/Offers จะใช้เวลามาก เนื่องจากต้องแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ระหว่างกัน และไม่มีเป้าหมายในการลดระดับภาษีที่ชัดเจน แต่อาจใช้เป็นวิธีเสริมได้

(3) สูตรผสม อาจใช้วิธี average cuts + minimum cuts ในรายสินค้า เป็นต้น

5.3.3 ปัญหา

(1) การลดภาษี จากที่เคยตกลงกันว่าจะใช้สูตร swiss formula นั้น ขณะนี้ สมาชิก มีท่าทีแตกต่างกัน เนื่องจากปัญหาความแตกต่างของโครงสร้างภาษีที่ผูกพันกับที่เก็บจริงของแต่ละสมาชิกแตกต่างกันมาก สูตรการลดภาษีแบบเดียวจึงไม่สามารถใช้ได้กับทุกสมาชิก ทำให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบ โดยเฉพาะอินเดียที่มีอัตราภาษีผูกพันสูง เก็บจริงต่ำ ส่วนจีน มีอัตราผูกพันเท่ากับเก็บจริง เป็นต้น สหภาพยุโรป ได้เสนอให้ใช้สูตรลดภาษีแบบง่าย แต่สมาชิกเห็นว่า จะไม่สามารถแก้ไขปัญหา tariff peak และ tariff escalation ได้

(2) มาตรการที่เป็นอุปสรรคต่อการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTBs) เป็นเรื่องที่ประเทศกำลังพัฒนาผลักดันให้มีความชัดเจน เพื่อให้สินค้าเข้าสู่ตลาดได้จากการลดภาษีลง สหภาพยุโรปสนับสนุน แต่สหรัฐฯ ขอให้เจรจาเรื่องนี้หลังจากที่ได้ตกลงการลดภาษีแล้ว

5.4 สินค้าบริการ

5.4.1 เป้าหมาย : เปิดเสรีการค้าบริการเพิ่มมากขึ้น และจัดทำกฎระเบียบภายในประเทศให้มีความโปร่งใส เป็นธรรม

5.4.2 แนวทาง : ใช้วิธี Request/Offers

5.4.3 ปัญหา : สมาชิกสำคัญที่เป็น key players นำโดยสหรัฐฯ และสหภาพยุโรป (ยกเว้นจีน) ได้หันมาเจรจาหลายฝ่าย (plurilateral) เพื่อเปิดเสรีการค้าบริการระหว่างกัน (Trade in Services Agreement : TISA) ทำให้ระดับ ambition ใน WTO ลดลง

(1) การเข้าสู่ตลาด สมาชิกมีท่าทีที่แตกต่างกันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศกำลังพัฒนา ที่ยังไม่มีความพร้อม และต้องการให้มีความยืดหยุ่นแก่ประเทศกำลังพัฒนา

(2) กฎเกณฑ์การค้าบริการ ประเทศกำลังพัฒนาผลักดันให้มีมาตรการปกป้องฉุกเฉิน เพื่อเยียวยาผลของการเปิดเสรี นอกจากนี้ ยังมีท่าทีที่ต่างกันในเรื่อง การจัดทำวินัยการอุดหนุนภาคบริการ และการจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐในภาคบริการ

(3) การเจรจาจัดทำวินัยด้านกฎระเบียบภายในประเทศในภาคบริการ สมาชิกยังมีท่าทีที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะระดับความยืดหยุ่นของข้อบทต่างๆ

6. บทบาทของประเทศสมาชิกอาเซียนใน WTO

6.1 สิงคโปร์ ออท. สิงคโปร์ ทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการด้านการค้าและการพัฒนา สิงคโปร์พยายามสร้างภาพลักษณ์เพื่อสนับสนุนการทำงานของ WTO และทำตามข้อผูกพันอย่างเคร่งครัด อาทิเช่น การยอมรับพิธีสารความตกลงว่าด้วยการอำนวยความสะดวกทางการค้า (TFA) เป็นประเทศที่ 2 ใน WTO (จาก 3 ประเทศ) การยอมรับพิธีสารแก้ไขความตกลงทริปส์ด้านสาธารณสุข การเข้าร่วมเจรจา ITA expansion และการเจรจาสินค้าสิ่งแวดลอม (EGA) เป็นต้น

6.2 มาเลเซีย ออท. มาเลเซีย ทำหน้าที่ประธานอาเซียนเจนีวา ประธานคณะกรรมการ Trade Policy Review และเข้าร่วมประชุม ITA extension

6.3 อินโดนีเซีย ออท. อินโดนีเซีย ทำหน้าที่เป็นประธานกลุ่ม G 33 (ผลักดันให้มีการปกป้องภาคเกษตรของประเทศกำลังพัฒนาและพัฒนาน้อยที่สุด)

6.4 ไทย ออท. WTO ทำหน้าที่เป็นประธานคณะกรรมการเจรจการค้าและสิ่งแวดลอม (CTESS) การเข้าร่วมเจรจา ITA extension และเป็นสมาชิกกลุ่มเครนส์ (ผลักดันการเปิดเสรีการค้าสินค้าเกษตร) และกลุ่ม G 20 (ประเทศกำลังพัฒนา)

7. บทบาทและภาพลักษณ์ของไทยใน WTO

7.1 การเจรจา

7.1.1 เกษตร ในอดีตถึงปัจจุบัน ไทยให้ความสำคัญกับการเจรจาสินค้าเกษตร โดยมีบทบาทนำในกลุ่มอาเซียนเพื่อผลักดันให้มีการเปิดเสรีสินค้าเกษตรมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ในระยะหลัง นโยบายเกษตรของไทยในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา มีการอุดหนุนสินค้าเกษตรเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ อย่างไรก็ตาม ปัจจุบัน ไทยยืนยันชัดเจนว่า ได้ยกเลิกนโยบายจำนำข้าวแล้ว โดยปรับมาใช้นโยบายที่สนับสนุนให้ความช่วยเหลือเกษตรกรเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมภายใต้ Green box ซึ่งเป็นมาตรการที่ไม่มีผลต่อการบิดเบือนการค้าหรือมีน้อย รวมทั้งการช่วยเหลือเกษตรกรยากจนในด้านปัจจัยการผลิตและการลงทุนเพื่อการพัฒนา ซึ่งเป็นข้อยกเว้นให้ทำได้

7.1.2 สินค้าอุตสาหกรรม จะมีความสำคัญมากเพราะไทยเจรจา RTAs/FTAs น้อยเมื่อเทียบกับอาเซียนอื่น (มาเลเซีย และเวียดนาม) อาจทำให้เสียเปรียบในแต้มต่อ โดยเฉพาะในตลาดสหภาพยุโรปและสหรัฐอเมริกา ดังนั้น ในเวที WTO จึงควรเร่งรัดให้ลดภาษีลงเพื่อลดความได้เปรียบของอาเซียนอื่นลงได้ในระดับหนึ่ง

7.1.3 บริการ ไทยผูกพันการเปิดเสรีบริการในระดับต่ำ จึงสามารถผลักดันการเจรจาใน WTO ได้อีกมาก

7.2 การตรวจสอบการปฏิบัติตามพันธกรณี (Monitoring)

7.2.1 WTO จะมีการประชุมเพื่อพิจารณาทบทวนนโยบายการค้าของประเทศไทย (Trade Policy Review) ในเดือนพฤศจิกายน ศกนี้ ซึ่งประเทศไทยจะต้องให้ความร่วมมือกับ WTO และสมาชิกในการชี้แจงและทำความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายและมาตรการการค้าของไทยเพื่อความโปร่งใสและสอดคล้องกับกฎระเบียบของ WTO

7.2.2 นอกจากนี้ ประเทศไทยมีพันธกรณีที่จะต้องแจ้ง (notify) การใช้มาตรการทางการค้าต่างๆ อาทิ เช่น เกษตร สุขอนามัย มาตรฐานอุตสาหกรรม AD และ CVD เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังไม่ได้ดำเนินการแจ้ง Notifications ต่อ WTO ที่สำคัญ ได้แก่

- (1) ข้อมูลการอุดหนุนสินค้าเกษตร ตั้งแต่ปี 2009-ปัจจุบัน
- (2) ข้อมูลมาตรการ Quantitative Restrictions ที่เลยกำหนดเวลาเดือนกันยายน

2557

7.3 การสนับสนุนการทำงานของ WTO

ประเทศไทยยังไม่ได้ดำเนินการสนับสนุนการทำงานของ WTO ที่สำคัญ อาทิ เช่น

- (1) ยังไม่ได้ดำเนินการให้การยอมรับพิธีสารความตกลงว่าด้วยการอำนวยความสะดวกทางการค้า (TFA)
- (2) ยังไม่ได้ดำเนินการให้การยอมรับพิธีสารแก้ไขความตกลงทริพส์ด้านสาธารณสุข (ไทยเป็นผู้ผลักดันเรื่องนี้มาตั้งแต่ต้น)

7.4 การระงับข้อพิพาททางการค้า

7.4.1 เรื่องที่อยู่ในกระบวนการระงับข้อพิพาท : คดีบุหรี่ยุทธ ไทย-ฟิลิปปินส์

7.4.2 เรื่องที่อาจถูกฟ้องร้องใน WTO

- (1) มูลค่าการอุดหนุนสินค้าข้าว
- (2) การอุดหนุนสินค้าน้ำตาล ทั้งการอุดหนุนภายในและการอุดหนุนส่งออก

7.5 อื่นๆ

7.5.1 ประเทศไทยยังไม่ได้ดำเนินการสมัครเข้าเป็นผู้สังเกตการณ์ (observer) ความตกลงว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ (Government Procurement Agreement)

8. ความสำคัญของ WTO ต่อประเทศไทย

8.1 WTO เป็นเวทีในการแก้ไข/ระงับข้อพิพาททางการค้าที่เป็นธรรมสำหรับประเทศกำลังพัฒนา รวมทั้งไทย ที่ผ่านมา ประเทศไทยได้เข้าร่วมฟ้องร้องประเทศต่าง ภายใต้ WTO อาทิ เช่น สหรัฐฯ เก็บ AD สินค้ากุ้งของไทย และ สหภาพยุโรปให้การอุดหนุนส่งออกน้ำตาลเกินข้อผูกพัน เป็นต้น

8.2 WTO ส่งเสริมความโปร่งใส และการแข่งขันที่เป็นธรรม ประเทศไทยสามารถใช้ WTO เป็นกระบอกเสียง และสร้างความเชื่อมั่นให้กับประเทศได้ เนื่องจากสังคมโลก ทั้งภาครัฐ ธุรกิจเอกชน และประชาสังคมต่างติดตามความ เคลื่อนไหวการทำงานของ WTO และสมาชิกอย่างใกล้ชิด และใช้เป็นตัวชี้วัดในการทำการค้าและการลงทุนของภาค ธุรกิจ ทั้งนี้ การเคลื่อนไหวของประเทศไทยใน WTO ภายใต้คณะกรรมการต่างๆ จะถูกรายงานกลับไปยังเมืองหลวงของ แต่ละประเทศ เพื่อประมวลผลและนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

8.3 การดำเนินการนโยบายและมาตรการที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจและการค้าของไทย เป็นที่จับตามองของ สังคมโลก ข่าวสารจากประเทศไทยจะถูกติดตามและนำมาขยายผลในเวที WTO ผ่านทางวารสารอิเล็กทรอนิกส์ World Trade Daily และ WTO Press Review

9. ประเด็น WTO ในเวทีอาเซียน

9.1 การประชุมระดับทูตอาเซียนที่เจนีวา (ASEAN Committee in Geneva - ACG) มีการประชุมกันทุก สัปดาห์ เพื่อประสานท่าที แลกเปลี่ยนข้อมูล และบางเรื่องสามารถกำหนดท่าทีและร่วมกันผลักดันในนามอาเซียนได้

9.2 ประเด็น WTO ในการประชุมรัฐมนตรีอาเซียน (AEM - AMM Summit)

9.2.1 ผลักดันให้สมาชิกอาเซียนยอมรับพิธีสารความตกลงว่าด้วยการอำนวยความสะดวกทาง การค้า (TFA) ให้ครบสองในสามของสมาชิก เพื่อให้ TFA มีผลใช้บังคับภายใน MC10 ขณะนี้มีสมาชิกยอมรับแล้ว 3 ประเทศ ได้แก่ ฮองกง สิงคโปร์ และสหรัฐฯ

9.2.2 ผลักดันให้สมาชิกอาเซียนยอมรับพิธีสารแก้ไขความตกลงทริพส์ด้านสาธารณสุข เพื่อให้การ แก้ไขความตกลงฯ มีผลใช้บังคับภายใน MC10 ขณะนี้มีสมาชิกยอมรับแล้ว 80 ประเทศ ขาดอีก 27 ประเทศ (รวมทั้งไทย) สมาชิกอาเซียนที่ให้การยอมรับแล้ว ได้แก่ สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และกัมพูชา

9.2.3 การผลักดันให้มีข้อสรุปเรื่อง Work program ภายใน 31 กรกฎาคม ศกนี้

10. ประเด็น WTO ในการประชุมรัฐมนตรีการค้า APEC (MRT)

ในการประชุมรัฐมนตรีการค้าเอเปก (Ministers Responsible for Trade (MRT) Meeting ระหว่างวันที่ 23- 24 พฤษภาคม 2558 ที่เมือง Boracay ประเทศฟิลิปปินส์ สมาชิกเอเปกจะร่วมกันผลักดันประเด็น WTO ดังต่อไปนี้

10.1 ผลักดันให้มีการยอมรับพิธีสารความตกลงว่าด้วยการอำนวยความสะดวกทางการค้า (TFA) ให้ครบสอง ในสามของสมาชิก เพื่อให้ TFA มีผลใช้บังคับภายใน MC10 ขณะนี้มีสมาชิกยอมรับแล้ว 3 ประเทศ ได้แก่ ฮองกง สิงคโปร์ และสหรัฐฯ

10.2 ผลักดันให้มีการยอมรับพิธีสารแก้ไขความตกลงทริพส์ด้านสาธารณสุข เพื่อให้การแก้ไขความตกลงฯ มีผลใช้บังคับภายใน MC10 ขณะนี้มีสมาชิกยอมรับแล้ว 80 ประเทศ ขาดอีก 27 ประเทศ

10.3 ผลักดันให้มีข้อสรุปเรื่อง Work program ภายใน 31 กรกฎาคม ศกนี้

10.4 ผลักดันให้มีการสรุปผลการเจรจาขยายขอบเขตสินค้า ITA.(ITA Expansion) ใน MC 10

10.5 ผลักดันให้มีการสรุปผลการเจรจาสินค้าสิ่งแวดลอม (EGA) ใน MC 10

คณะผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การการค้าโลก
ณ นครเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์
12 มีนาคม 2558

ข้อมูลทั่วไปของการประชุม WTO Public Forum 2016
และตารางการประชุมต่างๆ

INFORMATION FOR PARTICIPANTS

Main theme

"Inclusive Trade"

Programme highlights

Plenary debates

The Forum will begin on 27 September at 10:00 by a keynote speech, to be followed by the opening plenary debate, in which high-level speakers will discuss the main theme: "Inclusive Trade".

Working sessions or workshops

These sessions provide a more specific insight into a particular issue. The discussion can be more technical and may involve experts, professionals and opinion leaders.

Organizers can choose to organize either working sessions or workshops:

- Working sessions They will follow a traditional format, in which speakers and participants discuss issues related to the Forum's overarching theme. Interpretation in the three WTO official languages (English, French and Spanish) will be available for these sessions.
- Workshops will take the form of informal brainstorming discussions focusing on particular issues related to the Forum's overall theme. There will be no interpretation to allow for better interaction.

All sessions will be recorded and podcasted.

Side events

This year's Forum will examine how the WTO can foster SMEs' participation in the global market. This is also the topic of the WTO's flagship publication, the World Trade Report, which will be launched at the Forum.

Other books will also be launched during this year's Forum.

Stands with thematic information, organized by both internal and external partners, will be available in the Atrium during the event, concretely showcasing how to make trade more inclusive.

Public Forum: 15 years of promoting openness

This year's event is particularly special as we are marking the 15th anniversary of the Public Forum. Several side events and exhibitions will highlight how civil society organizations have influenced the WTO's agenda over the last 15 years.

Keeping up to date with the Public Forum

14

Regular updates will be posted on the WTO website and on social media sites (Facebook, Twitter, YouTube) as the event unfolds. A wide selection of photos from the Forum will be made available on the WTO website and on Flickr.

Frequently-asked questions

Who can participate in the Forum?

NGOs, representatives of governments, civil society organizations, businesses, trade unions, legislators, academics, students and the public at large are welcome to participate in the Forum.

Who organizes the working sessions and workshops?

Working sessions and workshops are organized by the WTO Secretariat as well as by participants representing NGOs, business groups, law firms, universities and research institutes, trade unions, members of parliaments and inter-governmental organizations.

Where does the Public Forum take place?

The WTO Public Forum takes place at the WTO headquarters at the Centre William Rappard, Rue de Lausanne 154, Geneva, Switzerland.

What are the working languages of the meetings?

Except for workshops, the sessions are held in the three WTO working languages: English, French and Spanish. Interpretation is available in all three languages.

How can I register to attend?

Those wishing to attend the WTO Public Forum must register online at: www.wto.org/pf16
The deadline for registration is midnight, Sunday 18 September 2016.

Where can I find additional information about the programme?

This is available on the WTO Public Forum website and updated regularly:
www.wto.org/pf16

What if I have questions?

Please send your questions to pf16@wto.org

Do I need a visa?

Please check well in advance of your journey for visa requirements with the Swiss embassy or consulate nearest to you. Please note that the WTO does not organize visa arrangements.

Who pays for my journey?

Participation at the Forum is free of charge. Travel and accommodation costs are to be borne by participants.

Who organizes the Plenary Sessions?

Plenaries are organized by the WTO Secretariat and are designed to address the overall theme. They feature prominent experts and personalities, who share their views on the issues debated.

การประชุมอภิปรายทั่วไป (Opening Plenary Debate)
การค้าที่ให้ความสำคัญกับทุกภาคส่วน (Making Trade Truly Inclusive)

ในการประชุม WTO Public Forum ครั้งนี้ มีหัวข้อหลักคือ “การค้าที่ให้ความสำคัญกับทุกภาคส่วน” (Inclusive Trade) และหัวข้อย่อยที่เกี่ยวข้องกับรัฐสภาคือหัวข้อ “ห่วงโซ่คุณค่าของโลกจะสามารถทำให้เกิดความสำคัญกับทุกภาคส่วนมากขึ้นได้อย่างไร : ในมุมมองของฝ่ายนิติบัญญัติ” (How can global value chains make trade more inclusive? A legislative perspective)

การประชุมอภิปรายทั่วไป (Opening Plenary Debate)
การค้าที่ให้ความสำคัญกับทุกภาคส่วน (Making Trade Truly Inclusive)

การมีส่วนร่วมของประเทศที่กำลังพัฒนาในวงการการค้าระหว่างประเทศ เป็นกลไกสำคัญต่อการลดความยากจนและพัฒนาขีดความสามารถทางเศรษฐกิจระดับโลก นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๓ การมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาในเวทีการค้าโลกเพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ ๓๓ เป็นร้อยละ ๔๘ ซึ่งได้ช่วยลดภาวะความยากจนของประชากรโลกได้กว่าครึ่งหนึ่งของเป้าหมายที่ตั้งไว้เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๓

การค้าระหว่างประเทศไม่ได้เป็นเพียงแต่กิจกรรมของธุรกิจขนาดใหญ่เท่านั้น แต่รวมถึงธุรกิจขนาดย่อม หรือ SMEs ซึ่งเข้ามามีบทบาทในการค้าระหว่างประเทศมากยิ่งขึ้น ซึ่งถือเป็นการค้าที่ให้ความสำคัญกับทุกภาคส่วน (inclusive trade) โดยในส่วนของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ได้ให้การสนับสนุนและส่งเสริม SME ไทยให้แข็งแกร่งเพื่อเชื่อมโยงสู่ตลาดโลก โดยการสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการมีเวทีนำเสนอสินค้าและสร้างเครือข่ายทางการตลาด เพื่อให้ SME ไทยสามารถยืนหยัดในการดำเนินธุรกิจด้วยตนเองอย่างเข้มแข็ง ยกย่องคุณภาพการประกอบธุรกิจ โดยการสร้างความแตกต่าง และโอกาสทางธุรกิจที่เหนือกว่าคู่แข่ง (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, สิงหาคม 2559)

Public Forum 2016 — “Inclusive Trade”

Trade is not just for big business. SMEs are playing a greater role in international trade. Many have grown into micro-multinationals. A 2013 study of 2,100 SMEs across 21 countries conducted by Oxford Economics and SAP reported that "the roster of SMEs generating more than 40% of revenue outside their home country will have increased by 66%" by 2016. A report published by eBay in 2013 revealed that over 95% of small businesses engaged on the eBay platform are exporters. Across the eight markets analysed, the average number of international markets reached by exporters is around 30 to 40. Some 60-80% of new businesses analysed “survive” their first year. The respective figure for traditional exporters is only around 30-50%. Innovation has been driving SMEs' expansion into the global market. This year's Forum will examine how the WTO can foster SMEs' participation into the global market. The flagship World Trade Report will be looking at this issue in depth and will be launched at the Forum.

Today's world is dominated by digital innovation. New technologies have transformed the way the world trades and have given a boost to trade growth. Trade, in turn, is a driver of innovation. The Forum will look at how the trading system can support innovation. Trade and new technologies are inextricably interlinked - one fostering the other. Can trade keep up with ever-changing technology? Does the WTO need to reform trade rules to allow members to fully benefit from innovation? How can we tackle internet governance issues? Is technological innovation a driver of development? Has trade helped countries to innovate?

How can innovation enhance the trading capacities of developing countries? The Public Forum 2016 will provide an opportunity to share ideas on all these topics.

The Forum will also discuss **how women can participate more fully in international trade** and how they can overcome the constraints preventing them from reaping the benefits of trade.

ข้อมูลล่าสุดเกี่ยวกับ Inclusive Trade และการดำเนินการของทางการไทย

จากสถานการณ์การแข่งขันทางการค้าในตลาดโลกได้ทวีความรุนแรง ไทยต้องพึ่งพิงการค้าระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งออก ไทยถือเป็นประเทศที่มีส่วนร่วมอย่างสำคัญในห่วงโซ่มูลค่าโลก โดยมีสถานะเป็นผู้ผลิตสินค้าชั้นกลาง (intermediate goods) เห็นได้จากสถิติการค้าสินค้าชั้นกลางที่สูงกว่าประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชียและ แปซิฟิก ทั้งนี้ ในปี ๒๕๕๘ ไทยมีสัดส่วนการนำเข้าสินค้าชั้นกลางร้อยละ ๓๑ สูงกว่าสัดส่วนการนำเข้าของภูมิภาคที่ร้อยละ ๒๒ อย่างเห็นได้ชัด ขณะที่สัดส่วนการส่งออกสินค้าชั้นกลางของไทยอยู่ร้อยละ ๑๙ ซึ่งสูงกว่าร้อยละ ๑๘ ของสัดส่วนการส่งออกของภูมิภาค (ESCAP Asia-Pacific Trade And Investment ๒๐๑๕ Report)

ปัจจุบัน การค้าระหว่างประเทศไม่ได้เป็นเพียงแต่กิจกรรมของธุรกิจขนาดใหญ่เท่านั้น แต่รวมถึงธุรกิจขนาดย่อม หรือ SMEs ซึ่งเข้ามามีบทบาทในการค้าระหว่างประเทศมากยิ่งขึ้น ซึ่งถือว่าการค้าที่ให้ความสำคัญกับทุกภาคส่วน (Inclusive Trade) โดยผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมหลายรายเหล่านี้ก็ได้เติบโตเป็นบริษัทข้ามชาติขนาดเล็ก จากการศึกษาของ Oxford Economics ใน ๒๑ ประเทศ พบว่า SMEs ที่สร้างรายได้มากกว่าร้อยละ ๔๐ จากการทำธุรกิจนอกประเทศมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น มากกว่าร้อยละ ๖๖ ในช่วงระหว่างปี ๒๕๕๖ กับ ๒๕๕๙ นอกจากนี้ รายงานของ eBay ในปี ๒๕๕๖ พบว่า ร้อยละ ๙๕ ของธุรกิจขนาดเล็กที่ทำธุรกิจการค้าบน eBay เป็นผู้ส่งออก โดยปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ SME เข้ามามีส่วนร่วมในการค้าระหว่างประเทศคือนวัตกรรม

ในส่วนของประเทศไทย มีผู้ประกอบการ SMEs มากถึง ๒.๗ ล้านราย สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจมากถึง ๔.๔ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๗ ของ GDP ของประเทศ โดยในช่วง ๕ เดือนแรกปี ๒๕๕๙ (มกราคม-พฤษภาคม) สัดส่วนการส่งออก SME ของไทยต่อการส่งออกทั้งหมดเท่ากับร้อยละ ๒๘.๘ คิดเป็นมูลค่า ๙๒๙,๘๐๕.๘ ล้านบาท และมีอัตราการขยายตัวร้อยละ ๑๘.๕ โดย SME ยังมีมูลค่าการส่งออกไปยังกลุ่มอาเซียนมากที่สุด โดยมีมูลค่า ๒๖๘,๒๒๑ ล้านบาท รองลงมาได้แก่จีน มีมูลค่าการส่งออก ๙๙,๒๐๙ ล้านบาท และกลุ่มสหภาพยุโรป มีมูลค่าส่งออก ๘๒,๙๕๐ ล้านบาท โดยสินค้าส่งออกสำคัญ ๓ อันดับแรก ได้แก่ กลุ่มอัญมณีและเครื่องประดับ กลุ่มพลาสติกและของที่ทำด้วยพลาสติก และเครื่องจักร คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, มิถุนายน ๒๕๕๙)

ทั้งนี้ กระทรวงพาณิชย์ได้ดำเนินการต่างๆ เพื่อช่วยต่อยอดผู้ประกอบการธุรกิจ โดยเฉพาะ SMEs ให้สามารถเดินทางอย่างมั่นคงสู่เวทีโลก และรักษาบทบาทการมีส่วนร่วมในห่วงโซ่มูลค่าโลก

โดยในส่วนของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ได้ให้การสนับสนุนและส่งเสริม SME ไทยให้แข็งแกร่งเพื่อเชื่อมโยงสู่ตลาดโลก โดยการสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการมีเวทีนำเสนอสินค้าและสร้างเครือข่ายทางการตลาด เพื่อให้ SME

ไทยสามารถยืนหยัดในการดำเนินธุรกิจด้วยตนเองอย่างเข้มแข็ง ยกกระดับคุณภาพการประกอบธุรกิจ โดยการสร้างความแตกต่าง และโอกาสทางธุรกิจที่เหนือกว่าคู่แข่ง พร้อมยกระดับผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs สู่ Smart Enterprise ได้แก่ ๑) สร้างนักธุรกิจมืออาชีพ (Smart Professional Entrepreneurs : DBD-SPE) เพื่อเพิ่มศักยภาพในการประกอบธุรกิจอย่างเป็นระบบตามมาตรฐานสากล ให้มีความเข้มแข็งแข่งขันได้ โดยพัฒนาครอบคลุมใน ๕ มิติ ได้แก่ การตลาด การเงิน การบริหารธุรกิจ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ และนวัตกรรม เพื่อส่งเสริมความเป็นมืออาชีพด้านการบริหารจัดการธุรกิจ ๒) สร้างนักการตลาดเชิงสร้างสรรค์ (Advance Creative Marketeer : DBD-APE) เพื่อพัฒนาต่อยอดผู้ประกอบการธุรกิจให้เป็นผู้นำด้านการตลาดสมัยใหม่ ผสมผสานกับแนวคิดเชิงนวัตกรรม โดยเสริมสร้างทักษะและแนวคิดด้านกลยุทธ์การตลาดและนวัตกรรม เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถประยุกต์ใช้กลยุทธ์การตลาดแนวใหม่ในการขยายตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสร้างโอกาสทางการค้าเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจระหว่างกันทั้งในประเทศและต่างประเทศมากขึ้น (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, สิงหาคม ๒๕๕๙)

ในส่วนของกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ได้มีการจัดทำความตกลงการค้าเสรี ทั้งในเวทีพหุภาคี ภูมิภาค และทวิภาคี โดยปัจจุบันไทยมี FTA ที่มีผลบังคับใช้แล้วจำนวน ๑๒ ฉบับ ครอบคลุมประเทศคู่ค้า ๑๗ ประเทศ และอยู่ระหว่างจัดทำ FTA กับประเทศคู่เจรจาที่มีศักยภาพในระดับทวิภาคีและภูมิภาคหลายฉบับ อาทิ อินเดีย ปากีสถาน และอาเซียน-ฮ่องกง มีการเจรจาการค้าที่รวมทั้งความตกลง RCEP ซึ่งคาดว่าจะสามารถบรรลุการเจรจาข้อตกลงได้สำเร็จภายในปี ๒๕๕๙ นอกจากนี้ ยังจะเริ่มต้นเจรจาความตกลงการค้าเสรีกับตุรกีในไม่ช้า ในส่วนของความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (TPP) ไทยอยู่ระหว่างขั้นตอนการศึกษาผลดีผลเสีย และประเมินผลกระทบของความตกลงฯ ต่อประเทศไทย

การทำ FTA นั้น เป็นการลดอุปสรรคทางการค้าในรูปแบบต่างๆ ทั้งที่เป็นภาษีและไม่ใช่ ภาษีให้เหลือน้อยที่สุด เพื่อให้การค้าขยายตัว และเพิ่มโอกาสในการส่งออกสินค้าและบริการของไทยไปยังตลาดต่างประเทศ และเป็นช่องทางกระจายสินค้าไปสู่ภูมิภาคใกล้เคียง อาทิ อินเดีย เพื่อใช้เป็นฐานการส่งออก สินค้าไทยไปยังประเทศในเขตเอเชียใต้ นอกเหนือจากนั้นยังเป็นการเสริมสร้างบรรยากาศในการลงทุนเพื่อให้นักลงทุนต่างประเทศเข้ามาลงทุนในไทยมากขึ้นในขณะเดียวกันก็สนับสนุนให้คนไทยไปลงทุนในต่างประเทศด้วย รวมไปถึงการสร้างพันธมิตรทางด้านเศรษฐกิจเป็นการเพิ่มบทบาท และอำนาจต่อรองของไทยในเวทีโลก ส่งผลให้ประชาชนมีการกินดีอยู่ดีเพิ่มขึ้น มีทางเลือกในการอุปโภคบริโภคสินค้าได้หลากหลายและราคาต่ำลง

Making Trade More Inclusive

SUBMITTED BY ANABEL GONZALEZ ON WED, 09/30/2015

When we look at the inclusion of developing countries in international trade it is clear that trade has been a powerful engine for reducing poverty and has delivered some remarkable gains for the global economy. There are several country examples that tell this story.

China has tripled its share of world trade since joining the WTO in 2001, helping cut its extreme poverty rate from 36% at the end of the 1990s to 6% in 2011. In Ethiopia, exports of cut flowers from one firm to the European Union helped open the door to an export industry that now employs 50,000 workers. It has also generated more secure wage employment and a pathway out of poverty for the families of those workers.

Since 2000, the developing country share of world trade increased from 33 to 48%. South-South trade between developing countries increased from 8% of world trade to around 25% today. It is clear that without international trade, we could not have reached the goal of halving global poverty since 1990.

But there is still a long way to go. There are almost one billion people still living in extreme poverty and high trade costs still isolate many developing countries and regions from the international trading system. Low-income countries face trade costs in agriculture and manufacturing that are about three times higher than those faced by advanced economies. This creates a barrier to trade for those countries that is very hard to overcome. Along with working harder to include developing countries in the trading system, we must also work harder to connect *people* to the full potential benefits of trade, especially the extreme poor and women.

Women continue to face significant inequality of opportunity, both within and outside the household, which can make it difficult to gain from trade opportunities. For example as much as 85% of small-scale traders at border crossings in the Great Lakes region of Africa are women – but the majority of border officials are men, with corruption and gender-based abuse running rampant.

Other types of gender inequality can affect the gains women experience from trade. Take the role of women in global value chains, for example. In one World Bank

report that examined a number of case studies, we found that women in the horticulture sector in Honduras were workers, but seldom owners of land. While women might be employees at call centers in Egypt, they are rarely managers. Women in Kenya's tourism industry might clean hotel rooms but they almost never hold the more lucrative job of safari guide.

Two weeks ago, the World Bank launched a report entitled, Women, Business and the Law which catalogues the legal constraints women face in their ability to engage in economic activity. The report has spurred reforms - over the past two years 65 countries have made 94 legal reforms to the benefit of women.

Tackling these challenges requires a comprehensive approach that recognizes that the effects of trade are not gender-neutral. At the World Bank Group, we have just approved the Great Lakes Trade Facilitation project, which will help reduce discrimination at borders, through actions like improved transparency; training and better monitoring of officials; and working with traders associations to improve the conditions for women to advocate for better rights. We know that, through partnerships and interventions that recognize gender as a constraint, we can work to ensure that trade brings real benefits for women in terms of jobs and empowerment. It's already happening.

In Cambodia, the export-oriented garment sector is one of the main providers of wage employment. Eighty-five percent of total garment industry workers are women. Women in the garment sector receive a positive premium on wages compared with other sectors.

In Lao PDR, we are helping to improve working conditions in garment factories where externally verified improvements can help the industry reach premium buyers. We are also providing grants to women entrepreneurs. While this work is in its early stages, we have begun to see signs of success. One of the garment firms we are working with, for example, has improved its productivity and human resources systems and added 600 new jobs.

Supporting women will help us address the huge challenge facing not just international trade but every development sector: the challenge of ending poverty and creating new and better jobs for people living in developing countries. To get there, we

must work together with organizations like the WTO, like COMESA, and like our many other partners at the global, regional and country levels to lower trade costs, ease the flow of goods across and within borders, and ensure that developing countries – and the women and men that live in them – are able to make the most out of trade opportunities.

ข้อมูลจากเว็บไซต์ธนาคารโลก World Bank
<http://blogs.worldbank.org/trade/making-trade-more-inclusive>
วันที่ ๙ ก.ย. ๕๙

การประชุมของภาครัฐสภา
(Parliamentary Session)

ห่วงโซ่คุณค่าของโลกจะสามารถทำให้เกิดความสำคัญกับทุกภาคส่วนมากขึ้นได้อย่างไร :
ในมุมมองของฝ่ายนิติบัญญัติ

(How can global value chains make trade more inclusive? A legislative perspective)

การประชุมของภาคีรัฐสภา (Parliamentary Session)

ห่วงโซ่มูลค่าของโลกจะสามารถทำให้เกิดความสำคัญกับทุกภาคส่วนมากขึ้นได้อย่างไร : ในมุมมองของฝ่ายนิติบัญญัติ (How can global value chains make trade more inclusive? A legislative perspective)

ห่วงโซ่มูลค่า หมายถึง กิจกรรมที่สร้างมูลค่าเพิ่มทั้งหมดที่เกิดขึ้นกับผลิตภัณฑ์ นับแต่ขั้นตอนการออกแบบผลิตภัณฑ์ จนกระทั่งสินค้านั้นถึงมือผู้บริโภคขั้นสุดท้าย รวมทั้งการบริการหลังจากนั้น (after-sales service) อาทิ เริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการวิจัย (Research & Design) การออกแบบ การผลิต การขนส่ง การโฆษณา การขาย และการบริการหลังการขาย โดยแต่ละกิจกรรมจะสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า ถ้ากิจกรรมเหล่านี้กระจายอยู่ในหลายประเทศ/ภูมิภาค จะเรียกว่า ห่วงโซ่มูลค่าโลก (Global Value Chain: GVC)

การวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าช่วยให้กิจการสามารถมองภาพรวมของธุรกิจได้กว้างขึ้น ไม่ใช่มองเฉพาะจุด ใดจุดหนึ่งซึ่งจะทำให้กิจการได้รับผลประโยชน์อย่างเต็มที่ ถ้ากิจการนำแนวคิดห่วงโซ่มูลค่ามาใช้ในการวิเคราะห์ในการประกอบกิจการ สามารถช่วยกิจการได้ตั้งแต่ขั้นแรกของการประกอบธุรกิจ เช่น การเลือกผู้ขาย การเลือกซัพพลายเออร์ สินค้าหรือกระบวนการผลิต ซึ่ง จะมองทั้งสิ่งแวดล้อมภายในและภายนอกที่มีผลกระทบต่อกิจการ เพื่อที่จะให้กิจการสามารถปรับกระบวนการในการดำเนินกิจการให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ นอกจากนี้สายโซ่มูลค่ายังมองไปถึงการจัดจำหน่าย และการบริการหลังการขาย จนไปถึงผู้บริโภคขั้นสุดท้าย ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะส่งผลให้กระบวนการทุกขั้นตอนของกิจการมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อันส่งผลให้กิจการได้รับประโยชน์สูงสุด อนึ่ง ประเทศไทยถือเป็นประเทศที่มีศักยภาพที่จะรับประโยชน์จากการเข้าร่วมในห่วงโซ่มูลค่าโลกเนื่องจากมีระดับของเทคโนโลยีสูงพอที่จะสร้างมูลค่าเพิ่มในประเทศได้

How can global value chains make trade more inclusive? – a legislative perspective

Trade in finished products represents only one-quarter of total trade in goods and services. International production, trade and investments are increasingly organized within global value chains, where the different stages of the production process are located across different countries. This change requires new policies based on proactive engagement in order to ensure inclusive and sustainable growth. The fragmentation of production has created new opportunities for some developing economies and small and medium-sized enterprises, allowing them to access global markets as services suppliers or producers of components. This interdependence, however, also presents challenges. The session will discuss the role of parliaments in formulating trade policies that take into account the spread of global value chains and in providing their adequate support through legislation, regulation and peer pressure.

Concept notes

๑. What kind of trade policies are required to ensure that GVC's serve the objectives of inclusive and sustainable growth and the creation of decent jobs for both women and men?

- มีประเด็นการค้าใดบ้างที่จะรับประกันว่าห่วงโซ่มูลค่าโลกสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการให้ความสำคัญกับทุกภาคส่วน และการพัฒนาที่ยั่งยืน การพัฒนาอาชีพที่สุจริตแก่ผู้หญิงและผู้ชาย

๑. How can parliaments contribute to ensuring the inclusiveness and sustainability of GVCs?

- รัฐสภาจะสามารถมีบทบาทอย่างไรในการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนและการพัฒนาที่ยั่งยืนของห่วงโซ่มูลค่าโลก

๒. What tools do they have at their disposal to promote sustainable environment and social practices and policy framework?

- รัฐสภามีเครื่องมือ / นโยบายใดบ้างในการสนับสนุนสภาพแวดล้อมที่ยั่งยืน รวมถึงกำหนดกรอบแนวทางปฏิบัติ และนโยบายด้านสังคม

ประเด็นที่ภาครัฐควรพิจารณา ทำอย่างไรให้ไทยสามารถยกระดับของอุตสาหกรรมในห่วงโซ่มูลค่าโลก (Value Chain Upgrading) จากการเป็น labour-intensive ไปสู่การเป็นประเทศที่มีเทคโนโลยี / นวัตกรรมในระดับสูง ซึ่งจะเป็นแรงขับให้ไทยสามารถพ้นจากกับดักของประเทศที่มีรายได้ปานกลาง (middle-income trap)

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ในฐานะหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบเรื่องการจัดทำความตกลงการค้าเสรีต่างๆ ของไทย จึงต้องพิจารณาบทบาทที่ และยุทธศาสตร์การเจรจาการค้าของไทยอยู่เสมอ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทสถานการณ์การค้าในปัจจุบัน อาทิ ในส่วนที่เกี่ยวกับกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า การที่ไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีส่วนร่วมอย่างสำคัญในห่วงโซ่มูลค่าโลก

ในกรอบขององค์การการค้าโลก ได้ตระหนักถึงบทบาทของสมาชิกรัฐสภาที่ถือเป็นส่วนหนึ่งในการส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศผ่านกระบวนการพิจารณาและให้สัตยาบันข้อตกลงระหว่างประเทศ รวมทั้งการออกกฎหมายภายในประเทศที่จะสอดคล้องกับข้อตกลงระหว่างประเทศ และสร้างเครือข่ายระหว่างสมาชิกรัฐสภาจากประเทศต่างๆ ในเวทีการประชุมระหว่างประเทศ

ห่วงโซ่มูลค่าโลก (Global Value Chain: GVC)

ห่วงโซ่มูลค่า หมายถึง กิจกรรมที่สร้างมูลค่าเพิ่มทั้งหมดที่เกิดขึ้นกับผลิตภัณฑ์ นับแต่ขั้นตอนการออกแบบผลิตภัณฑ์ จนกระทั่งสินค้าไปถึงมือผู้บริโภคขั้นสุดท้าย รวมทั้งการบริการหลังจากนั้น (after-sales service) อาทิ เริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการวิจัย (Research & Design) การออกแบบ การผลิต การขนส่ง การโฆษณา การขาย และการบริการหลังการขาย โดยแต่ละกิจกรรมจะสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า ถ้ากิจกรรมเหล่านี้กระจายอยู่ในหลายประเทศ / ภูมิภาค จะเรียกว่า ห่วงโซ่มูลค่าโลก (Global Value Chain: GVC)

ไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่กำลังพัฒนาในเอเชียที่มีส่วนร่วมอย่างสำคัญในห่วงโซ่มูลค่าโลก เนื่องจากไทยเป็นศูนย์กลาง (hub) ของเอเชียในสาขายานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ โดยในปี ๒๐๑๒ ไทยผลิตรถยนต์ส่งออก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นรถปิคอัพได้ ๑.๕ ล้านคัน และส่งออก ๑ ล้านคัน มูลค่าในการส่งออกมากถึง ๑๒,๗๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ประเทศอื่นที่มีส่วนร่วมสำคัญในห่วงโซ่มูลค่าโลก ได้แก่ ประเทศจีน โดยจีนเป็นผู้ประกอบอุปกรณ์สารสนเทศรายใหญ่ของโลก

ประโยชน์ของห่วงโซ่มูลค่า

การวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าช่วยให้กิจการสามารถมองภาพรวมของธุรกิจได้กว้างขึ้น ไม่ใช่มองเฉพาะจุด โดจุดหนึ่งซึ่งจะทำให้กิจการได้รับผลประโยชน์อย่างเต็มที่

ถ้ากิจการนำแนวคิดห่วงโซ่มูลค่ามาใช้ในการวิเคราะห์ในการประกอบกิจการ สามารถช่วยกิจการได้ตั้งแต่ขั้นแรกของการประกอบธุรกิจ เช่นการเลือกผู้ขาย การเลือกซื้อวัตถุดิบ สินค้าหรือกระบวนการผลิต ซึ่ง จะมองทั้งสิ่งแวดล้อมภายในและภายนอกที่มีผลกระทบต่อกิจการ เพื่อที่จะให้กิจการสามารถปรับกระบวนการในการดำเนินกิจการให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ นอกจากนี้สายโซ่มูลค่ายังมองไปถึงการจัดจำหน่าย และการบริการหลังการขาย จนไปถึงผู้บริโภคคนสุดท้าย ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะส่งผลให้กระบวนการทุกขั้นตอนของกิจการมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อันส่งผลให้กิจการได้รับประโยชน์สูงสุด

แนวคิดห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain Concept)

ห่วงโซ่มูลค่า เป็นกรอบในการวิเคราะห์ถึงจุดอ่อนจุดแข็งขององค์ประกอบภายในขององค์กรภายใต้ โดยแบ่งกิจกรรมภายในองค์กรออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑. กิจกรรมพื้นฐาน เป็นกิจกรรมที่สร้างประโยชน์ให้กับลักษณะทางกายภาพของผลิตภัณฑ์ยอดขาย และส่งมอบไปยังผู้ซื้อ และบริการภายหลังการขาย (ที่มา: วสันต์ กาญจนมุกดา)
 ๒. กิจกรรมสนับสนุน เป็นกิจกรรมต่าง ๆ ที่ให้การสนับสนุนกิจกรรมหลัก
- ในที่นี้จะเน้นการวิเคราะห์ภายใต้แนวคิดกิจกรรมพื้นฐาน ตามแนวความคิดกิจกรรมพื้นฐานจะประกอบด้วยองค์ประกอบที่เกิดจากกระบวนการผลิตทั้งหมด ๕ ส่วน ที่เชื่อมโยงซึ่งกันและกันจนกลายมาเป็นคุณค่าในสายตาของลูกค้าหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ คุณค่าของสินค้าแต่ละตัวนั้นขึ้นอยู่กับ องค์ประกอบจากกระบวนการผลิตทั้งหมด ๕ ส่วน
๑. วัตถุดิบ
 ๒. การนำวัตถุดิบมาทำการผลิตจนได้เป็นสินค้าสำเร็จรูป
 ๓. การนำเอาสินค้าสำเร็จรูปนั้นไปตั้งตามที่ตั้งต่าง ๆ เพื่อการขาย เรียกว่า จุดขายหรือช่องทางจัดจำหน่าย
 ๔. กระบวนการผลิตก็คือ การตลาดและการขาย กล่าวคือสินค้าจะขายได้หรือไม่ องค์ประกอบสำคัญก็คือเรื่องของการตลาดและการขาย
 ๕. การบริการ (Service) อันหมายถึงการบริการในขณะที่ขายตลอดจนการบริการหลังการขาย

ปัจจัยหลักของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่สามารถผ่านพ้นอุปสรรคในเรื่องวิกฤตเศรษฐกิจโลกได้นั้น คือ การค้ากับประเทศอื่นๆ ทั่วโลก การค้าถือเป็นแรงขับเคลื่อนหลักของการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในภูมิภาค ซึ่งสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรืออาเซียน จะช่วยส่งเสริมการค้าเสรี การเปิดตลาด และการรวมตัวทางเศรษฐกิจ ที่ถือเป็นพื้นฐานในการพัฒนาความร่วมมือของสมาชิกในภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง อนึ่ง ความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค เป็นกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างอาเซียน ๑๐ ประเทศกับคู่ภาคที่มีอยู่ ได้แก่ จีน เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น อินเดีย ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ เพื่อที่จะขยายการค้าและการลงทุนในภูมิภาคของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประเด็นที่ภาครัฐควรพิจารณา ทำอย่างไรให้ไทยสามารถยกระดับของอุตสาหกรรมในห่วงโซ่มูลค่าโลก (Value Chain Upgrading) จากการเป็น labour-intensive ไปสู่การเป็นประเทศที่มีเทคโนโลยี / นวัตกรรมในระดับสูง ซึ่งจะเป็แรงขับให้ไทยสามารถพ้นจากกับดักของประเทศที่มีรายได้ปานกลาง (middle-income trap)

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ในฐานะหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบเรื่องการจัดทำความตกลงการค้าเสรีต่างๆ ของไทย จึงต้องพิจารณาทบทวนท่าที และยุทธศาสตร์การเจรจาการค้าของไทยอยู่เสมอ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทสถานการณ์การค้าในปัจจุบัน อาทิ ในส่วนที่เกี่ยวกับกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า การที่ไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีส่วนร่วมอย่างสำคัญในห่วงโซ่มูลค่าโลก

การสนับสนุนให้เกิดนวัตกรรมด้านการเกษตรในการพัฒนาการค้าที่ให้ความสำคัญกับทุกภาคส่วน
ในด้านเกษตรกรรม
(Fostering innovation in agriculture to improve inclusive trade in the farming sector)

การสนับสนุนให้เกิดนวัตกรรมด้านการเกษตรในการพัฒนาการค้าที่ให้ความสำคัญกับทุกภาคส่วน
ในด้านเกษตรกรรม (Fostering innovation in agriculture to improve inclusive trade in the
farming sector)

องค์การการค้าโลกได้กำหนดให้มีข้อตกลงทางการเกษตร (Agricultural Agreement) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ
ปรับนโยบายด้านการนำเข้าและส่งออกสินค้าเกษตรกรรมให้เหมาะสมกับตลาด ซึ่งจะมีผลต่อการคาดคะเนแนวโน้ม
และความปลอดภัยของตลาดในประเทศคู่ค้า นอกจากนี้ กฎเกณฑ์ด้านการตลาดยังส่งผลถึงการเข้าถึงตลาด การ
สนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐในประเทศผู้นำเข้าสินค้าทางการเกษตร เงินทุนช่วยเหลือจากภาครัฐเพื่อส่งออก
สินค้าทางการเกษตร ทั้งนี้ ข้อตกลงทางการเกษตรมีผลดีต่อรัฐบาลประเทศต่าง ๆ เนื่องจากรัฐบาลจะสามารถให้
การสนับสนุนเศรษฐกิจท้องถิ่นของตนเองได้ ประเทศกำลังพัฒนาไม่ต้องลดเงินทุนช่วยเหลือจากภาครัฐเพื่อส่งออก
สินค้าทางการเกษตรเหมือนกับประเทศที่พัฒนาแล้ว และข้อตกลงดังกล่าวยังอนุโลมให้ประเทศกำลังพัฒนาใช้
เวลาดำเนินการตามข้อตกลงฯ

อนึ่ง จากผลลัพธ์การประชุมรัฐสภาว่าด้วยองค์การการค้าโลก ประจำปี ๒๕๕๙ ซึ่งที่ประชุมให้การ
รับรองเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ที่ผ่านมา ได้ตระหนักถึงความสำคัญของผลลัพธ์ที่บรรลุผลในการประชุม
ระดับรัฐมนตรีครั้งที่ ๑๐ ณ กรุงไนโรบี เมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๕๘ ว่าข้อตกลงสินค้าระดับรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับ
การเกษตรและกลุ่มประเทศพัฒนาน้อยที่สุดเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างมากต่อกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาและ
กลุ่มประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ข้อตกลงสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันการส่งออกในด้านเกษตรกรรมเป็นข้อตกลงที่สำคัญ
ที่จะช่วยให้ทุกฝ่ายในภาคการเกษตรมีความเท่าเทียมเสมอภาคทั่วกันแต่ยังคงมีปัญหาในเรื่องของวิธีปฏิบัติ
ทางการค้าที่เป็นระบบการค้าแบบคุ้มครองและกฎเกณฑ์ของบางประเทศ

Fostering innovation in agriculture to improve inclusive trade in the farming sector

Innovation is the process by which individuals or organizations master and
implement the design and production of goods and services that are new to them, irrespective
of whether they are new to their competitors, their country, or the world. An innovation system
is a network of organizations, enterprises, and individuals focused on bringing new products,
new processes, and new forms of organization into economic use, together with the institution's
and policies that affect their behaviour and performance.

Innovation in agriculture is widely recognized as a major source of improved
productivity, competitiveness, and economic growth throughout advanced and emerging
economies. Innovation also plays an important role in creating jobs, generating income,
alleviating poverty, and driving social development. The use of innovative techniques also plays
an enormous role in strengthening farmers' access, especially women, in trading systems at
local, national and international levels, by improving farmers' competitiveness and productivity.

Agriculture: fairer markets for farmers

The original GATT did apply to agricultural trade, but it contained loopholes. For example, it allowed countries to use some non-tariff measures such as import quotas, and to subsidize. Agricultural trade became highly distorted, especially with the use of export subsidies which would not normally have been allowed for industrial products. The Uruguay Round produced the first multilateral agreement dedicated to the sector. It was a significant first step towards order, fair competition and a less distorted sector. It was implemented over a six year period (and is still being implemented by developing countries under their 10-year period), that began in 1995. The Uruguay Round agreement included a commitment to continue the reform through new negotiations. These were launched in 2000, as required by the Agriculture Agreement.

The Agriculture Agreement: new rules and commitments

The objective of the **Agriculture Agreement** is to reform trade in the sector and to make policies more market-oriented. This would improve predictability and security for importing and exporting countries alike.

The new rules and commitments apply to:

- **market access** – various trade restrictions confronting imports
- **domestic support** – subsidies and other programmes, including those that raise or guarantee farmgate prices and farmers' incomes
- **export subsidies** and other methods used to make exports artificially competitive.

The agreement does allow governments to support their rural economies, but preferably through policies that cause less distortion to trade. It also allows some flexibility in the way commitments are implemented. Developing countries do not have to cut their subsidies or lower their tariffs as much as developed countries, and they are given extra time to complete their obligations. Least-developed countries don't have to do this at all. Special provisions deal with the interests of

countries that rely on imports for their food supplies, and the concerns of least-developed economies.

“Peace” provisions within the agreement aim to reduce the likelihood of disputes or challenges on agricultural subsidies over a period of nine years, until the end of 2003.

Market access: ‘tariffs only’, please

The new rule for market access in agricultural products is “tariffs only”. Before the Uruguay Round, some agricultural imports were restricted by quotas and other non-tariff measures. These have been replaced by tariffs that provide more-or-less equivalent levels of protection – if the previous policy meant domestic prices were 75% higher than world prices, then the new tariff could be around 75%. (Converting the quotas and other types of measures to tariffs in this way was called “tariffication”.)

Numerical targets for agriculture

The reductions in agricultural subsidies and protection agreed in the Uruguay Round. Only the figures for cutting export subsidies appear in the agreement.

	Developed countries 6 years: 1995-2000	Developing countries 10 years: 1995-2004
Tariffs		
average cut. for all agricultural products	-36%	-24%
minimum cut per product	-15%	-10%
Domestic support		
total AMS cuts for sector (base period: 1986-88)	-20%	-13%
Exports		
value of subsidies	-36%	-24%
subsidized quantities (base period: 1986-90)	-21%	-14%

Least developed countries do not have to make commitments to reduce tariffs or subsidies.

The base level for tariff cuts was the bound rate before 1 January 1995; or, for unbound tariffs, the actual rate charged in September 1986 when the Uruguay Round began.

The other figures were targets used to calculate countries' legally-binding "schedules" of commitments.

The tariffication package contained more. It ensured that quantities imported before the agreement took effect could continue to be imported, and it guaranteed that some new quantities were charged duty rates that were not prohibitive. This was achieved by a system of "tariff-quotas" – lower tariff rates for specified quantities, higher (sometimes much higher) rates for quantities that exceed the quota.

The newly committed tariffs and tariff quotas, covering all agricultural products, took effect in 1995. Uruguay Round participants agreed that developed countries would cut the tariffs (the higher out-of-quota rates in the case of tariff-quotas) by an average of 36%, in equal steps over six years. Developing countries would make 24% cuts over 10 years. Several developing countries also used the option of offering ceiling tariff rates in cases where duties were not "bound" (i.e. committed under GATT or WTO regulations) before the Uruguay Round. Least-developed countries do not have to cut their tariffs. (These figures do not actually appear in the Agriculture Agreement. Participants used them to prepare their schedules – i.e. lists of commitments. It is the commitments listed in the schedules that are legally binding.)

For products whose non-tariff restrictions have been converted to tariffs, governments are allowed to take special emergency actions ("special safeguards") in order to prevent swiftly falling prices or surges in imports from hurting their farmers. But the agreement specifies when and how those emergency actions can be introduced (for example, they cannot be used on imports within a tariff-quota).

Four countries used "special treatment" provisions to restrict imports of particularly sensitive products (mainly rice) during the implementation period (to 2000 for developed countries, to 2004 for developing nations), but subject to strictly defined conditions, including minimum access for

overseas suppliers. The four were: Japan, Rep. of Korea, and the Philippines for rice; and Israel for sheepmeat, wholemilk powder and certain cheeses. Japan and Israel have now given up this right, but Rep. of Korea and the Philippines have extended their special treatment for rice. A new member, Chinese Taipei, gave special treatment to rice in its first year of membership, 2002.

Domestic support: some you can, some you can't

The main complaint about policies which support domestic prices, or subsidize production in some other way, is that they encourage over-production. This squeezes out imports or leads to export subsidies and low-priced dumping on world markets. The Agriculture Agreement distinguishes between support programmes that stimulate production directly, and those that are considered to have no direct effect.

Domestic policies that do have a direct effect on production and trade have to be cut back. WTO members calculated how much support of this kind they were providing per year for the agricultural sector (using calculations known as "total aggregate measurement of support" or "Total AMS") in the base years of 1986-88. Developed countries agreed to reduce these figures by 20% over six years starting in 1995. Developing countries agreed to make 13% cuts over 10 years. Least-developed countries do not need to make any cuts. (This category of domestic support is sometimes called the "amber box", a reference to the amber colour of traffic lights, which means "slow down".)

Measures with minimal impact on trade can be used freely – they are in a "green box" ("green" as in traffic lights). They include government services such as research, disease control, infrastructure and food security. They also include payments made directly to farmers that do not stimulate production, such as certain forms of direct income support, assistance to help farmers restructure agriculture, and direct payments under environmental and regional assistance programmes.

Also permitted, are certain direct payments to farmers where the farmers are required to limit production (sometimes called "blue box" measures), certain government assistance programmes to encourage agricultural and rural development in developing countries, and other support on a small scale ("de minimis") when compared with the total value of the product or products supported (5% or less in the case of developed countries and 10% or less for developing countries).

Export subsidies: limits on spending and quantities

The Agriculture Agreement prohibits export subsidies on agricultural products unless the subsidies are specified in a member's lists of commitments. Where they are listed, the agreement requires WTO members to cut both the amount of money they spend on export subsidies and the quantities of exports that receive subsidies. Taking averages for 1986-90 as the base level, developed countries agreed to cut the value of export subsidies by 36% over the six years starting in 1995 (24% over 10 years for developing countries). Developed countries also agreed to reduce the quantities of subsidized exports by 21% over the six years (14% over 10 years for developing countries). Least-developed countries do not need to make any cuts.

During the six-year implementation period, developing countries are allowed under certain conditions to use subsidies to reduce the costs of marketing and transporting exports.

The least-developed and those depending on food imports

Under the Agriculture Agreement, WTO members have to reduce their subsidized exports. But some importing countries depend on supplies of cheap, subsidized food from the major industrialized nations. They include some of the poorest countries, and although their farming sectors might receive a boost from higher prices caused by reduced export subsidies, they might need temporary assistance to make the necessary adjustments to deal with higher priced imports, and eventually to export. A special ministerial decision sets out objectives, and certain measures, for the provision of food aid and aid for agricultural development. It also refers to the possibility of assistance from the International Monetary Fund and the World Bank to finance commercial food imports.

ทางออกปรับเปลี่ยนโครงสร้างการผลิตภาคการเกษตรเพื่อรับมือกับโลกที่เปลี่ยนไป

ปัจจุบันการแข่งขันด้านผลผลิตนับวันจะยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้น รวมถึงความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการเกษตรที่รุดหน้าไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถในการแข่งขันของเกษตรกรในอนาคตอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้นรัฐบาลไทยจึงได้มีโครงการหลากหลายด้านเกิดขึ้นเพื่อกระตุ้นให้เกษตรกรไทยตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงรอบด้าน และเพื่อผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการผลิตให้สามารถรองรับสิ่งที่ไม่แน่นอนในอนาคตได้อย่างมั่นใจยิ่งขึ้น

ทางออกที่เป็นความหวังให้กับภาคเกษตรของไทยในอนาคตต่อไป อาทิ

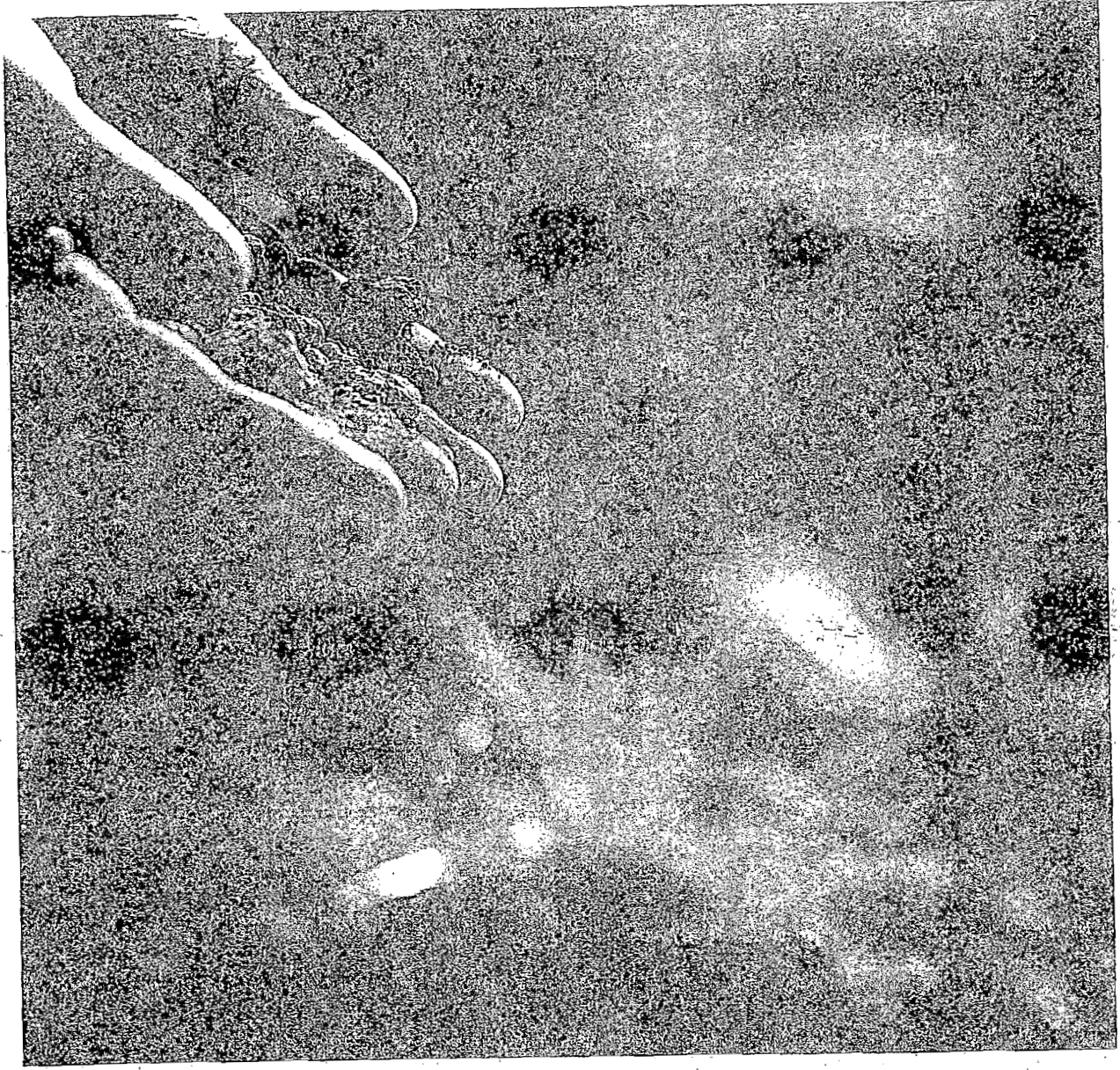
- โครงการชุมชนปรับเปลี่ยนการผลิตสู่วิถีเกษตรยั่งยืน XYZ เป็นโครงการที่จัดขึ้นโดยธนาคารเพื่อการเกษตร มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนการผลิตภาคการเกษตรให้มีศักยภาพเพียงพอที่จะรองรับปัจจัยเสี่ยงจากภัยแล้งในอนาคต โดยมีรายละเอียดเช่น จัดทำวงเงินกู้สูงสุดไม่เกิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาทต่อชุมชน อัตราดอกเบี้ยต่ำ และแต่งตั้งพนักงานประจำสำนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรทุกจังหวัดและสาขาเป็นผู้รับผิดชอบโครงการ โยียดหลักการดำเนินการในรูปแบบของการแบ่งปันผลประโยชน์ระหว่างรัฐและประชาชนภายใต้กรอบแนวคิด “ประชารัฐเพื่อเศรษฐกิจฐานรากมั่นคงและชุมชนเข้มแข็ง” และกำหนดประเภทผลผลิตไว้ ๖ ชนิด คือ พืชตระกูลถั่ว ผักคะน้า กวางตุ้ง เห็ดฟาง เมล่อน และหญ้าเนเปียร์ ขั้นตอนการดำเนินงานมีความน่าสนใจ ได้แก่ การหาตลาด วางแผนการผลิต ขอู้จายรายได้เกษตรกรดำเนินการผลิต ขายผลผลิต และจ่ายปันผล รายได้ที่ได้มีการแบ่งเข้ากองทุนสวัสดิการชุมชน เพื่อนำไปใช้เป็นทุนการศึกษา เงินกู้ยืมประกอบอาชีพ มอบให้กับผู้ด้อยโอกาส กิจกรรมชุมชน และสาธารณประโยชน์

- โครงการ Smart Farmer หรือ “โครงการพัฒนาเกษตรกรให้เป็น Smart Farmer โดยมี Smart Officer เป็นเพื่อนคู่คิด” เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์สำคัญในการแก้ไขปัญหาการขาดความรู้ของเกษตรกร ผลผลิตล้นตลาด ต้นทุนการผลิตที่เพิ่มสูงขึ้น การขาดแคลนน้ำสลับกับปัญหาอุทกภัย รวมไปถึงปัญหาทรัพยากรทางธรรมชาติที่เสื่อมโทรม เนื่องมาจากการใช้สารเคมีในภาคเกษตรและการเติบโตของเมือง โดยจะทำให้เกษตรกรไทยมีความรู้อย่างเพียงพอ มีข้อมูลเชิงลึกด้านการเกษตรเพื่อใช้วางแผนการผลิต มีความรู้ในการผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพสูงที่มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมี Smart Office ซึ่งเป็นบุคลากรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่มีความรักเกษตรกรเหมือนญาติ มีความรอบรู้ทางวิชาการและนโยบาย ใช้เทคโนโลยีมาช่วยเหลือเกษตรกร เพื่อสร้างความเข้มแข็งแก่เกษตรกรและองค์กรเกษตรกร มุ่งนำเกษตรกรสู่ Green Economy และ Zero Waste Agriculture อีกด้วย

นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ยังได้เสนอคณะรัฐมนตรีให้พิจารณาเห็นชอบดำเนินการมาตรการช่วยเหลือเกษตรกร ปีการผลิต ๒๕๕๙/๒๕๖๐ อีก ๓ โครงการ ได้แก่ โครงการส่งเสริมสนับสนุนการใช้เมล็ดพันธุ์ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี ปี ๒๕๕๙/๒๕๖๐ โครงการปรับเปลี่ยนการปลูกข้าวไปปลูกพืชที่หลากหลาย ฤดูนาปรัง ปี ๒๕๖๐ และโครงการสนับสนุนสินเชื่อให้กลุ่มชาวนาผู้ผลิตข้าวแบบแปลงใหญ่ปี ๒๕๕๙/๒๕๖๐

ทั้งหมดที่กล่าวมา เป็นเพียงส่วนหนึ่งของทางเลือกให้กับเกษตรกร เพื่อให้เกษตรกรได้เห็นถึงความหวัง และความยั่งยืนของการทำการเกษตรในอนาคตของประเทศไทยได้เป็นอย่างดี

เรียบเรียงจาก “ไทยคู่ฟ้า วารสารสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี”

ทางออกปรับเปลี่ยนโครงสร้างการผลิตภาคการเกษตร เพื่อรับมือกับโลกที่เปลี่ยนไป

เชื่อว่าหลายคนคงรู้สึกไม่ต่างกันว่าโลกในวันนี้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วเมื่อเทียบย้อนกลับไปในช่วงเวลาไม่ถึง 10 ปีที่ผ่านมา ซึ่งหนึ่งในสัญญาณเตือนสำคัญที่ฉายภาพให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงของโลกได้เป็นอย่างดีก็คือสถานการณ์ภัยแล้งในรอบปีที่ผ่านมา ซึ่งส่งผลให้ปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำที่สำคัญมีปริมาณต่ำจนถึงขั้นวิกฤต และส่งแรงกระตุ้นเพื่อสร้างผลกระทบต่อเกษตรกรจำนวนมาก

แต่นั้นเป็นเพียงหนึ่งตัวอย่างที่สะท้อนบอกกับเราว่าโลกในวันนี้ได้เปลี่ยนไปแล้ว ไม่ใช่แค่กับภัยธรรมชาติเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการแข่งขันด้านผลผลิตที่นับวันจะยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้น ยังไม่รวมถึงความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการเกษตรที่รุดหน้าไปอย่างรวดเร็ว ซึ่ง

จะส่งผลต่อขีดความสามารถในการแข่งขันของเกษตรกรในอนาคตอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

เมื่อสมการความสำเร็จแบบเดิมๆ เปลี่ยนโฉมหน้าไป จำเป็นอย่างยิ่งที่เราต้องเปลี่ยนแปลงวิธีทำเพื่อให้ได้มาซึ่งผลลัพธ์ที่ตอบโจทย์โลกใบนี้ได้ดีกว่าที่ผ่านมา จึงกลายเป็นที่มาของโครงการหลากหลายด้านของรัฐบาลซึ่งจะช่วยกระตุ้นให้เกษตรกรในประเทศไทยได้ตระหนักถึงความเปลี่ยนแปลงรอบด้าน และผลักดันให้เกิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิตเพื่อรองรับสิ่งที่ไม่แน่นอนในอนาคตได้อย่างมั่นใจมากยิ่งขึ้น ซึ่งเราได้รวบรวมทางออกในหลากหลายด้านที่จะกลายเป็นความหวังให้กับภาคการเกษตรของประเทศในอนาคตต่อไป

โครงการชุมชนปรับเปลี่ยนการผลิต สู่วิกฤตภัยแล้ง XYZ

เมื่อสถานการณ์ภัยแล้งกลายเป็นอุปสรรคสำคัญของเกษตรกรไทย และมักจะมาในรูปแบบที่คาดเดาแทบไม่ได้ เพื่อแก้ปัญหาในระยะยาว ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร หรือ ธ.ก.ส. จึงจัดทำโครงการชุมชนปรับเปลี่ยนการผลิตสู่วิกฤตภัยแล้ง เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนการผลิตภาคการเกษตรให้มีศักยภาพเพียงพอที่จะรองรับปัจจัยเสี่ยงจากภัยแล้งในอนาคต โดยมีรายละเอียดของโครงการดังต่อไปนี้

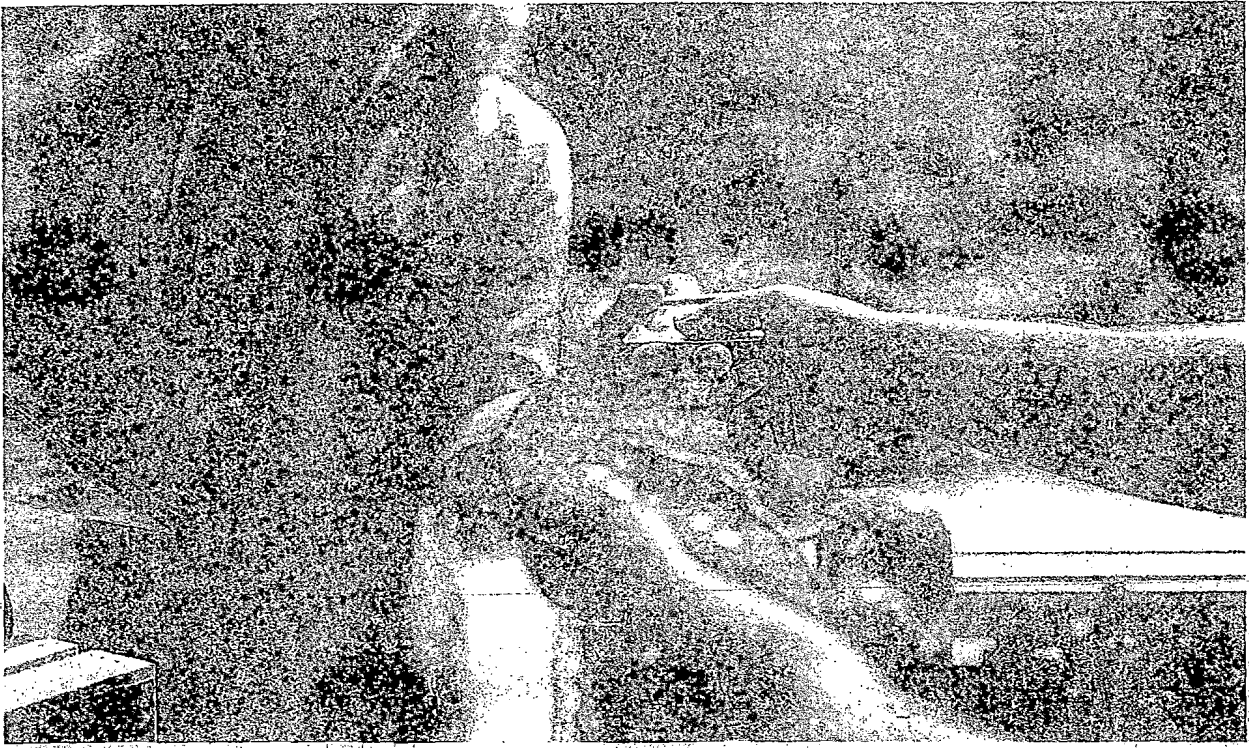
• จัดทำวงเงินกู้สูงสุดไม่เกิน 3,000,000 บาทต่อชุมชน โดยคิดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 0.1 ต่อปี โดยรัฐบาลจะชดเชยดอกเบี้ยส่วนต่างแทนชุมชน กำหนดชำระคืนเงินกู้ไม่เกิน 12 เดือน นับตั้งแต่วันที่วงเงินสินเชื่อรวม 15,000 ล้านบาท และแต่งตั้งพนักงานประจำสำนักงาน ธ.ก.ส. ทุกจังหวัดและสาขาเป็นผู้รับผิดชอบโครงการ (Mr. XYZ) โดยทำหน้าที่ดูแล ติดตาม และกำกับกำกับการดำเนินงานโครงการในแต่ละชุมชนอย่างใกล้ชิด

• ยึดหลักการดำเนินการในรูปแบบของการแบ่งปันผลประโยชน์ระหว่างรัฐและประชาชนภายใต้กรอบแนวคิด 'ประชารัฐเพื่อเศรษฐกิจฐานรากมั่นคงและชุมชนเข้มแข็ง' ซึ่งจะช่วยให้การใช้จ่ายงบประมาณเป็นไปอย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังช่วยลดความเสี่ยงจากการผลิตพืชเชิงเดี่ยวของเกษตรกร

• ในเบื้องต้นได้กำหนดประเภทผลผลิตไว้ 6 ชนิด คือ พืชตระกูลถั่ว (ถั่วเขียว, ถั่วเหลือง) ผักคะน้า กวางตุ้ง เห็ดฟาง เมล่อน และหญ้าเนเปียร์

• นอกจากวงเงินกู้ที่จะช่วยส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำเกษตรแบบเดิมไปสู่การผลิตตามมาตรฐานคุณภาพที่มีตลาดรองรับแล้ว ขั้นตอนการดำเนินงานของโครงการนี้ยังน่าสนใจไม่แพ้กันด้วย โดยเริ่มจาก

1. หนวดปลาหมึก - โดยผลักดันให้กลุ่มและชุมชนทำสัญญาซื้อขายผลผลิตในรูปแบบเกษตรพันธสัญญา หรือการทำสัญญาซื้อขายผลผลิตล่วงหน้าระหว่างเกษตรกรกับผู้รับซื้อผลผลิต เพื่อลดความเสี่ยงจากการผลิตและการตลาด
2. วางแผนการผลิต - โดยจะกำหนดให้สมาชิกต้องจัดทำแผนการผลิต บัญชีฟาร์ม และบัญชีครัวเรือน เพื่อแสดงให้เห็นที่มาที่ไปของรายรับและรายจ่ายในแต่ละช่วงเวลา ซึ่งจะนำไปสู่การลดต้นทุนการผลิต และสร้างรายได้ที่ยั่งยืนในอนาคต
3. ขอกู้ - โดยนำแผนการผลิตของชุมชนไปใช้ประกอบการขอสินเชื่อจาก ธ.ก.ส.
4. จ่ายรายได้เกษตรกร - โดยแบ่งเป็น $X =$ ค่าเช่าที่ดิน ซึ่งจะโอนให้เมื่อเริ่มทำการผลิต $Y =$ ค่าจ้างแรงงาน โดยแบ่งจ่ายตามความก้าวหน้า เช่น ขั้นตอนการเตรียมดิน จ่ายร้อยละ 30 ขั้นตอนการบำรุงรักษา จ่ายร้อยละ 30 และขั้นตอนการเก็บเกี่ยว จ่ายร้อยละ 40
5. ดำเนินการผลิต - โดยในขั้นตอนนี้สมาชิกต้องดำเนินการผลิตตามแผนการผลิตที่วางเอาไว้
6. ขายผลผลิต - ซึ่งชุมชนจะส่งมอบผลผลิตตามสัญญาซื้อขายผลผลิตล่วงหน้าให้กับผู้รับซื้อผลผลิต
7. จ่ายเงินปันส่วนการขายผลผลิต - โดยชุมชนจะโอนเงินปันส่วนการขายผลผลิต (Z) หลังหักค่าใช้จ่ายของชุมชน โดยสมาชิกจะได้รับเงินปันส่วนคืนร้อยละ 50 ของรายได้ ก่อนจะแบ่งไปที่คณะกรรมการร้อยละ 15 และแบ่งเข้ากองทุนสวัสดิการชุมชนร้อยละ 35 ซึ่งสวัสดิการนี้จะนำไปใช้ประโยชน์หลากหลายด้าน เช่น ทุนการศึกษา เงินกู้ยืมประกอบอาชีพ มอบให้กับผู้ด้อยโอกาส กิจกรรมชุมชน และสาธารณประโยชน์

โครงการ Smart Farmer

ในช่วงเวลาที่ผ่านมาภาคการเกษตรของไทยต้องเผชิญกับปัญหาและความท้าทายในหลากหลายด้าน เช่น การขาดความรู้ของเกษตรกร ผลผลิตล้นตลาด ต้นทุนการผลิตที่เพิ่มสูงขึ้น การขาดแคลนน้ำสลักับปัญหาอุทกภัย รวมไปถึงปัญหาทรัพยากรทางธรรมชาติที่เสื่อมโทรมเนื่องมาจากการใช้สารเคมีในภาคการเกษตรและการเติบโตของเมือง

Smart Farmer หรือ 'โครงการพัฒนาเกษตรกรให้เป็น Smart Farmer โดยมี Smart Officer เป็นเพื่อนคู่คิด' จึงถือกำเนิดขึ้น ด้วยความมุ่งหวังของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ต้องการพัฒนาให้เกษตรกรมีความรู้ อย่างเพียงพอ มีข้อมูลเชิงลึกด้านการตลาดเพื่อใช้วางแผนในการผลิต รวมทั้งมีความรู้ในการผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพสูงที่มีความปลอดภัย ต่อผู้บริโภค และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมี Smart Officer ซึ่งเป็นบุคลากรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่มีความรักเกษตรกรเหมือนญาติ มีความรอบรู้ทางวิชาการและนโยบาย ใช้เทคโนโลยีมาช่วยเหลือเกษตรกร เพื่อสร้างความเข้มแข็งแก่เกษตรกรและองค์กรเกษตรกร อีกทั้งยังมุ่งนำเกษตรกรสู่ Green Economy และ Zero Waste Agriculture อีกด้วย ซึ่งแนวทางการทำงานของนโยบายดังกล่าวมีดังนี้

1. แต่งตั้งคณะทำงานขับเคลื่อนการดำเนินงานโครงการพัฒนา Smart Farmer เพื่อเป็นกลไกการขับเคลื่อนการดำเนินงานอย่างบูรณาการ ในทุกระดับ ประกอบด้วย คณะทำงานโครงการพัฒนาเกษตรกรคุณภาพ คณะทำงานขับเคลื่อนนโยบาย Smart Farmer และ Smart Officer กรมส่งเสริมการเกษตร และคณะทำงานขับเคลื่อนนโยบาย Smart Farmer และ Smart Officer ระดับจังหวัด

2. คัดกรองเกษตรกรเพื่อจำแนกเกษตรกรตามคุณสมบัติ Smart Farmer โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มที่ยังไม่เป็น Smart Farmer หรือ Developing Smart Farmer ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายในการพัฒนาให้ผ่านคุณสมบัติ Smart Farmer 2) กลุ่มที่เป็น Smart Farmer แล้ว

ซึ่งเป็นกลุ่มที่เน้นการส่งเสริมและพัฒนาต่อยอดเพิ่มเติมตามคุณสมบัติ เพื่อพัฒนาเป็น Smart Farmer ต้นแบบต่อไป และ 3) กลุ่มที่เป็น Smart Farmer ต้นแบบ เพื่อเป็นกลุ่มต้นแบบให้เกษตรกรรายอื่นในการพัฒนา เพื่อนเกษตรกรด้วยกัน

3. พัฒนาเกษตรกรตามเป้าหมาย โดยยึดหลัก 'เกษตรกรเป็น ศูนย์กลางของการพัฒนา' การเรียนรู้ตลอดชีวิต การมีส่วนร่วม และการพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน

4. เกษตรและสหกรณ์จังหวัดทุกจังหวัด จัดทำแผนการเกษตร ระดับจังหวัด โดยมีข้อมูลเชื่อมโยงสินค้าเกษตรทุกชนิดในจังหวัด มีทะเบียนเกษตรกร ที่ตั้งฟาร์ม แหล่งรวบรวมผลผลิต และการกระจายสินค้า การตลาดภายในภายนอกจังหวัด แหล่งแปรรูป ต้นทุน ราคา การตลาด สภาพดิน แหล่งน้ำ ฤดูกาล ฯลฯ

5. ปรับรูปแบบการส่งเสริมด้านการเกษตรใหม่ เป็นการทำงาน แบบบูรณาการ และทำแผนเชิงรุก โดยให้ทุกหน่วยงานสร้างอาสาสมัคร เกษตร เพื่อเข้าพบปะพูดคุยหารือกับเกษตรกรในแต่ละกลุ่ม เพื่อให้เป็น กลไกการขับเคลื่อนการเกษตรในรูปแบบการเกษตรไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม หรือ Green Economy และ Zero Waste Agriculture

6. ให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสร้างและพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ เพื่อทดแทนเกษตรกรรุ่นเดิมที่มีอายุสูงขึ้น ภายใต้โครงการ Young Smart Farmer โดยตั้งอยู่บนหลักการ 'เกษตรกรต้องลงมือทำเอง ปฏิบัติจริง ต้องมีเครือข่าย พึ่งพาตนเองได้' ซึ่งกล่าวโดย พลเอก ฉัตรชัย สาริกัลยะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (5 กุมภาพันธ์ 2559)

7. ติดตามและประเมินผล

มาตรการช่วยเหลือเกษตรกร ปีการผลิต 2559/60

นอกเหนือไปจากโครงการที่กล่าวไปข้างต้นแล้ว กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ยังได้เสนอคณะรัฐมนตรีให้พิจารณาเห็นชอบดำเนินมาตรการช่วยเหลือเกษตรกร ปีการผลิต 2559/60 อีกจำนวน 3 โครงการ

เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาคุณภาพการผลิตของเกษตรกรไทยอย่างยั่งยืนในอนาคต โดยประกอบไปด้วย

1.

โครงการส่งเสริมสบับสูน

การใช้เมล็ดพันธุ์ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี ปี 2559/60

เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าวหอมมะลิในเขตพื้นที่ปลูกข้าวหอมมะลิจุดคุณภาพ และเพื่อส่งเสริมเกษตรกรให้มีความรู้ และสามารถผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวหอมมะลิจุดคุณภาพดีไว้ใช้เองต่อไปในอนาคตทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงมีแนวทางการทำงานดังต่อไปนี้

- คัดเลือกเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนการปลูกข้าวกับกรมส่งเสริมการเกษตร และอยู่ในหมู่บ้านที่ห่างไกลแหล่งผลิต อีกทั้งขาดแคลนเมล็ดพันธุ์ข้าวคุณภาพดี ในพื้นที่ที่เป็นแหล่งปลูกข้าวหอมมะลิใน 23 จังหวัด จำนวน 1,280 หมู่บ้าน 64,000 ครัวเรือน พื้นที่ 640,000 ไร่
- มาตรการนี้จะใช้ระยะเวลาดำเนินการ 10 เดือน โดยเริ่มจากเดือนเมษายน 2559 ไปจนถึงเดือนมกราคม 2560

• สำหรับงบประมาณรวมทั้งสิ้นอยู่ที่ 206,000,000 บาท โดยแบ่งเป็นวงเงิน 200,000,000 บาท ซึ่งได้รับสนับสนุนเงินจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามพระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. 2559 ให้แก่เงินทุนหมุนเวียนเพื่อการผลิตและขยายพันธุ์พืช อีกส่วนเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารโครงการ วงเงิน 6,000,000 บาท โดยใช้งบประมาณจากการปรับแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายเงินงบประมาณประจำปี 2559 ของกรมการข้าว

2.

โครงการปรับเปลี่ยนการปลูกข้าว

ไปปลูกพืชที่หลากหลาย ฤดูนาปรัง ปี 2560

เพื่อเป็นการลดรอบการทำนาในฤดูนาปรัง ด้วยการพักการทำนา สลับปรับเปลี่ยนไปปลูกพืชทางเลือกอื่น และสร้างรายได้จากการปลูกพืชอื่นทดแทนการปลูกข้าว อีกทั้งยังเป็นกำลังสร้างโอกาสให้กับเกษตรกรได้เรียนรู้การเพาะปลูกพืชอื่นในพื้นที่นาเพื่อเป็นเกษตรกรรมทางเลือกให้กับเกษตรกรในระยะยาว โดยมีรายละเอียดของโครงการดังนี้

- กรมส่งเสริมการเกษตรจะส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการรวมตัวกันเป็นกลุ่มผลิต เพื่อให้บริหารจัดการในด้านการเรียนรู้ การผลิต การจัดการผลผลิต และการตลาดได้อย่างเหมาะสม และมีการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานกิจกรรมที่เกษตรกรต้องปรับเปลี่ยนการปลูกข้าวเป็นการปลูกพืชที่หลากหลายตามความต้องการของเกษตรกร รายละเอียดไม่เกิน 5 ไร่ เพื่อให้เกษตรกรสนใจเข้าร่วมการปรับเปลี่ยนการปลูกข้าวได้มีโอกาสเรียนรู้ในกิจกรรมทางเลือก และมีรายได้ระหว่างการผลิตข้าวในฤดูนาปรัง
- กลุ่มเป้าหมายของโครงการนี้คือเกษตรกรผู้ปลูกข้าวในพื้นที่ 22 จังหวัดลุ่มน้ำเจ้าพระยา จำนวน 60,000 ครัวเรือน พื้นที่ 300,000 ไร่
- สำหรับงบประมาณรวมจะอยู่ที่ 648,240,000 บาท ซึ่งประกอบไปด้วย เงินอุดหนุนเพื่อสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการผลิตพืชทดแทนเพื่อลดรอบการเพาะปลูกข้าวนาปรัง วงเงิน 600,000,000 บาทของ

งบประมาณสนับสนุนจากงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ประจำปีงบประมาณ 2559 อีกส่วนเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารโครงการ วงเงิน 48,240,000 บาทของงบประมาณสนับสนุนจากงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ประจำปีงบประมาณ 2559 วงเงิน 36,520,000 บาท และปรับแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ ปี 2559 ของกรมส่งเสริมการเกษตร วงเงิน 11,720,000 บาท

3.

โครงการสนับสนุนสินเชื่อ

ให้กลุ่มชาวเกษตรกรผู้ผลิตข้าวแบบแปลงใหญ่ ปี 2559/60

เพื่อเป็นกำลังเสริม สนับสนุนด้านสินเชื่อแก่กลุ่มเกษตรกรผลิตข้าวแบบแปลงใหญ่ ให้เกิดความมั่นคงในอาชีพ และสามารถพึ่งพาตนเองได้ในที่สุด อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะในการบริหารจัดการข้าวของชุมชนแบบครบวงจรตั้งแต่การผลิต การจัดการคุณภาพ และการจัดการด้านการตลาด เพื่อให้เกษตรกรมีต้นทุนที่เหมาะสม และมีรายได้เพิ่มขึ้น ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรจึงจัดทำโครงการสนับสนุนสินเชื่อให้กลุ่มชาวเกษตรกรผู้ผลิตข้าวแบบแปลงใหญ่ ปี 2559/60 โดยมีรายละเอียดของโครงการดังนี้

- ธ.ก.ส. สนับสนุนสินเชื่อเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการทำนา ปีการผลิต 2559/60 แก่สหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน ที่ผลิตข้าวแบบแปลงใหญ่ ซึ่งเสนอขอรับการสนับสนุนเงินทุน
- กำหนดวงเงินกู้กลุ่มละไม่เกิน 5,000,000 บาท (ขึ้นอยู่กับแผนธุรกิจและแผนการผลิต) ซึ่ง ธ.ก.ส. จะคิดอัตราดอกเบี้ยตามโครงการอัตรา MLR-1 (ปัจจุบัน MLR เท่ากับร้อยละ 5 ต่อปี) โดยคิดดอกเบี้ยจากสหกรณ์กลุ่มเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน ในอัตราร้อยละ 0.1 ต่อปี และรัฐบาลรับประกันการดอกเบี้ยแทนสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน ในอัตราร้อยละ 3.9 ต่อปี กำหนดระยะเวลาชำระคืนเงินกู้ไม่เกิน 12 เดือนนับจากเดือนที่รับเงินกู้
- วงเงินสินเชื่อของโครงการนี้อยู่ที่ 2,130,000,000 บาท โดยใช้แหล่งเงินทุน ธ.ก.ส. นอกจากนี้ยังมีวงเงินงบประมาณ ซึ่งเป็นค่าขาดยอดดอกเบี้ยจากรัฐบาลไม่เกิน 12 เดือน (ในอัตราร้อยละ 3.9 ต่อปี) คิดเป็นจำนวนเงิน 83,070,000 บาท โดยของงบประมาณสนับสนุนจากงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ประจำปีงบประมาณ 2559

โครงการทั้งหมดนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งในทางเลือกให้กับเกษตรกร ซึ่งน่าจะฉายภาพให้เห็นถึงความหวัง และความยั่งยืนทางการทำเกษตรในอนาคของประเทศไทยได้เป็นอย่างดี

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในศตวรรษที่ ๒๑
(SMEs and 21st century trade barriers)

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในศตวรรษที่ ๒๑ (SMEs and 21st century trade barriers)

ธุรกิจขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises: SMEs) มีบทบาทสำคัญในการผลักดันเศรษฐกิจของประเทศไทย จากการศึกษาของ Oxford Economics ใน ๒๑ ประเทศ พบว่า SMEs ที่สร้างรายได้มากกว่าร้อยละ ๔๐ จากการทำธุรกิจนอกประเทศมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น มากกว่าร้อยละ ๖๖ ในช่วงระหว่างปี ๒๕๕๖ กับ ๒๕๕๙ นอกจากนี้ รายงานของ eBay ในปี ๒๕๕๖ พบว่า ร้อยละ ๙๕ ของธุรกิจขนาดเล็กที่ทำธุรกิจการค้าบน eBay เป็นผู้ส่งออก โดยปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ SME เข้ามามีส่วนร่วมในการค้าระหว่างประเทศ คือ นวัตกรรม

ในส่วนของประเทศไทย มีผู้ประกอบการ SMEs มากถึง ๒.๗ ล้านราย สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจมากถึง ๔.๔ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๗ ของ GDP ของประเทศ โดยในช่วง ๕ เดือนแรกปี ๒๕๕๙ (มกราคม - พฤษภาคม) สัดส่วนการส่งออก SME ของไทยต่อการส่งออกรวมเท่ากับร้อยละ ๒๘.๘ คิดเป็นมูลค่า ๙๒๙,๘๐๕.๘ ล้านบาท และมีอัตราการขยายตัวร้อยละ ๑๘.๕ โดย SME ยังมีมูลค่าการส่งออกไปยังกลุ่มอาเซียนมากที่สุด โดยมีมูลค่า ๒๖๘,๒๒๑ ล้านบาท รองลงมาได้แก่จีน มีมูลค่าการส่งออก ๙๙,๒๐๙ ล้านบาท และกลุ่มสหภาพยุโรป มีมูลค่าส่งออก ๘๒,๙๕๐ ล้านบาท โดยสินค้าส่งออกสำคัญ ๓ อันดับแรก ได้แก่ กลุ่มอัญมณีและเครื่องประดับ กลุ่มพลาสติกและของที่ทำด้วยพลาสติก และเครื่องจักร คอมพิวเตอร์

SMEs and 21st century trade barriers

Through the session, we want to stimulate a more informed discussion of how small and medium-sized enterprises experience their trading environment, particularly with respect to the trade barriers they face. To what extent is their experience different from multinational enterprises? Are there special SME problems in international trade and what are they? The session relies in part on the results of a new business survey commissioned by the Swedish National Board of Trade, but we also wish to let voices from the business community be heard – in this case from a small firm that trades.

สรุปการประชุมรัฐสภาว่าด้วยองค์การการค้าโลก ประจำปี ๒๕๕๙
(2016 Annual Session of the Parliamentary Conference on the WTO)

ระหว่างวันที่ ๑๑ - ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๙

ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส

การประชุมรัฐสภาว่าด้วยองค์การการค้าโลก ประจำปี ๒๕๕๙ (2016 Annual Session of the Parliamentary Conference on the WTO) จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๑๓ - ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ณ สำนักงานองค์การการค้าโลก นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส ด้วยความร่วมมือระหว่างสหภาพรัฐสภาและสภายุโรป ภายใต้หัวข้อหลักเรื่อง “อนาคตขององค์การการค้าโลก” (What future for the WTO?) มีผู้เข้าร่วมประชุมทั้งสิ้นจำนวน ๓๒๖ คน จากรัฐสภา ๖๐ ประเทศ (เป็นผู้เข้าร่วมประชุมจากรัฐสภาประเทศต่างๆ ๒๑๔ คน และเป็นผู้สังเกตการณ์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๑๑๒ คน)

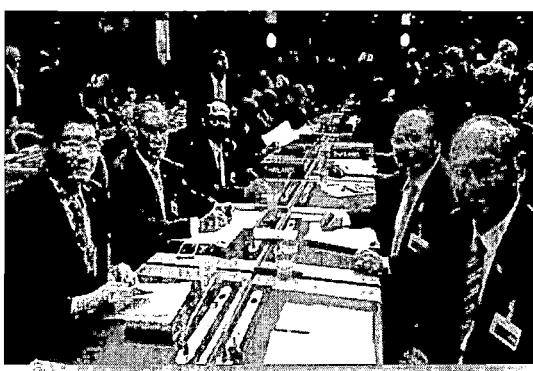
โดยมีคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติเข้าร่วมประชุม ประกอบด้วย

๑. นายพีระศักดิ์ พอจิต	- รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง - หัวหน้าคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
๒. พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร	- สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ - ประธานคณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ - ผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
๓. นายอิสระ ว่องกุศลกิจ	- สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ - ที่ปรึกษาคณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ - ผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
๔. นายวิฑูรย์ บุญญสวัสดิ์	- สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ - โฆษกคณะกรรมการการเศรษฐกิจ การเงิน และการคลัง สภานิติบัญญัติแห่งชาติ - ผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
๕. พลอากาศเอก สฤษดิ์พงษ์ โกมุทานนท์	- สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ - กรรมการการเศรษฐกิจ การเงิน และการคลัง สภานิติบัญญัติแห่งชาติ - ผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
๖. นายสายสิทธิ์ เจตสิกทัต	- เลขานุการรองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง
๗. นายมณฑล นพวงศ์	- ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานสหภาพรัฐสภา สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร - เลขานุการคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

- ๘. นางสาวปิ่นธนา ทองสัมฤทธิ์
 - นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการพิเศษ
 - กลุ่มงานสหภาพรัฐสภา
 - สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
 - สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- ๙. นางสาวนীরนันท์ สังข์โต
 - ผู้ช่วยเลขานุการคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 - นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการพิเศษ
 - กลุ่มงานสหภาพรัฐสภา
 - สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
 - สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- ๑๐. นายกฤษฎา เปี่ยมพงศ์สานต์
 - ผู้ช่วยเลขานุการคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 - ผู้อำนวยการของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายอิสระ ว่องกุศลกิจ)

การประชุมประกอบด้วยหัวข้อต่างๆ จำนวน ๕ เรื่อง ดังนี้

- การค้าเพื่อการพัฒนาภายหลังการประชุม ณ กรุงไนโรบี (Making trade work for development after Nairobi)
- องค์การการค้าโลกในยุคของข้อตกลงการค้าในระดับมหภาค (WTO in the era of mega-regional trade agreements)
- การบัญญัติกฎหมายว่าด้วยข้อตกลงการอำนวยความสะดวกทางการค้า (Enacting the Trade Facilitation Agreement)
- การค้าในฐานะเป็นตัวขับเคลื่อนความก้าวหน้าทางสังคม : มิติด้านเพศภาวะ (Trade as a vehicle of social progress: The gender perspective)
- ปัญหาของระบบการระงับข้อพิพาท (The riddles of the WTO dispute settlement system)

คณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ นำโดย นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง เข้าร่วมการประชุมรัฐสภาว่าด้วยองค์การการค้าโลก ณ องค์การการค้าโลก นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส

นายอิสระ ว่องกุศลกิจ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ร่วมอภิปรายในหัวข้อ “การค้าเพื่อการพัฒนาภายหลังการประชุม ณ กรุงไนโรบี”

โดย นายอิสระ ว่องกุศลกิจ ผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ร่วมอภิปรายในหัวข้อ “การค้าเพื่อการพัฒนาภายหลังการประชุม ณ กรุงไนโรบี” โดยมีใจความสำคัญ ดังนี้ “ในช่วง ๒๐ ปีที่ผ่านมา องค์การการค้าโลกยังมีอาจตอบสนองต่อประเด็นปัญหาเรื่องความไม่เท่าเทียมกัน อันได้แก่ ความไม่เท่าเทียมกันในเรื่องรายได้ การสาธารณสุข การศึกษา และโอกาส ซึ่งส่งผลเชิงลบต่อความมีเสถียรภาพทางการเมืองและทางสังคม ประเทศสมาชิกองค์การการค้าโลกที่กำลังเผชิญกับปัญหาดังกล่าวนี้นี้จะทำความตกลงในประเด็นด้านการค้าได้อย่างไร หากประเทศยังมีปัญหาความไม่เท่าเทียมและความไร้เสถียรภาพ จึงเป็นหน้าที่ขององค์การการค้าโลกและบรรดาประเทศสมาชิกที่จะดำเนินการเร่งรัดแก้ไขปัญหานี้ ให้เกิดความเสมอภาคกับทุกฝ่าย ด้วยเหตุนี้ เราต้องให้ความสำคัญในเรื่องโครงสร้างพื้นฐานทั้งด้านกายภาพและสังคมก่อนเป็นลำดับแรก ซึ่งจะต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนเพื่อช่วยเหลือประเทศดังกล่าว โดยผ่านความร่วมมือระหว่างองค์การการค้าโลกกับองค์การให้ความช่วยเหลือ เช่น กลุ่มธนาคารโลก ธนาคารเพื่อการพัฒนาแห่งเอเชีย ธนาคารเพื่อการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานแห่งเอเชีย และองค์กรด้านการค้าระหว่างประเทศ ในการนี้ เราจึงต้องเร่งให้มีการให้สัตยาบันต่อความตกลงและข้อตัดสินใจขององค์การการค้าโลกให้ครบทุกประเทศ รวมทั้งสร้างเสริมศักยภาพของสมาชิกรัฐสภา และเรียกร้องให้องค์การการค้าโลกทำงานร่วมกับประเทศที่ยังไม่ได้ให้สัตยาบันเพื่อให้ดำเนินการให้สัตยาบันโดยเร็ว และให้มีการหารือร่วมกับฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติของประเทศที่ยังประสบปัญหาในโอกาสแรกด้วย”

คณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติถ่ายภาพ
ร่วมกับเอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรไทย
ประจำองค์การการค้าโลกและองค์การ
ทรัพย์สินทางปัญญาโลก ณ ทำเนียบ
เอกอัครราชทูตฯ นครเจนีวา

นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง
ลงนามในสมุดเยี่ยมและมอบของที่ระลึกแก่นายบุญฤทธิ์ กัลยาณมิตร
เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การการค้าโลกและองค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก

ในโอกาสนี้ นายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง ในฐานะหัวหน้าคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้หารือและรับฟังบรรยายสรุปจากนายบุญฤทธิ์ กัลยาณมิตร เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การการค้าโลกและองค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก ในฐานะที่ปรึกษาคณะผู้แทนฯ เพื่อเตรียมการเข้าร่วมการประชุมฯ โอกาสนี้ เอกอัครราชทูตฯ และภริยา เป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหารค่ำเพื่อเป็นเกียรติแก่คณะฯ ณ ทำเนียบเอกอัครราชทูต เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ ด้วย

จัดทำโดย

กลุ่มงานสหภาพรัฐสภา

สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เอกสารผลลัพธ์จากการประชุม
การประชุมรัฐสภาว่าด้วยองค์การการค้าโลก ประจำปี ๒๕๕๙
ที่ประชุมให้การรับรองเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๙

๑. นับตั้งแต่มีการจัดตั้งองค์การการค้าโลกขึ้น องค์การนี้มีบทบาทสำคัญในการสร้างเสริมระบบพหุภาคีให้มีความเข้มแข็งโดยส่งเสริมระเบียบเศรษฐกิจโลกที่มีทุกฝ่ายร่วมกันและรักษาระบบการค้าแบบพหุภาคีที่ไม่แบ่งแยกและมีกฎเกณฑ์ เรายังคงมีความเชื่อมั่นว่าระบบการค้าระหว่างประเทศที่เหมาะสมและเท่าเทียมกัน ยึดหลักการการค้าที่มีความเป็นอิสระและเป็นธรรม เพื่อประโยชน์สำหรับทุกคน สามารถมีบทบาทสำคัญในการปลูกให้เศรษฐกิจของโลกเจริญเติบโตและมีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนโดยการสร้างงานและมีประกันด้านสวัสดิการ

๒. ในครั้งนี้ เราตระหนักถึงความสำคัญของผลลัพธ์ที่บรรลุผลในการประชุมระดับรัฐมนตรีครั้งที่ ๑๐ ณ กรุงไนโรบี เมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๕๘ ข้อตัดสินใจระดับรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและกลุ่มประเทศพัฒนาน้อยที่สุดเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างมากต่อกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาและกลุ่มประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ข้อตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันการส่งออกในด้านเกษตรกรรมเป็นข้อตกลงที่สำคัญที่จะช่วยให้ทุกฝ่ายในภาคการเกษตรมีความเท่าเทียมเสมอภาคทั่วกันแต่ยังคงมีปัญหาในเรื่องของวิธีปฏิบัติทางการค้าที่เป็นระบบการค้าแบบคุ้มครองและกฎเกณฑ์ของบางประเทศ

๓. เราขอแสดงความชื่นชมต่อข้อตัดสินใจในเรื่องการสำรองสินค้าเกษตรโดยภาครัฐ เพื่อความมั่นคงทางอาหาร (Public stockholding for food security purposes) และเรียกร้องให้การเจรจาเรื่องการหาวิธีการแก้ไขปัญหาที่ถาวรต่อประเด็นนี้เสร็จสิ้นลง เราเชื่อว่าประเด็นปัญหาเรื่องความมั่นคงทางอาหารมีความสำคัญยิ่งต่อประเทศกำลังพัฒนาและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ขององค์การการค้าโลกจะต้องสนับสนุนความพยายามในการต่อสู้กับความหิวโหย และเพื่อให้สอดคล้องกับข้อตัดสินใจเดียวกันนี้ เราจึงต้องการเน้นย้ำความสำคัญของการเร่งให้การรับรองข้อเสนอมาตรการปกป้องพิเศษ (Special Safeguard Mechanism) ให้เป็นไปตามข้อตัดสินใจจากการประชุมระดับรัฐมนตรี ณ กรุงไนโรบี

๔. ปัจจุบันเป็นสิ่งสำคัญอย่างที่สุดที่สมาชิกขององค์การการค้าโลกทุกประเทศจะต้องนำข้อตัดสินใจจากการประชุม ณ กรุงไนโรบีและเมืองบาห์ลีไปปฏิบัติให้เกิดผล ทั้งนี้ รวมถึงการเร่งให้สัตยาบันในข้อตกลงเรื่องการอำนวยความสะดวกทางการค้า การสร้างโอกาสการส่งออกใหม่ ๆ สำหรับผู้ให้บริการของประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุดภายใต้ข้อยกเว้นสำหรับการให้สิทธิพิเศษแก่การค้าบริการของประเทศพัฒนาน้อยที่สุด (LDC Services Waiver) และการทำให้กฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องในเรื่องของถิ่นกำเนิดของสินค้ามีความสะดวกมากขึ้น เราเรียกร้องให้มีการขยายข้อตกลงเรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับสมาชิกขององค์การการค้าโลกที่เกี่ยวข้องด้วย

๕. เราขอกระตุ้นให้สมาชิกขององค์การการค้าโลกใช้ประโยชน์จากกระแสนี้โดยยึดวัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ในการเสริมสร้างระบบการค้าแบบพหุภาคีให้เข้มแข็ง และความจำเป็นในการสร้างองค์การการค้าโลกให้เป็นหนึ่งในฐานะเป็นศูนย์กลางในการเจรจาการค้า ขณะเดียวกันก็ให้เกิดความตระหนักวิธีการใหม่ ๆ ก็มีความจำเป็นต้องนำมาใช้เช่นกัน ทั้งนี้ ความยืดหยุ่น การเปิดรับ การให้ความสำคัญกับทุกฝ่าย และความเกี่ยวพันทางการเมืองล้วนเป็นกุญแจสำคัญที่นำไปสู่การแก้ไขประเด็นปัญหาที่ยังค้างคาในวาระการพัฒนากรอบโธฮาให้ก้าวหน้าต่อไป นับตั้งแต่การเจรจากรอบโธฮาได้เกิดขึ้นเมื่อปี ๒๕๔๔ โลกมีความเปลี่ยนแปลงอย่างมากในด้านเศรษฐกิจ การเมือง และเทคโนโลยี มีการอภิปรายในสิ่งท้าทายใหม่ ๆ เช่น อี-คอมเมิร์ซ การค้าดิจิทัล และการลงทุนระหว่างประเทศ

๖. เป็นที่ทราบโดยทั่วไปว่าการค้าบริการ (Trade in Services) ในฐานะกิจกรรมที่จะยกระดับการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดในด้านการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งมีความสำคัญไม่เพียงเฉพาะประเทศพัฒนาแล้ว แต่ยังช่วยให้เกิดการขับเคลื่อนที่สำคัญให้ทุกประเทศได้รับประโยชน์จากการพัฒนา อย่างไรก็ตาม การที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาและโดยเฉพาะกลุ่มประเทศพัฒนาน้อยที่สุดเข้าเป็นส่วนหนึ่งในเศรษฐกิจฐานบริการระดับโลก และการให้ประเทศเหล่านี้ได้มีส่วนร่วมในด้านการบริการการค้าระหว่างประเทศมากขึ้นยังคงเป็นสิ่งท้าทายด้านการพัฒนาที่มีความสำคัญหลัก โดยเฉพาะในภาคส่งออกที่ให้ประโยชน์แก่กลุ่มประเทศเหล่านี้

๗. เราจำเป็นต้องใช้ความพยายามมากขึ้นเพื่อให้บรรลุความก้าวหน้าที่รวดเร็วในการเจรจาการค้าบริการในแต่ละเสาหลักของการเจรจา เช่น การเข้าถึงตลาด กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ภายในประเทศ และการให้สิทธิประโยชน์ในการค้าบริการแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด (LDC Services Waiver) เพื่อให้บรรลุเสรีภาพของการค้าบริการที่มีมากขึ้น และทำให้เกิดความมั่นใจได้ว่าได้มีการให้ความสนใจเป็นพิเศษในภาคการค้า และรูปแบบการจัดการสินค้าส่งออกที่เกิดประโยชน์ต่อกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา สมาชิกขององค์การการค้าโลกยังจำเป็นต้องทำงานในประเด็นปัญหาที่สามารถอำนวยความสะดวกต่อการค้าบริการด้วย

๘. เราเชื่อว่ากระบวนการที่นำไปสู่การประชุมระดับรัฐมนตรีได้แสดงถึงความสำคัญของการเจรจาที่โปร่งใสและดึงทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น การประชุมระดับรัฐมนตรีไม่ควรถูกใช้มาแทนที่หน่วยงานด้านการเจรจาในองค์การการค้าโลก ทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุประสิทธิภาพตลอดจนเกิดความโปร่งใสและตรวจสอบได้ การทบทวนวิธีปฏิบัติในการทำงานขององค์การการค้าโลก จะมีส่วนช่วยในการกำหนดกฎเกณฑ์ในเวทีการค้าได้ดียิ่งขึ้น

๙. ไม่กี่ปีมานี้ เราได้เห็นการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของการทำความตกลงหลายฝ่ายในระดับภูมิภาคและระดับทวีปภาคี ที่ได้รับแรงจูงใจจากความปรารถนาของผู้ที่ทำความตกลงซึ่งต้องการให้เกิดเสรีในทางการค้าและแก้ไขปัญหากฎเกณฑ์และวินัยทางการค้าในขอบเขตด้านนโยบายที่ยังมีการจัดการไม่ดีเพียงพอในองค์การการค้าโลกและการเจรจารอบโดฮาไม่มีความคืบหน้า ความตกลงดังกล่าวแสดงถึงความได้เปรียบเชิงซ้อน เนื่องจาก (ก) ความตกลงสามารถกระตุ้นการค้าระหว่างคู่ค้า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โดยการเปิดเสรี และยกระดับกฎเกณฑ์และวินัยในขอบเขตด้านนโยบายที่ไม่ค่อยละเอียดซึ่งพบในองค์การการค้าโลก และ (ข) ความตกลงอาจสนับสนุนระบบพหุภาคี โดยกำหนดให้ความตกลงดังกล่าวมีความโปร่งใส และสอดคล้องกับองค์การการค้าโลก โดยยึดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ร่วมกัน และสร้างเงื่อนไขเพื่อการอภิปรายในองค์การการค้าโลกที่จะเกิดขึ้นในอนาคต อย่างไรก็ตาม เราเห็นว่า ความตกลงต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ควรทำลายบทบาทของความตกลงที่มีร่วมกันในระดับพหุภาคีในการค้าระหว่างประเทศ

๑๐. เราได้รับทราบว่าการค้าไม่เพียงแต่เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ แต่ยังทำหน้าที่เป็นเครื่องมือสำคัญในเส้นทางสู่การพัฒนาอีกด้วย เราเน้นย้ำถึงความจำเป็นในการเชื่อมโยงความตกลงการค้าพหุภาคีและการปฏิบัติตามวาระการพัฒนาระหว่างประเทศ รวมถึงเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

๑๑. วรรค ๘ ของเอกสารผลการประชุมรอบโดฮา กล่าวถึงความเท่าเทียมกันระหว่างเพศและการเพิ่มพลังของสตรีในบรรดาเป้าหมายต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำคัญสำหรับทุกประเทศที่จะต้องบรรลุเป้าหมายนี้ให้ได้ เราสังเกตว่า การส่งเสริมหลักการความเสมอภาคระหว่างหญิงและชายให้เป็นกระแสหลักการพัฒนาและการเพิ่มพลังของสตรีเป็นเครื่องมือในยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อการบรรลุความเท่าเทียมกันทางเพศ และเป็นกุญแจสำคัญในการขจัดความยากจน ดังนั้น เราจึงขอกระตุ้นผู้ทำนโยบายให้พัฒนาเรื่องหญิงและชายให้เป็นกระแสหลักในนโยบายเศรษฐกิจมหภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งในนโยบายทางการค้า

๑๒. แม้ว่าจำนวนร้อยละ ๙๕ ของวิสาหกิจทั่วโลกเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งมีความสำคัญเสมือนเป็นตัวเร่งให้เกิดการเติบโต สร้างนวัตกรรม การรวมตัวกันทางสังคม และเกิดการจ้างงาน แต่ปัจจุบันเอสเอ็มอีทำการค้ากับประเทศสมาชิกองค์การการค้าโลกในจำนวนไม่มาก โดยเมื่อพิจารณาถึงความจำเป็นในการสร้างขีดความสามารถและความสามารถของเอสเอ็มอีให้มีความแข็งแกร่งยิ่งขึ้นเพื่อให้เข้าสู่การค้าระหว่างประเทศและเข้าสู่ตลาดโลก เราจึงกระตุ้นให้สมาชิกองค์การการค้าโลกลดอุปสรรคของห่วงโซ่อุปทานที่มีต่อการค้า และทำให้เอสเอ็มอีสามารถสร้างกำไรจากห่วงโซ่คุณค่าของโลกได้ ทั้งนี้รวมถึงแค่เพียงการขยายการเข้าถึงตลาด การเข้าถึงด้านการเงินและกลไกการจัดหาเงินทุน เครือข่ายธุรกิจ ความช่วยเหลือทางเทคนิค โครงสร้างการสื่อสารและการขนส่ง รวมทั้งการสร้างขีดความสามารถ

๑๓. สิ่งท้าทายที่องค์การการค้าโลกกำลังเผชิญอยู่ เน้นย้ำถึงความจำเป็นสำหรับความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องของสมาชิกรัฐสภาในองค์การการค้าโลกที่สำคัญนี้ สมาชิกรัฐสภาไม่เพียงให้สัตยาบันต่อผลการเจรจา หากแต่ยังเป็นผู้เชื่อมโยง/ผู้ประสานที่สำคัญระหว่างองค์การการค้าโลกและประชาชน เราขอกระตุ้นให้องค์การการค้าโลกใช้การประชุมรัฐสภาว่าด้วยองค์การการค้าโลกที่ได้จัดร่วมกับสหภาพรัฐสภา และสภายุโรปครั้งนี้อย่างเต็มที่ เพื่อรับประกันว่าสมาชิกรัฐสภาได้เข้าถึงข้อมูลทั้งหมดที่จำเป็นต้องดำเนินการในบทบาทการตรวจสอบให้เกิดประสิทธิภาพและมีส่วนช่วยในนโยบายการค้าอย่างมีความหมาย

2016 ANNUAL SESSION OF THE
PARLIAMENTARY CONFERENCE ON THE WTO

What future for the WTO?

Geneva, 13-14 June 2016

Organized jointly by the Inter-Parliamentary Union and the European Parliament

OUTCOME DOCUMENT

Adopted by consensus on 14 June 2016

1. The WTO has since its creation played a pivotal role in strengthening multilateralism, promoting an inclusive world economic order and fostering an open, rules-based and non-discriminatory multilateral trading system. We remain convinced that a fair and equitable international trading system, based on free and fair trade for the benefit of all, can play a crucial role in fomenting global economic growth and sustainable economic development, creating jobs and ensuring welfare.
2. In this regard, we recognize the importance of the outcomes achieved at the Tenth Ministerial Conference in Nairobi, in December 2015. The Ministerial Decisions related to agriculture and LDCs are crucial for the developing countries and LDCs. The decision regarding export competition on agriculture is an important agreement that will help level the playing field in a sector still marked by some protectionist trading practices and rules in certain countries, which is of importance for the developing countries.
3. We appreciate the decision on public stockholding for food security purposes and call for the conclusion of negotiations on finding a permanent solution to the issue, in keeping with the decision. We believe that the issue of food security is vital for developing countries and that WTO rules must support efforts to combat hunger. In line with the same decision, we also want to stress the importance of a speedy adoption of a proposal for a Special Safeguard Mechanism, in conformity with the Nairobi Ministerial Decision on the issue.
4. It is now of utmost importance that all Members of the WTO implement the decisions taken both in Nairobi and in Bali, including swift ratification of the Trade Facilitation Agreement, creation of new export opportunities for LDC service-providers under the LDC services waiver and simplification of regulations governing rules of origin. We call for the extension of the Information Technology Agreement for those WTO Members concerned.
5. We urge WTO Members to capitalize on the momentum created by recent progress, bearing in mind the strategic objective of strengthening the multilateral trading system and the need to consolidate the WTO as the centre of trade negotiations, while at the same time recognizing that new approaches will be necessary. Flexibility, openness, inclusiveness and political engagement will be key to advancing on all the remaining issues of the Doha Development Agenda (DDA). Since the Doha Round was launched in 2001, the world has changed dramatically in economic, political and technological terms. New challenges such as e-commerce, digital trade and international investment can also be discussed without prejudice to outstanding issues of the DDA.
6. It is widely acknowledged that trade in services, as a new frontier for enhancing the participation of developing countries and LDCs in international trade, is important not only for developed countries, but is rapidly emerging as a critical vehicle for realizing development gains for all. However, positively integrating developing countries, especially LDCs, into the global services economy and increasing their participation in services trade, particularly in modes and sectors of export interest to them, remains a major development challenge.
7. We need to intensify efforts to achieve rapid progress in services negotiations in each of the pillars of services negotiations such as market access, domestic regulations and LDC services waiver to achieve progressively higher levels of liberalization of trade in services, while ensuring that particular attention is given to sectors and modes of supply of export interest to developing countries. WTO Members also need to work on issues that can facilitate trade in services.

8. We believe that the process leading up to the Ministerial Conference has once again shown the importance of more transparent and inclusive negotiations. The Ministerial Conference should not be used to replace the negotiating bodies at the WTO. In order to achieve greater efficiency and accountability, a review of the working practices of the WTO will also contribute to better rule-making in the trade forum.

9. Recent years have witnessed a surge in plurilateral, regional and bilateral trade agreements, motivated by participants' desire to further liberalize and address trade rules and disciplines in policy areas insufficiently dealt with in the WTO and, to some extent, by the lack of progress in the Doha Round. Such agreements present a double advantage since: (a) they can stimulate trade between participants, especially by unlocking liberalization and upgrading rules and disciplines in policy areas tackled less thoroughly in the WTO; and (b) they may support the multilateral system, provided that such agreements are open, transparent and WTO-compatible, based on shared rules and create the conditions for possible future discussions in the WTO. We stress, however, that, in this sense, these agreements should not undermine the role of multilateral accords in international trade.

10. We acknowledge that trade can not only be a key factor in economic development but can also act as an important tool in the path to development. We underscore the need to link the multilateral trade agreements and the implementation of the international development agenda, including the Sustainable Development Goals (SDGs).

11. Paragraph 8 of the Doha Mandate mentions gender equality and women's empowerment among the goals which are essential for all countries to attain. We note that gender mainstreaming and women's empowerment are instrumental to development strategies for achieving gender equality and are key to the eradication of poverty. Therefore, we encourage policymakers to mainstreaming gender in macro-economic policies, especially in trade policy.

12. Despite the fact that 95 per cent of global enterprises are SMEs, which are significant as engines of growth, innovation, social integration and employment, SMEs currently only account for a small portion of trade among WTO Members. Considering the need to further strengthen the capacity and ability of SMEs to engage in international trade and enter the global market, we therefore encourage the WTO Members to reduce supply chain barriers to trade and enable SMEs to generate profits from the global value chain. This includes but is not limited to, expansion of market access, financial access and funding mechanisms, business networking, technical assistance, communication and transport infrastructure, as well as capacity building.

13. The challenges facing the WTO stress the need for the continued involvement of parliamentarians in this important world trade body. Parliamentarians not only ratify the outcomes of negotiations, they are also a crucial bridge/liaison between the WTO and the people they aim to serve. We urge the WTO to make full use of the Parliamentary Conference on the WTO, co-organized by the IPU and the European Parliament, ensuring that parliamentarians have access to all the information they need to carry out their oversight role effectively and contribute meaningfully to trade policies.

การประชุมทวิภาคี

ประเด็นประกอบการสนทนา
ในโอกาสที่
ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย
ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พบปะหารือกับนายณพภูฏ คณวิบูลย์
เอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงเบิร์น
ในวันจันทร์ที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙

ประเด็นประกอบการสนทนา
ในโอกาสที่
ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย
ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พบปะหารือกับนายพปฎล คุณวิบูลย์
เอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงเบิร์น
ในวันจันทร์ที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙

.....

๑. กล่าวความรู้สึกยินดีที่ได้มาพบปะหารือกับเอกอัครราชทูตฯ ณ กรุงเบิร์น และขอบคุณท่านเอกอัครราชทูตฯ พร้อมด้วยข้าราชการและเจ้าหน้าที่สถานเอกอัครราชทูตฯ ที่ให้การต้อนรับผมและคณะฯ ในวันนี้
๒. วัตถุประสงค์ของการเดินทางมาเยือนสมาพันธ์รัฐสวิสในครั้งนี้ เพื่อมาเข้าร่วมการประชุมประจำปีขององค์การการค้าโลก (WTO Public Forum) ที่จะจัดขึ้นระหว่างวันที่ ๒๗ - ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ ณ อาคารสำนักงานใหญ่ขององค์การการค้าโลก อาคารเซ็นเตอร์วิลเลียม แรพเพิร์ต ซึ่งการประชุมดังกล่าวกำหนดหัวข้อ "Making Trade Truly Inclusive"
๓. ทราบว่านอกจากสถานเอกอัครราชทูตฯ มีการจัดกิจกรรมถวายพระพร การรับเสด็จเจ้านายฝ่ายไทยและบุคคลสำคัญ ยังมีการจัดกิจกรรมให้กับคนไทยที่อาศัยอยู่ในสวิตเซอร์แลนด์อย่างสม่ำเสมอ อาทิเช่น การให้การสนับสนุนสมาคมวอดแผนไทยโบราณและสปาไทยแห่งสวิตเซอร์แลนด์ จัดการฝึกอบรม "ค่ายภาษาเยอรมัน" ให้แก่พนักงานวอดสปาไทยในสวิตเซอร์แลนด์ เมื่อปลายเดือนสิงหาคมที่ผ่านมา ซึ่งกิจกรรมลักษณะนี้เป็นการเสริมสร้างทักษะอาชีพและความสัมพันธ์อันดีแก่คนไทยที่อาศัยอยู่ต่างประเทศด้วย
๔. ในส่วนของผลประชามติร่างรัฐธรรมนูญและคำถามพ่วงซึ่งได้ผ่านไปเรียบร้อยแล้วจากการลงประชามติเมื่อวันที่ ๗ สิงหาคมที่ผ่านมา กระบวนการต่อจากนี้ก็เดินทางต่อไปตามโรดแมปเพื่อไปสู่การเลือกตั้งในปี ๒๕๖๐
๕. กล่าวถึงหนังสือของประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติถึงนาย Saber Chowdhury ประธานสหภาพรัฐสภา และนางพิไลพรรณ สมบัติศิริ ประธานคณะกรรมการการต่างประเทศ สภานิติบัญญัติแห่งชาติถึงนายมาร์ติน จุนกอง (Mr. Martin Chungong) เลขาธิการสหภาพรัฐสภา เกี่ยวกับผลการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญและคำถามพ่วง ความสรุปว่าการออกเสียงประชามติเมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๙ ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย และมีผลการลงประชามติ ดังนี้
 - ๑) การลงประชามติในประเด็นที่ ๑ (เห็นชอบกับร่างรัฐธรรมนูญฯ ทั้งฉบับหรือไม่) มีคะแนนเสียงเห็นชอบคิดเป็นร้อยละ ๖๑.๓๕ ไม่เห็นชอบ คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๖๕

๒) การลงประชามติในประเด็นที่ ๒ (คำถามพ่วง ที่ให้ ส.ว. สรรหา ร่วมเลือกนายกรัฐมนตรีกับส.ส. เลือกตั้ง ในช่วง ๕ ปีแรก) มีคะแนนเสียงเห็นชอบ คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๐๗ และไม่เห็นชอบ คิดเป็น ร้อยละ ๔๑.๙๓

โดยภายหลังจากการลงประชามติเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว ประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่ Roadmap ของ คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ระยะที่ ๓ การเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตยสมบูรณ์ ซึ่งในขั้นนี้ เมื่อคณะกรรมการเลือกตั้งรับผลอย่างเป็นทางการแล้ว จะดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง อาทิ (๑) การปรับปรุงแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญเพิ่มเติม เพื่อนำคำถามพ่วงบรรจุเข้าในร่างรัฐธรรมนูญ (ภายใน ๓๐ วัน) จากนั้นส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญตีความว่ามีความถูกต้องเป็นไปตามบริบทและเจตนารมณ์ของ รัฐธรรมนูญหรือไม่ (ภายใน ๓๐ วัน) (๒) การร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ จำนวน ๑๐ ฉบับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง เพื่อให้ได้มาซึ่งรัฐสภาและรัฐบาลที่มาจาก การเลือกตั้ง ทั้งนี้ Roadmap ของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ระยะที่ ๓ นี้ จะใช้ระยะเวลาอีกราว ๑๒ - ๑๔ เดือน และคาดว่าจะมีการเลือกตั้งในช่วงปลายปี ๒๕๖๐

ประเทศไทย พยายามอย่างยิ่งที่จะสร้างความสงบเรียบร้อยแก่สังคมไทย สร้างรากฐานที่ยั่งยืนและ แข็งแกร่งเพื่อส่งเสริมให้เกิดรัฐบาลที่ดีและมีประสิทธิภาพ สร้างความสมานฉันท์และความเป็นชาติ และการมีระบอบประชาธิปไตยตัวแท่นอย่างแท้จริงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้ ในฐานะภาคินิติ บัญญัติ เราได้พยายามอย่างยิ่งที่จะใช้ช่วงเวลาที่สำคัญนี้ สร้างระบบการเมืองที่เป็นตัวแท่นและ ตอบสนองความต้องการประชาชนได้อย่างแท้จริง

CURRICULUM VITAE
OF
MR. NOPADOL GUNAVIBOOL

Born August 6, 1956

Marital Status Married to Mrs. Anchulee Gunavibool

Education

- Bachelor of Arts (Chinese Studies), University of Leeds, U.K.
- Master of Arts (Area Studies - Far East - History of East Asia and Japanese Politics), School of Oriental and African Studies, University of London, U.K.

Career

1982 - Joined the Ministry of Foreign Affairs as Attaché, East Asia Division, Department of Political Affairs

1983 - Third Secretary, East Asia Division, Department of Political Affairs

1985 - Third Secretary, International Development Affairs Division, Department of International Organizations

- Third Secretary, Political Division, Department of International Organizations

1986 - Second Secretary, Political Division, Department of International Organizations

1987 - Second Secretary, Secretariat to the Department of Political Affairs

1989 - First Secretary, Southeast Asia Division, Department of Political Affairs

1992 - First Secretary, Division II, Department of East Asian Affairs

- Counsellor, Royal Thai Embassy, Manila

1995 - Director, Division I, Department of East Asian Affairs

2000 - Deputy Director-General, Department of ASEAN Affairs

2002 - Minister, Royal Thai Embassy, Tokyo

2004 - Ambassador Attached to the Ministry, Office of the Permanent Secretary

- Director-General, Department of East Asian Affairs

2006 - Director-General, Department of ASEAN Affairs

2007 - Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of Thailand to the Republic of Singapore

Career

- 2011 - Deputy Permanent Secretary, Office of the Permanent Secretary
2013 - present - Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of Thailand to the Kingdom of Belgium

Decorations

- 2012 - Knight Grand Cordon (Special Class) of the Most Exalted Order of the White Elephant
2007 - The Chakrabarti Mala Medal
2007 - Knight Grand Cordon (Special Class) of the Most Noble Order of the Crown of Thailand
2004 - Knight Grand Cross (First Class) of the Most Exalted Order of the White Elephant
2001 - Knight Grand Cross (First Class) of the Most Noble Order of the Crown of Thailand
1998 - Knight Commander (Second Class) of the Most Exalted Order of the White Elephant
1993 - Knight Commander (Second Class) of the Most Noble Order of the Crown of Thailand
1991 - Commander (Third Class) of the Most Exalted Order of the White Elephant
1988 - Commander (Third Class) of the Most Noble Order of the Crown of Thailand
-

ประเด็นประกอบการสนทนา
ในโอกาสที่
ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย
ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พบปะหารือกับนายบุญฤทธิ์ กัลยาณมิตร
เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การการค้าโลก
และองค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก ณ นครเจนีวา
ในวันพุธที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙

ประเด็นประกอบการสนทนา
ในโอกาสที่
ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย
ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พบปะหารือกับนายบุญยฤทธิ์ กัลยาณมิตร
เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การการค้าโลก
และองค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก ณ นครเจนีวา
ในวันพุธที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙

๑. กล่าวว่ารूसียินดีที่ได้มาพบปะหารือกับเอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การการค้าโลก และองค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก และขอบคุณท่านเอกอัครราชทูตฯ พร้อมด้วยข้าราชการและเจ้าหน้าที่สถานเอกอัครราชทูตฯ ที่ให้การต้อนรับผม และคณะฯ ในวันนี้
๒. วัตถุประสงค์ของการเดินทางมาเยือนสมาพันธ์รัฐสวิสในครั้งนี้ เพื่อมาเข้าร่วมการประชุมประจำปีขององค์การการค้าโลก (WTO Public Forum) ที่จะจัดขึ้นระหว่างวันที่ ๒๗ - ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ ณ อาคารสำนักงานใหญ่องค์การการค้าโลก อาคารเซ็นเตอร์วิลเลียม แรพเพิร์ต ซึ่งการประชุมดังกล่าวกำหนดหัวข้อ "Making Trade Truly Inclusive"
๓. การประชุมรัฐสภาว่าด้วยองค์การการค้าโลก ประจำปี ๒๕๕๙ (๒๐๑๖ Annual Session of the Parliamentary Conference on the WTO) ระหว่างวันที่ ๑๑ - ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ ณ นครเจนีวา สมาพันธ์รัฐสวิส ซึ่งคณะผู้แทนฯ นำโดยนายพีระศักดิ์ พอจิต รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง ได้ร่วมอภิปรายในหัวข้อ "การค้าเพื่อการพัฒนาภายหลังการประชุม ณ กรุงไนโรบี"
๔. กล่าวถึงการที่คณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะเข้าร่วมการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๕ และการประชุมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ระหว่างวันที่ ๒๒ - ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๙ ณ นครเจนีวา สมาพันธ์รัฐสวิส ในหัวข้อหลักเรื่อง "การละเมิดสิทธิมนุษยชนในฐานะที่เป็นสัญญาณแห่งความขัดแย้ง: รัฐสภาในฐานะผู้ตอบสนองต่อปัญหาให้ทันการณ์" (Human rights abuses as precursors of conflict: Parliaments as early responders)

BOONYARIT KALAYANAMIT

CURRICULUM VITAE

EDUCATION

Master of Science, Economics
Western Michigan University, U.S.A.

Bachelor of Science, Business Administration
Kasetsart University, Bangkok, Thailand

CAREER

Since October 2015	Ambassador, Permanent Representative Permanent Mission of Thailand to the World Trade Organization Geneva, Switzerland
2014 – 2015	Director General Department of Internal Trade, Ministry of commerce Bangkok, Thailand
2011 – 2014	Inspector General Office of the Permanent Secretary, Ministry of Commerce Bangkok, Thailand
2010 – 2011	Deputy Director General Department of Foreign Trade, Ministry of Commerce Bangkok, Thailand
2009 – 2010	Deputy Director General Department of Trade Negotiation, Ministry of Commerce Bangkok, Thailand
2007 – 2009	Director, Bureau of Trade in Services and Investment Department of Trade Negotiation, Ministry of Commerce Bangkok, Thailand
2003 – 2007	Director Office of Commercial Affairs, Royal Thai Embassy Istanbul, Turkey
1999 – 2003	Director Office of Commercial Affairs, Royal Thai Embassy Phnom Penh, Cambodia
1995 – 1997	Counsellor Permanent Mission of Thailand to the World Trade Organization Geneva, Switzerland

PERSONAL

Married, 2 Children

ประเด็นประกอบการสนทนา
ในโอกาสที่
ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย
ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พบปะหารือกับนายธานี ทองภักดี
เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การสหประชาชาติ ณ นครเจนีวา
ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙

ประเด็นประกอบการสนทนา
ในโอกาสที่
ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย
ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พบปะหารือกับนายธานี ทองภักดี
เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การสหประชาชาติ ณ นครเจนีวา
ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙

-
๑. กล่าวว่ารूसียกยินดีที่ได้มาพบปะหารือกับเอกอัครราชทูตฯ ณ นครเจนีวา และขอบคุณท่านเอกอัครราชทูตฯ พร้อมด้วยข้าราชการและเจ้าหน้าที่สถานเอกอัครราชทูตฯ ที่ให้การต้อนรับผมและคณะฯ ในวันนี้
 ๒. วัตถุประสงค์ของการเดินทางมาเยือนสมาพันธ์รัฐสวิสในครั้งนี้ เพื่อมาเข้าร่วมการประชุมประจำปีขององค์การการค้าโลก (WTO Public Forum) ที่จะจัดขึ้นระหว่างวันที่ ๒๗ - ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ ณ อาคารสำนักงานใหญ่องค์การการค้าโลก อาคารเซ็นเตอร์วิลเลียม แรพเพิร์ต ซึ่งการประชุมดังกล่าวกำหนดหัวข้อ "Making Trade Truly Inclusive"
 ๓. ในส่วนของผลประชาคมติ ร่างรัฐธรรมนูญและคำถามพ่วงก็ได้ผ่านไปแล้วจากการลงประชามติเมื่อวันที่ ๗ สิงหาคมที่ผ่านมา กระบวนการต่อจากนี้ก็เดินทางต่อไปตามโรดแมป เพื่อไปสู่การเลือกตั้งในปี ๒๕๖๐
 ๔. กล่าวถึงหนังสือของประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติถึงนาย Saber Chowdhury ประธานสหภาพรัฐสภา และนางพิไลพรรณ สมบัติศิริ ประธานคณะกรรมการการต่างประเทศ สภานิติบัญญัติแห่งชาติถึงนายมาร์ติน จุงกอง (Mr. Martin Chungong) เลขาธิการสหภาพรัฐสภา เกี่ยวกับผลการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญและคำถามพ่วง ความสรุปว่าการออกเสียงประชามติเมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๙ ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย และมีผลการลงประชามติ ดังนี้
 - ๑) การลงประชามติในประเด็นที่ ๑ (เห็นชอบกับร่างรัฐธรรมนูญฯ ทั้งฉบับหรือไม่) มีคะแนนเสียงเห็นชอบคิดเป็นร้อยละ ๖๑.๓๕ ไม่เห็นชอบ คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๖๕
 - ๒) การลงประชามติในประเด็นที่ ๒ (คำถามพ่วง ที่ให้ ส.ว. สรรหา ร่วมเลือกนายกรัฐมนตรีกับส.ส. เลือกตั้ง ในช่วง ๕ ปีแรก) มีคะแนนเสียงเห็นชอบ คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๐๗ และไม่เห็นชอบ คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๙๓

โดยภายหลังจากการลงประชามติเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว ประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่ Roadmap ของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ระยะที่ ๓ การเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตยสมบูรณ์ ซึ่งในขั้นนี้เมื่อคณะกรรมการเลือกตั้งรับผลอย่างเป็นทางการแล้ว จะดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง อาทิ (๑) การปรับปรุงแก้ไขรัฐธรรมนูญเพิ่มเติม เพื่อนำคำถามพ่วงบรรจุเข้าในร่างรัฐธรรมนูญ ภายใน ๓๐

วัน) จากนั้นส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญตีความว่ามีความถูกต้องเป็นไปตามบริบทและเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญหรือไม่ (ภายใน ๓๐ วัน) (๒) การร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ จำนวน ๑๐ ฉบับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง เพื่อให้ได้มาซึ่งรัฐสภาและรัฐบาลที่มาจาก การเลือกตั้ง ทั้งนี้ Roadmap ของคณะกรรมการความสงบแห่งชาติ ระยะที่ ๓ นี้ จะใช้ระยะเวลาอีกราว ๑๒ - ๑๔ เดือน และคาดว่าจะมีการเลือกตั้งในช่วงปลายปี ๒๕๖๐

ประเทศไทย พยายามอย่างยิ่งที่จะสร้างความสงบเรียบร้อยแก่สังคมไทย สร้างรากฐานที่ยั่งยืนและ แข็งแกร่งเพื่อส่งเสริมให้เกิดรัฐบาลที่ดีและมีประสิทธิภาพ สร้างความสามัคคีและความ เป็นชาติ และการมีระบอบประชาธิปไตยด้วยตนเองอย่างแท้จริงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้ ในฐานะภาคินิติ บัญญัติ เราได้พยายามอย่างยิ่งที่จะใช้ช่วงเวลาที่สำคัญนี้ สร้างระบบการเมืองที่เป็นตัวแทนและ ตอบสนองความต้องการประชาชนได้อย่างแท้จริง

๕. กล่าวถึงการที่คณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะเข้าร่วมการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๕ และการประชุมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ระหว่างวันที่ ๒๒ - ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๙ ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส ในหัวข้อหลักเรื่อง “การละเมิดสิทธิมนุษยชนในฐานะที่เป็นสัญญาณแห่งความ ขัดแย้ง: รัฐสภาในฐานะผู้ตอบสนองต่อปัญหาให้ทันการณ์” (Human rights abuses as precursors of conflict: Parliaments as early responders)

CURRICULUM VITAE
OF
MR. THANI THONGPHAKDI

Born 23 December 1963

Marital Status Married, Mrs. Noppanuch Thongphakdi

Education - Bachelor of Economics & Bachelor of Science,
Australian National University, Australia

- Master of Science in Foreign Service (Honours), Georgetown University, U.S.A.

Career

- 1987 - Joined the Ministry of Foreign Affairs as Attache, Division of International Development Affairs, Department of International Organizations
- 1988 - Third Secretary, Division of International Development Affairs, Department of International Organisations
- 1990 - Third Secretary, Office of the Secretary to the Minister
- 1991 - Second Secretary, Office of the Secretary to the Minister
- 1992 - Second Secretary, Office of the Permanent Secretary
- 1994 - First Secretary, Office of the Permanent Secretary
- 1995 - First Secretary, Policy and Planning Division, Office of the Permanent Secretary
- 1995 - First Secretary, Seconded to the Secretariat of the Prime Minister
- 1996 (Banham Silpa-Archa Administration)
- 1996 - First Secretary, Seconded to the Secretariat of the Prime Minister
- 1997 (General Chavalit Yongchaiyudh Administration)
- 1997 - First Secretary, Seconded to the Secretariat of the Prime Minister
- 2000 (Chuan Leekpai Administration)
- 2001 - Counsellor, Seconded to the Secretariat of the Prime Minister (Chuan Leekpai Administration)
- 2001 - Counsellor, Royal Thai Embassy, Washington, D.C.
- 2003 - Minister-Counsellor, Royal Thai Embassy, Washington, D.C.
- 2004 - Director, North America Division, Department of American and South Pacific Affairs

Career

- 2005 - Minister-Counsellor, Deputy Chief of Staff, Office of the Minister
- 2006 - Minister-Counsellor, Chief of Staff, Office of the Minister
- 2007 - Minister, Chief of Staff, Office of the Minister
- Deputy Director-General, Department of Information
- 2010 - - Director-General, Department of Information
- 2012
- Oct 2012 - Ambassador and Permanent Representative of Thailand to the United Nations
and Other International Organizations in Geneva

Royal Decorations

- 2011 - Knight Grand Cross (First Class) of the Most Exalted Order of the White Elephant
- 2008 - Knight Grand Cross (First Class) of the Most Noble Order of the Crown of Thailand
- 2005 - Knight Commander (Second Class) of the Most Exalted Order of the White Elephant
- 2000 - Knight Commander (Second Class) of the Most Noble Order of the Crown of Thailand
- 1995 - Commander (Third Class) of the Most Exalted Order of the White Elephant
-

ประเด็นประกอบการสนทนา
ในโอกาสที่
ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย
ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พบปะหารือกับนาย Francis Gurry
ผู้อำนวยการใหญ่องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก
(World Intellectual Property Organization - WIPO)
ในวันพุธที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙

ประเด็นที่อาจหยิบยกขึ้นหารือ
ระหว่างศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
กับผู้ว่าการใหญ่องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก
(นาย Francis Gurry)

๑. แสดงความขอบคุณสำหรับความร่วมมือ และความช่วยเหลือทางเทคนิคที่ WIPO มีให้ไทยเสมอมา
๒. กล่าวถึงแผนการเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริดว่าด้วยการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศ ภายในต้นปี 2560 และการแก้ไขกฎหมายการค้าที่เกี่ยวข้องซึ่งแล้วเสร็จ และมีผลบังคับใช้แล้ว ด้วยการสนับสนุนของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

Suggested Talking Points

๑. Thank you for the strong support and technical assistance given to Thailand over the years. The cooperation between Thailand and WIPO has significantly deepened and expanded under your leadership.
๒. The newly amended trademark law took legal effect in June. The objectives of the amendment are to streamline the registration procedures and facilitate Thailand's accession to the Madrid Protocol. The National Legislative Assembly passed the amendment into law without undue delay in recognition of its positive impact on the business sector. I was informed that the Department of Intellectual Property is preparing necessary resources and IT infrastructure to ensure smooth operation post-accession.
๓. Thailand should be able to deposit the instrument of accession to the Madrid Protocol within early next year.

ประวัติย่อของนาย Francis Gurry
ผู้อำนวยการใหญ่องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก
(World Intellectual Property Organization)

เกิด

วันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๔๙๔ (ปัจจุบันอายุ ๖๕ ปี)

สถานภาพสมรส

สมรสและมีบุตรสามคน

สัญชาติ

ออสเตรเลีย

ภาษาที่ใช้

ภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศส

คุณสมบัติทางการศึกษา

๒๕๑๗

นิติศาสตร์บัณฑิต, มหาวิทยาลัยเมลเบิร์น

๒๕๑๘

การประกอบวิชาชีพทางกฎหมาย, ออสเตรเลีย

๒๕๑๙

เนติบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเมลเบิร์น

๒๕๒๓

อักษรศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์

ประสบการณ์การทำงานที่สำคัญ

๒๕๕๑ - ปัจจุบัน

ผู้อำนวยการใหญ่องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก และ
เลขาธิการ International Union for the Protection
of New Varieties of Plants (UPOV)

ผลงานสิ่งพิมพ์

อาทิ Gurry on Breach of Confidence, Oxford University
Press the Protection of Confidential Information,
Oxford University Press.

สรุปภาพรวมองค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก

(World Intellectual Property Organization : WIPO)

1. ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับองค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก

องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (World Intellectual Property Organization : WIPO) เป็นองค์การระหว่างประเทศภายใต้องค์การสหประชาชาติ ที่จัดตั้งขึ้น เมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2510 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมการปกป้องคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาผ่านความร่วมมือระหว่างรัฐสมาชิก โดยในปัจจุบันมีสมาชิก 187 ประเทศ รวมทั้งไทยซึ่งเข้าเป็นสมาชิกเมื่อปี พ.ศ. 2532 (1989)

ในปัจจุบัน WIPO มีความตกลงระหว่างประเทศที่อยู่ในความรับผิดชอบทั้งสิ้น 26 ฉบับ¹ ครอบคลุมประเด็นทรัพย์สินทางปัญญาทุกประเด็น (ยกเว้นประเด็นการคุ้มครองพันธุ์พืช ซึ่งรับผิดชอบโดยสหภาพการคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ระหว่างประเทศ หรือ International Union for the Protection of New Varieties of Plants (UPOV))

หน้าที่หลักของ WIPO สรุปได้ ดังนี้

- 1.1 เป็นเวทีให้สมาชิกได้พบหารือเจรจาเพื่อร่วมจัดทำความตกลงทรัพย์สินทางปัญญาระหว่างประเทศ ตลอดจนพัฒนาระบบคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
- 1.2 ให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการและเทคนิคในเรื่องทรัพย์สินทางปัญญาแก่ประเทศสมาชิกผ่านการสัมมนา ฝึกอบรมให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนพิจารณาระบบฐานข้อมูล เป็นต้น
- 1.3 บริหารจัดการระบบการอำนวยความสะดวกในการยื่นขอรับความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาระหว่างประเทศ ผ่านสนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือด้านสิทธิบัตร (Patent Cooperation Treaty : PCT) เพื่ออำนวยความสะดวกการจดทะเบียนสิทธิบัตรระหว่างประเทศ พิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) เพื่ออำนวยความสะดวกการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศ ความตกลงกรุงเฮก (Hague Agreement) เพื่ออำนวยความสะดวกการจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ และความตกลงกรุงลิสบอน (Lisbon Agreement) เพื่ออำนวยความสะดวกการจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ระหว่างประเทศ

¹ WIPO Treaties ครอบคลุม

(1) WIPO Convention (convention establishing WIPO)

(2) IP Protection ได้แก่ 1) Beijing Treaty on Audiovisual Performances 2) Berne Convention 3) Madrid Agreement 4) Marrakesh VIP Treaty 5) Nairobi Treaty 6) Paris Convention 7) Patent Law Treaty 8) Phonograms Convention 9) Rome Convention 10) Singapore Treaty on the Law of Trademarks 11) Trademark Law Treaty 12) Washington Treaty 13) WIPO Copyright Treaty (WCT) และ 14) WIPO Performance and Phonograms Treaty (WPPT)

(3) Global Protection System ได้แก่ 1) Budapest Treaty 2) Hague Agreement 3) Lisbon Agreement 4) Madrid Agreement 5) Madrid Protocol และ 6) Patent Cooperation Treaty (PCT)

(4) Classification ได้แก่ 1) Locarno Agreement 2) Nice Agreement 3) Strasbourg Agreement 4) Vienna Agreement และ 5) Recent notification

2. ความตกลงภายใต้การกำกับดูแลขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาที่ไทยเข้าเป็นภาคี

ประเทศภาคี WIPO สามารถเข้าเป็นภาคีอนุสัญญา หรือความตกลงที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ WIPO ได้ตามความพร้อม ซึ่งไทยได้เข้าเป็นภาคีความตกลงภายใต้การกำกับดูแลของ WIPO แล้ว 3 ฉบับ ได้แก่

- 2.1 อนุสัญญากรุงเบิร์นว่าด้วยการคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม (Berne Convention) เมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2474 (1931) โดยสาระสำคัญของอนุสัญญาดังกล่าว มีหลักเกณฑ์พื้นฐานว่าด้วยการคุ้มครองเรื่องลิขสิทธิ์ ใน 4 ประการ คือ (1) หลักปฏิบัติอย่างคนในชาติ (Principle of national treatment หรือ principle of assimilation) (2) หลักสิทธิขั้นต่ำ (3) หลักการคุ้มครองโดยอัตโนมัติ และ (4) หลักการคุ้มครองโดยอิสระ ซึ่งปัจจุบันอนุสัญญาเบิร์น มีประเทศสมาชิก 167 ประเทศ
- 2.2 อนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินอุตสาหกรรม (Paris Convention) เมื่อวันที่ 2 สิงหาคม พ.ศ. 2551 (2008) โดยสาระสำคัญของอนุสัญญาดังกล่าว เกี่ยวเนื่องกับเรื่องการคุ้มครองเรื่อง สิทธิบัตรการประดิษฐ์ สิทธิบัตรออกแบบ และเครื่องหมายการค้า ซึ่งปัจจุบันมีประเทศภาคีสมาชิก จำนวน 175 ประเทศ
- 2.3 สนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือด้านสิทธิบัตร (Patent Cooperation Treaty: PCT) เมื่อวันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ. 2552 (2009) เป็นสนธิสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิบัตรระหว่างประเทศ โดยปัจจุบันมีประเทศสมาชิกจำนวน 148 ประเทศ

ไทยอยู่ระหว่างเตรียมการเข้าเป็นภาคีความตกลงระหว่างประเทศของ WIPO เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการทรัพย์สินทางปัญญาอาเซียน (ASEAN IPR Action Plan ปี 2011-2015 และฉบับล่าสุดปี 2016-2025) รวม 2 ฉบับ คือ (1) พิธีสารมาดริด (Madrid Protocol) และ (2) ความตกลงกรุงเฮก (Hague Agreement) โดยตั้งเป้าหมายที่จะเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด ภายในปี พ.ศ. 2560 นอกจากนี้ยังมีความตกลงอื่นๆ เช่น WIPO Copyright Treaty (WCT) และ 14) WIPO Performance and Phonograms Treaty (WPPT) เพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ และการพัฒนาประเทศเป็น digital economy

3. การยกร่างความตกลงใหม่ของ WIPO

ปัจจุบันประเทศภาคี WIPO อยู่ระหว่างเจรจาเพื่อจัดทำร่างความตกลงใหม่ ซึ่งคาดว่าจะมีผลใช้บังคับในอนาคต ได้แก่

- 3.1 ร่างสนธิสัญญาว่าด้วยกฎหมายออกแบบ (Design Law Treaty: DLT) โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับรูปแบบการขอรับความคุ้มครองการจดทะเบียนการออกแบบของประเทศสมาชิกให้มีความชัดเจน และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยยังมีประเด็นที่ยังหาข้อยุติไม่ได้ คือ ประเด็นความช่วยเหลือทางด้านวิชาการและการเสริมสร้างขีดความสามารถให้กับประเทศกำลังพัฒนาและพัฒนาน้อยที่สุดลงในขอบของสนธิสัญญาดังกล่าว

- 3.2 ร่างสนธิสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองงานแพร่เสียง แพร่ภาพ (Broadcasting Treaty) มีสาระสำคัญ คือ มุ่งขยายความคุ้มครองลิขสิทธิ์ใน “สัญญาณ” ให้แก่องค์กรแพร่เสียง แพร่ภาพ โดยปัญหาที่ไม่สามารถยุติการจัดทำร่างสนธิสัญญาดังกล่าวได้ เนื่องจากมีความเห็นที่แตกต่างกันระหว่าง 2 กลุ่ม คือ (1) คุ้มครององค์กรแพร่เสียงแพร่ภาพในรูปแบบดั้งเดิม และ (2) คุ้มครององค์การแพร่เสียงแพร่ภาพไม่จำกัดเพียงรูปแบบดั้งเดิม ซึ่ง WIPO มีแผนที่จะหารือข้อสรุปให้ได้ภายในปี พ.ศ. 2558 (2015) รวมทั้ง เคยประสานกรมทรัพย์สินทางปัญญา สอบถามความสนใจในการเป็นเจ้าภาพจัดประชุมทางการทูต (Diplomatic Conference) เพื่อเปิดให้ประเทศสมาชิก WIPO ที่สนใจร่วมลงนามเป็นภาคีดังกล่าว
- 3.3 การปรับปรุงสนธิสัญญาลิสบอน (Lisbon Treaty) ซึ่งเป็นระบบความคุ้มครองชื่อทางภูมิศาสตร์ของประเทศภูมิภาค หรือท้องถิ่น (appellation of origin) ใดๆก็ดี เนื่องจากปัจจุบันสนธิสัญญาดังกล่าวมีประเทศสมาชิกเพียง 27 ประเทศ และระบบความคุ้มครองไม่ได้รับการตอบสนองเท่าที่ควร ส่งผลให้ประเทศสมาชิก WIPO พยายามผลักดันให้คุ้มครองประเด็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GIs) ในสนธิสัญญาดังกล่าวด้วย
- 3.4 การพิจารณาให้เกิดข้อผูกพันทางกฎหมายระหว่างประเทศ (Legal binding instrument) เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น (Traditional knowledge: TK) การแสดงออกทางวัฒนธรรมดั้งเดิม (Traditional Cultural Expression : TCEs) และทรัพยากรพันธุกรรม (Genetic Resources) ซึ่งขณะนี้ ยังไม่ได้ข้อยุติเนื่องจากความเห็นที่ต่างกันระหว่างกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาและกลุ่มชนพื้นเมืองดั้งเดิมที่ต้องการมีระบบกฎหมายเฉพาะ (sui generis) ในประเด็นดังกล่าว และกลุ่มประเทศพัฒนาแล้วที่ไม่ต้องการให้มีการออกกฎหมายเฉพาะในประเด็นดังกล่าว
4. กิจกรรมความร่วมมือสำคัญระหว่างไทยกับองค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก
- 4.1 WIPO สนับสนุนให้ทุนผู้แทนกรมทรัพย์สินทางปัญญา และผู้แทนไทยจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเข้าร่วมการสัมมนา/ฝึกอบรม/ประชุมเชิงปฏิบัติการด้านทรัพย์สินทางปัญญาซึ่งจัดโดยองค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก
- 4.2 WIPO จะมีการจัดประชุมคณะกรรมการในรูปแบบ Standing Committees หรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง เพื่อพิจารณาความจำเป็นในการพัฒนาและออกความตกลงอนุสัญญา หรือสนธิสัญญาใหม่ๆ เพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาในรูปแบบใหม่ และคณะกรรมการในรูปแบบ Permanent Committees หรือคณะกรรมการถาวร เพื่อพิจารณาประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสนธิสัญญาที่มีอยู่ภายใต้การกำกับดูแล WIPO ซึ่งประเทศไทย ในฐานะที่มีคณะผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การการค้าโลก และองค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก ณ นครเจนีวา และผู้แทนจากกรุงเทพฯ เช่น ผู้แทนกรมทรัพย์สินทางปัญญา ได้ส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการต่างของ WIPO อย่างต่อเนื่อง
- 4.3 WIPO ร่วมสนับสนุนการจัดงานสัมมนา/ประชุมเชิงปฏิบัติการ/การฝึกอบรมด้านทรัพย์สินทางปัญญา ให้กับหน่วยงานของไทย
- 4.4 WIPO สนับสนุนการพัฒนาระบบเทคโนโลยีและสารสนเทศและพัฒนากระบวนการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาของกรมทรัพย์สินทางปัญญา

4.5 WIPO สนับสนุนการเตรียมความพร้อมของไทยเข้าเป็นภาคีพิธีสารมาดริด (การจดเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศ และความตกลงกรุงเฮก (การจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ) รวมทั้งการสร้าง ความเข้าใจประเด็นการเจรจา หรือจัดทำ ความตกลงใหม่ๆ

สำนักส่งเสริมการพัฒนาทรัพย์สินทางปัญญา
กรมทรัพย์สินทางปัญญา
กันยายน 2559

ประเด็นประกอบการสนทนา
ในโอกาสที่
ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย
ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พบปะหารือกับนาย Martin Chungong
เลขาธิการ IPU
ในวันอังคารที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๙

ประธานกรรมการบริหาร
ในโอกาส

ศาสตราจารย์พิเศษ ดร. วุฒิชัย ชุติพงษ์
ประธานสถาบันนิติบัญญัติแห่งชาติ

วุฒิสภา นาย Martin Chungsong
เลขาธิการ IPU

ในนามของสภาผู้แทนราษฎร และ

1. The Roadmap Today

Now Thailand has been moving to 3rd Phase of the political roadmap, we will begin the legislative process to enact the new constitution and prepare for the national elections for a new parliament and elected government.

The 3rd Phase involves the proclamation of the constitution, the drafting of ten organic laws. These laws are highly sensitive and complex and the draft would be require the vetting by Constitutional Tribunal, the Council of State and other relevant agencies, prior to coming before the NLA for final consideration, scrutiny and approval.

The 3rd Phase will take another 12 to 14 months and it is expected that general election can take place towards the end of 2017.

2. Elections 2017

In accordance with the Roadmap, a public referendum on the draft Constitution held on 7 August 2016 will lead to the general elections in 2017.

Following the referendum held on 7 August 2016, the Election Commission of Thailand announced the official results of the referendum on draft Constitution and the additional/supplementary question where both being approved, with a total number of 29,740,677 (59.40 %) voter turnout, 16,820,402 voters (61.35 %) approved the draft Constitution and 15,132,050 (58.07 %) approved the additional proposal.

In the next phase, the CDC will amend the Transitory Provisions of the draft Constitution in accordance with the result of the vote on additional/supplementary question within 30 days and submit the amended draft to the Constitutional Court. The Constitutional Court has 30 days to consider the draft and an additional 15 days shall be granted if further amendment is required. The draft will then be submitted to the Prime Minister who shall present it to His Majesty the King within 30 days. Following the aforementioned process, the CDC will begin the drafting of relevant Organic Acts and will proceed with related processes leading to the general elections in 2017 according to the roadmap.

การเดินทางเยือนประเทศไทยของนายมาร์ติน จุนกอง เลขาธิการสหภาพรัฐสภา ระหว่างปี ๒๕๕๗ - ๒๕๕๙ จำนวน ๒ ครั้ง ได้แก่

๑. นายมาร์ติน จุนกอง เลขาธิการสหภาพรัฐสภา ได้เดินทางมาประเทศไทย ในฐานะผู้กล่าวปาฐกถาในงานเสวนาการปฏิรูป “On the Path to Reform” จัดขึ้นเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ ณ โรงแรมแชงกรี-ลา กรุงเทพมหานคร โดยเป็นแขกของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ระหว่างวันที่ ๑ - ๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ และได้หารืออย่างเป็นทางการกับศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๗

๒. นายมาร์ติน จุนกอง เลขาธิการสหภาพรัฐสภา ได้เดินทางมาเยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการในฐานะแขกของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ระหว่างวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ - ๒ มีนาคม ๒๕๕๙ โดยเลขาธิการสหภาพรัฐสภา พร้อมนายปีเตอร์ ลิเลียนฟิลล์ ผู้เชี่ยวชาญด้านกระบวนการรัฐสภา และกระบวนการร่างรัฐธรรมนูญจากสหภาพรัฐสภา ผู้เชี่ยวชาญด้านระบบงานนิติบัญญัติสหภาพรัฐสภา ได้หารืออย่างเป็นทางการกับคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ นำโดยนายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง

MR. MARTIN CHUNGONG

Secretary General of the Inter-Parliamentary Union

Term of Office: 4 years (from 1 July 2014 – 30 June 2018)

Nationality : Cameroonian

Born : 17 February 1957 Age : 57

Marital Status : Married with two Children

Education :

1983 Post-Graduate Diploma in Conference Interpretation Techniques, Central London Polytechnic, United Kingdom

1982 Master's degree in Applied Linguistics, University of Ottawa, Canada

1979 Post-Graduate Diploma in Bilingual Literary Studies (English & French), University of Yaounde, Cameroon

1978 Bachelor's Degree in Bilingual Literary Studies (English & French), University of Yaounde, Cameroon

Experience :

2005 – 2011 Deputy Secretary General of the IPU

2011 – 2014 Director of Programmes

2005 – 2011 Director of the Division of Democracy

Prior to being elected as the eighth IPU Secretary General, Mr. Chungong has spent more than 20 years at IPU. He was the Organization's Deputy Secretary General and Director of Programmes. His focus on developing programmes to help parliaments become more transparent, accountable, representative and effective democratic institutions has been widely acknowledged. He has strongly promoted dialogue and conflict resolution of countries emerged from conflict or in transition. Also, Mr. Chungong has made a push to strengthen parliamentary engagement on sustainable development through his role as parliamentary representative.

No. 0010 (NLA)/4281

Committee on Foreign Affairs
National Legislative Assembly
U - Thong Nai Road, Bangkok 10300
Thailand

๒๓ August B.E. 2559 (2016)

Dear Mr. Chungong,

I would like to take this opportunity to inform you that the national referendum on the draft constitution which was held on 7 August 2016 has now been completed and the official result was in favour of the draft as announced on 9 August 2016.

Leading up to the national referendum, the National Legislative Assembly (NLA) has worked closely with the Constitution Drafting Commission (CDC) and the Office of Election Commission to disseminate information on the draft constitution and the additional question on the role of Parliament in the selection process of the Prime Minister. The government has also allowed public debate through various media channels on the strengths and weaknesses of the draft constitution and related issues. In many of such debates, those representing opposing views to the draft constitution were freely expressing their opinions. Such debates have been carried out in accordance with Section 7 of the Constitution Referendum Act (2016), which guarantees the freedom of individuals to express their views about the draft constitution in good faith.

The national referendum, which took place in a peaceful and orderly manner, with no worrisome incident and no complaint of voting irregularities, resulted in 61.35% approval rate for the draft constitution and 38.65% against. The result of the national referendum, which consisted two questions for over 50 million eligible voters (18 years old and above) nationwide to express their views on, can be summarized as follows:

/Summary...

Summary Results of National Referendum (7 August 2016)		
Total Eligible Voters	50,071,589	74.6% of population
Total Votes Cast	29,740,677	59.40% of total eligible voters
Valid Votes	28,804,468	96.85% of total votes cast
Spoilt Votes	936,209	3.15% of total votes cast
Question 1: "Do you approve or disapprove the draft constitution as a whole?"		
Approve	16,820,402	61.35% of valid votes
Disapprove	10,598,037	38.65% of valid votes
Question 2: "Do you approve or disapprove that, in order for national reform to be carried out in a continuous manner, there is a need to stipulate in the transitory provision of the constitution that, for the first five years after the appointment of the first parliament under this constitution, the joint session of the parliament shall have the authority to approve the appointment of the prime minister?"		
Approve	15,132,050	58.07% of valid votes
Disapprove	10,926,648	41.93% of valid votes

As the draft constitution and the additional question have been approved by the Thai general public, the government now moves into the 3rd Phase of its political roadmap. As you may recall, the 1st Phase was the maintenance of national peace and order by the National Council for Peace and Order (NCPO), putting in place the interim constitution and the establishment of the current government. The 2nd Phase is where we have been for the past two years, for the NCPO, the government and the National Legislative Assembly (NLA) and all government agencies to work side by side to rebuild a solid political, economic and social foundation for the country, including the drafting of the new constitution. And now, as we move into the 3rd Phase of the political roadmap, we will begin the legislative process to enact the new constitution and prepare for national elections for a new parliament and an elected government.

In more detail, the process in this 3rd Phase involves the proclamation of the constitution, including the modification to incorporate the additional question, the drafting of ten organic laws, especially those governing the holding of national elections. Such laws are highly sensitive and complex and the drafts would require the vetting by the Constitutional Tribunal, the Council of State and other relevant agencies, prior to coming before the NLA for final consideration, scrutiny and approval.

- 3 -

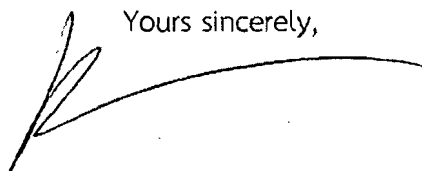
Work in this 3rd and final Phase would take another 12 to 14 months from today and it is expected that national elections can take place towards the end of 2017, which is in accordance with the timeline of the political roadmap that has been previously announced by the NCPO.

I wish to point out that Thailand is now at the stage where efforts to bring about lasting peace and order in the Thai society, a solid and sustainable foundation for efficient and good government, national reconciliation and nation building, and, last but not least, genuine representative democracy, are beginning to bear fruit. We, as legislators, shall continue to do our utmost to work with all involved to build on this momentum and ensure that Thailand, as a nation, can achieve its goal in creating a political system that is truly represented by the people for the benefit of all Thai people.

In order to realize this goal, it is our fervent hope that we would be able to continue to count on the support and encouragement of our friends in the IPU. The Thai Delegation led by Hon. Mr. Surachai Liengboonlertchai, First Vice President of the National Legislative Assembly, will fully participate in the upcoming 135th IPU Session in Geneva. We have been strongly committed to the work of the IPU and maintain such strong commitment in the future.

Thank you very much for your kind attention.

Yours sincerely,

Bilaibhan Sampatisiri
Chairperson of the Standing Committee on Foreign Affairs

Hon. Mr. Martin Chungong
Secretary General,
Inter - Parliamentary Union,
5 Chemin du Pommier,
Case Postale 330,
1218 Le Grand - Saconnex,
Geneva,
SWITZERLAND

No. IPU 263/2016

National Legislative Assembly
U - Thong Nai Road, Bangkok 10300
Thailand
Tel. : 66 2357 3100 ext. 3156
Fax : 66 2357 3154

25 August B.E. 2559 (2016)

Excellency,

With reference to my note dated 24 June 2016 to the Secretary General of the Inter – Parliamentary Union (IPU), informing the preparations for the national referendum on the draft constitution to be held on 7 August 2016, I am pleased to inform you that the said national referendum has now been completed and the official result was in favour of the draft as announced on 9 August 2016.

Leading up to the national referendum, the National Legislative Assembly (NLA) has worked closely with the Constitution Drafting Commission (CDC) and the Office of Election Commission to disseminate information on the draft constitution and the additional question on the role of Parliament in the selection process of the Prime Minister. The government has also allowed public debate through various media channels on the strengths and weaknesses of the draft constitution and related issues. In many of such debates, those representing opposing views to the draft constitution were freely expressing their opinions.

As mentioned in my previous note, such debates have been carried out in accordance with Section 7 of the Constitution Referendum Act (2016), which guarantees the freedom of individuals to express their views about the draft constitution in good faith.

The national referendum, which took place in a peaceful and orderly manner, with no worrisome incident and no complaint of voting irregularities, resulted in 61.35% approval rate for the draft constitution and 38.65% against. The result of the national referendum, which consisted two questions for over 50 million eligible voters (18 years old and above) nationwide to express their views on, can be summarized as follows:

/Summary...

Summary Results of National Referendum (7 August 2016)		
Total Eligible Voters	50,071,589	74.6% of population
Total Votes Cast	29,740,677	59.40% of total eligible voters
Valid Votes	28,804,468	96.85% of total votes cast
Spoilt Votes	936,209	3.15% of total votes cast
Question 1: "Do you approve or disapprove the draft constitution as a whole?"		
Approve	16,820,402	61.35% of valid votes
Disapprove	10,598,037	38.65% of valid votes
Question 2: "Do you approve or disapprove that, in order for national reform to be carried out in a continuous manner, there is a need to stipulate in the transitory provision of the constitution that, for the first five years after the appointment of the first parliament under this constitution, the joint session of the parliament shall have the authority to approve the appointment of the prime minister?"		
Approve	15,132,050	58.07% of valid votes
Disapprove	10,926,648	41.93% of valid votes

As the draft constitution and the additional question have been approved by the Thai general public, the government now moves into the 3rd Phase of its political roadmap. As you may recall, the 1st Phase was the maintenance of national peace and order by the National Council for Peace and Order (NCPO), putting in place the interim constitution and the establishment of the current government. The 2nd Phase is where we have been for the past two years, for the NCPO, the government and the National Legislative Assembly (NLA) and all government agencies to work side by side to rebuild a solid political, economic and social foundation for the country, including the drafting of the new constitution. And now, as we move into the 3rd Phase of the political roadmap, we will begin the legislative process to enact the new constitution and prepare for national elections for a new parliament and an elected government.

In more detail, the process in this 3rd Phase involves the proclamation of the constitution, including the modification to incorporate the additional question, the drafting of ten organic laws, especially those governing the holding of national elections. Such laws are highly sensitive and complex and the drafts would require the vetting by the Constitutional Tribunal, the Council of State and other relevant agencies, prior to coming before the NLA for final consideration, scrutiny and approval.

Work in this 3rd and final Phase would take another 12 to 14 months from today and it is expected that national elections can take place towards the end of 2017, which is in accordance with the timeline of the political roadmap that has been previously announced by the NCPO.

In conclusion, I wish to point out that Thailand is now at the stage where efforts to bring about lasting peace and order in the Thai society, a solid and sustainable foundation for efficient and good government, national reconciliation and nation building, and, last but not least, genuine representative democracy, are beginning to bear fruit. We, as legislators, shall continue to do our utmost to work with all involved to build on this momentum and ensure that Thailand, as a nation, can achieve its goal in creating a political system that is truly represented by the people for the benefit of all Thai people.

In order to realize this goal, it is our fervent hope that we would be able to continue to count on the support and encouragement of our friends in the IPU.

Accept, Excellency, the assurances of my highest consideration.

Prof. Pornpetch Wichitcholchai
President

His Excellency
Mr. Saber Hossain Chowdhury
President
Inter - Parliamentary Union
5, Chemin du Pommier
Case Postale 330
1218 Le Grand - Saconnex
Geneva,
SWITZERLAND

Thailand's Political Development

Before 22 May 2014

- To understand Thailand today – how we have gotten to where we are and why – we must first understand the situation the country was in leading up to 22 May 2014. On that day, the military decided to take control of national administration.
- In the six to seven months **before 22 May 2014**, there was **protracted political conflict**. There were also drawn-out **street protests** calling for the government to step down.
- A **Government shutdown** followed. Indeed, given the situation, we had what amounted to a **dysfunctional government**. There were also **violent incidents** and the **looming threat of further bloodshed** or even **civil war**.
- Thailand's peace, stability and security were at stake; and so were our role in the region and, possibly, regional stability.
- The intervention that took place on 22 May 2014 was for the immediate purpose of stopping the violence; restoring order; and ensuring stability. Not a single bullet was fired in this act. The public welcomed this intervention as a chance for the country to move on.

After 22 May 2014

- The **Roadmap for Reconciliation, Reform and Elections** was quickly announced in the days following 22 May 2014. The Roadmap **continues to guide Thailand's efforts today**.
- In particular, the Government is now forging ahead in realising the **two core objectives of the Roadmap: (1) returning Thailand to democracy via elections** scheduled for 2017; and **(2) comprehensive reform** that truly takes root, resulting in a **strengthened and sustainable democracy**, with a government that upholds the **rule of law, good governance, transparency** as well as **respects and protects human rights and freedoms**.
- Following 22 May, the Government also immediately went to work **addressing the people's problems and concerns**. Special emphasis was put on long-running problems which had been overlooked – **some of which, such as social injustice and inequality, helped to feed political divisions in the country**.
- The **approach taken** by the administration was, therefore, a **people-centred** one, whereby **the task was to act quickly and transparently** in response to the needs of the people.

Legislative Reform

- One of the ways that the Government has utilized to address such problems and drive reform efforts is through legislation. This means: **amending outdated laws, pushing through laws that had been left pending from previous governments, and issuing new laws.**
- Since the Government came to office in 2014, **165 laws have been promulgated** whereas only 120 laws were enacted between 2008 and 2014. These laws are concrete mechanisms to enable Thailand to address priority and urgent national issues, comply with international obligations and standards, as well as modernize existing laws and fill the gaps where regulatory basis is needed so as to enhance effectiveness in law enforcement, increase efficiency and catch up with the new context. The laws already passed encompass issues ranging from social disparity and inequality, human rights, transnational crimes, anti-corruption, justice system, to the environment.
- To **reduce social inequality and promote fairness** in the society, the Government has pushed through laws, such as:
 - The **Gender Equality Act**, which is aimed at protecting everyone from gender-based discrimination;
 - The **Homeless Protection Act**, which is aimed to protect this specific group by establishing a mechanism to formulate related policies and procedures, as well as establishing shelters to provide assistance to the homeless who do not have enough income to support themselves;
 - The **Justice Fund Act**, which is aimed to provide assistance to poor people during the judicial process, for example, defendants who do not have money or collaterals for bail, or cannot afford a lawyer;
 - The **Inheritance Tax Act**, which requires wealthy persons who inherit a large sum of money or high-valued property to contribute back to the society.
- To meet **international obligations and standards**, the Government has updated the laws and practices in various areas, such as
 - On **human trafficking**, the Anti-Human Trafficking Act of 2008 has been amended to increase penalties against traffickers and enhance the effectiveness of law enforcement to prevent and tackle human trafficking;
 - On **illegal fishing**, Fisheries Acts have been enacted to improve management of fishery resources, and prevent and address IUU;
 - On **labor rights**, the Maritime Labour Act has been enforced to better protect the rights of the maritime labour on cargo ships by setting standards regarding their work conditions in line with the Maritime Labour Convention of 2006;
 - On **illegal wildlife trade**, the Ivory Trade Act and the amendment to the Wildlife Preservation and Protection Act have been enacted to control trade in ivory and to be in compliance with the Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora (CITES);

- On **terrorism financing**, the **Counter-Terrorism Financing Act** has been updated to provide for measures to prevent and suppress financing of terrorism and access to funding by terrorists;

Reconciliation

- The intention of this Government is to address the root causes of social disparities and inequality which have given rise to social divisions and colour-coded politics. The judicial process is impartial and judicial institutions discharge its duties in a fair and transparent manner.
- In this regard, the Government is trying to create an atmosphere conducive to reconciliation and propel the country forward by: establishing the Damrongtham Centre to provide a direct channel for people to contact the Government; and fostering transparency and accountability by passing the Licensing Act, which stipulates that all government officials must explain the procedures for obtaining licenses in a transparent manner.
- The Government has been taking steps to encouraging all sides of the political divide to overcome their differences and consider the interests of the country over their own.
- In addition, the **Head of the NCPO's Order No.25** regarding the revocation of the overseas travel ban on individuals which became effective on 1 June 2016 is another example of the government's attempts to alleviate the restrictions on rights and freedom and create a more conciliatory atmosphere leading up to the election.

Anti-corruption Efforts

- Fighting corruption is a national priority. The Prime Minister has declared a fight against corruption as a top government agenda, and forged cooperation between various agencies through the establishment of the National Anti-Corruption Committee (NACC).
- Significant measures already implemented to eliminate corruption and foster transparency are:
 - The Construction Sector Transparency Initiative (CoST), designed to promote accountability in publicly financed construction;
 - The Licensing Facilitation Act (enacted on 21 July 2015) to improve the standard of public services in Thailand. The Act requires state agencies to establish one-stop service centers where people can lodge applications and receive services under one roof;
 - A new corruption court has been set up by the Office of the Judiciary specifically to oversee corruption cases;
 - "Open Data Initiatives" such as e-government and government application center.

The Need for Public Order

- **Public order and social harmony** are **key for** the Government to be able to see through the **Roadmap**. The Government has, therefore, promulgated a number of laws to ensure that public order and social harmony prevail.

- These laws do not impinge on general freedom of expression – which we believe is a fundamental element of a democratic society – as long as such expression does not undermine public order and social harmony. In fact, the Government has been receptive to all views regarding the current process of reconciliation and reform. Critiques of the administration could often be seen in the press.
- However, in recent days, there are still some cases of violation of the laws despite warnings from the authorities. Some are politically motivated and may incite social discord and division posing an obstruction to the on-going process of reconciliation and reform in Thailand.

The Roadmap Today

- Efforts under the Roadmap today continue to seek to return Thailand to full, strengthened and sustainable democracy.
- However, **democracy means more than** just the holding of **elections** or upholding **rights and freedoms**. These we consider to be merely the forms of democracy. **More important is the substance, or content, of democracy – which takes time to develop** for democratic governance to function effectively. Democratic institutions need to be strengthened, as do the people's understanding of their rights and obligations as democratic citizens.
- During much of the past ten years in Thailand, our democracy often fell prey to unscrupulous politicians. Corruption, for example, was rife.
- In 2006, the military stepped in; and when they left a year later, the political merry-go-rounding started again.
- Thailand is determined not to go back down that path. The **Government** is, therefore, **laying down the foundations for reform** and **strategizing for the long-term** in order to make Thailand secure and stable, prosperous and sustainable. All of this is being done **in partnership with all sectors of society under the “4 Ps Policy,”** where **Public-Private-People Partnerships** are encouraged.

Elections 2017

- In accordance with the Roadmap, a public **referendum on the draft Constitution** held on **7 August 2016** will lead to the general elections in 2017.
- The **draft Constitution** was the product of an extensive and **inclusive process** of hearings, public seminars and debates. The draft comprises 279 sections. The underlying principles of this constitution are to protect the people's public interest, create a fair and just society while eliminating social disparity, and safeguard the rights and liberties of the people. Included in this constitution are, for example;
 - the provisions on community rights;
 - the provisions on women's rights;
 - the provisions on educational reform;

- the provisions on State's duties which stipulate that the State is obliged to protect rights and liberties of the people without having been requested;

- the provisions on the rights of citizen to file charges against governmental agencies if they are mistreated by the government.

- Following the referendum held on 7 August 2016, the Election Commission of Thailand announced the official results of **the referendum on draft Constitution and the additional/supplementary question where both being approved**, with a total number of 29,740,677 (59.40 %) voter turnout, 16,820,402 voters (61.35 %) approved the draft Constitution and 15,132,050 (58.07 %) approved the additional proposal.
- **In the next phase**, the CDC will amend the Transitory Provisions of the draft Constitution in accordance with the result of the vote on additional/supplementary question within 30 days and submit the amended draft to the Constitutional Court. The Constitutional Court has 30 days to consider the draft and an additional 15 days shall be granted if further amendment is required. The draft will then be submitted to the Prime Minister who shall present it to the His Majesty the King within 30 days. Following the aforementioned process, the CDC will begin the drafting of relevant Organic Acts and will proceed with related processes leading to the general elections in 2017 according to the roadmap.

Bombings and arson attacks in the south during 11 -12 August 2016 (if raised)

- Express regrets for the incidents and condemn the perpetrators of the crimes.
- The government has instructed relevant agencies to assist, facilitate and compensate those affected by the incidents.
- The government has also instructed local authorities to tighten up measures to prevent any further incident, especially in crowded areas, tourist attractions and other important areas. It has requested members of the public to remain vigilant and to report any suspicious activities or items to their nearest authorities.
- Appreciate messages of condolences, moral support and condemnation of the perpetrators from international organizations and foreign governments. Such gestures and the confidence in resilience of Thailand's tourism industry expressed by UNWTO and The World Travel and Tourism Council go a long way in helping Thai people get through this testing time.
- At this stage, the incident is not linked to terrorism but is seen as an act of stirring up public disturbance. Security officials are expediting the investigation process to bring the culprits to justice.
- *(plausible linkage with SBPs, if raised)* As the authorities are investigating motives behind the attacks, it is best to let them carry out their duties without additional pressure. Premature speculation on such a sensitive matter can only worsen the situation.
- Please rest assured that the government and security agencies are working closely together to resolve the situation and bring about peace at soonest.

Summary points

- Thailand is genuine in our desire to move on and to learn the lessons of the past so that we do not end up repeating our mistakes.
- We urge our friends and partners in the international community to recognize the progress Thailand has made and will continue to make. The outcome of the Referendum reflects the will of the people to move ahead with the Roadmap for a strengthened and sustainable democracy that truly meets the needs and aspirations of the Thai people.
- We, therefore, continue to ask for time and space to let reconciliation and reforms take their course. Ultimately, sustainable reforms which shall see Thailand through as a stable, prosperous and an altogether stronger country must come from within – by the Thai people and for the Thai people.

Ministry of Foreign Affairs of Thailand
17 August 2016

1. Promotion and Protection of Human Rights

- Thailand is committed to the promotion and protection of human rights. Our international human rights obligations continue to be upheld.
- Despite political challenges, Thailand is determined to push forward the country’s human rights development agenda in many areas including the adoption of the 3rd National Human Rights Plan. The plan serves as a framework for all government agencies to apply the promotion and protection of human rights more holistically and efficiently in their works.
- A number of human rights-related laws have also been passed or upgraded including the Gender Equality Act, the Justice Fund Act, the Prevention and Suppression of Human Trafficking Act, and the amendment of the Criminal Code to criminalise child pornography, among others. In May 2016, the Cabinet approved in principle, the draft Act on Prevention and Suppression of Torture and Enforced Disappearance.
- Several initiatives have also been implemented or formulated. The Child Support Grant scheme was launched to provide a monthly allowance (600 Baht) to poor parents of young children from 0-3 years of age to help with the early childhood development. Monthly allowance from the Government for persons with disabilities was raised by 60% from last year (from 500 Baht to 800 Baht). The National Saving Fund was also announced to provide informal economy workers with a voluntary scheme of old-age pension.
- In early June 2015, Thailand presented the combined reports on the implementation of the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (ICESCR) to the Committee. In March 2016, Thailand presented the First report on the implementation of the Convention on the Rights of Persons with Disabilities (CRPD) to the Committee.
- Thailand believes that technical cooperation and capacity building is one of the best ways to promote and protect human rights as it aims to enhance respective countries’ ability to make positive changes by themselves. Under the Human Rights Council (HRC), Thailand and the core group continue to table the annual resolution on enhancement of technical cooperation and capacity-building in the field of human rights.

2. Human rights-related issues

2.1 Freedom of Expression

- We believe that freedom of expression is a basic foundation of democratic society.
- Many countries around the world are facing the challenges in their promotion of freedom of expression because such freedom has to be well-balanced with freedom of religion, non-discrimination, and security.
- For Thailand, authorities have to try to maintain a careful balance when enforcing relevant laws. Space is needed to be allowed for all the useful exchange of views and discussion. It is important to always distinguish the constructive and meaningful debate from the expression of hatred with a political agenda that is aimed at more violence and polarization of the society.

2.2 Lèse-majesté law

- First, it is important to understand that the Thai monarchy has been a pillar of stability in Thailand. The Thai sense identity is closely linked to the monarchy.

- The lèse-majesté law gives protection to the rights or reputation of the King, the Queen, and the Heir-apparent, of the Regent in a similar way libel law does for commoners.
- The law is not aimed at curbing people's rights to freedom of expression.
- As with other criminal offences, proceedings on the lèse-majesté cases are conducted with careful consideration and in accordance with due legal process.
- Many cases that are ill-founded have finally been dismissed. The Supreme Court recently dismissed a case where computer evidence suggested that the defendant is not the person who allegedly spread the defaming content online.
- Any persons who are charged with lèse-majesté are entitled to the same rights as those charged for other criminal offences. These include the right to file an appeal. They also have the right to seek royal pardon.

2.3 Military Court

- Only a limited number of offences have made civilians subject to the Military Court. They are those accused of committing serious offences, particularly those relating to weapons and firearms that are exclusively used in warfare, failure to comply with the NCPO order, royal defamation, and cybercrime.
- As of today, the highest number of cases submitted to the Military Court involves the possession or the use of heavy firearms, ammunition or explosive substance that are used in warfare. Since May 2014, these cases have accounted as high as 93 per cent of all cases submitted in the Military Court.
- The defendants before the Military Court are also subject to the same set of rights as those who appear before the civilian courts. The Military Court must comply with the Criminal Procedure Code, which guarantees the right to fair trial and the rights of the defendants in accordance with international standards when putting civilians on trial.
- All the judges in the Military Court must have practiced law within military judicial system no less than 20 years. They are required to have the same set of knowledge and expertise in criminal law as the judges in civilian court. They are also trained on human rights provided by various partners including the National Human Rights Commission.
- The right to fair and public hearing by an independent tribunal is guaranteed. The defendants are entitled to the right to legal counsel. The Court shall never launch any proceedings if the defendants are not represented by an appropriate lawyer. The Court is required to find the suitable legal representation for any defendants who cannot find one for their own. The right to bail is also available and the request for bail is considered on the same basis as in the civilian court. Many cases that are of the public attention have been attended, not only by the defendants' relatives, but also civil society and human rights organizations.
- There are only a very limited number of hearing sessions that cannot be made public due to the safety of those who testify, or sensitivities surrounding the cases.

2.4 Torture & Enforced Disappearance

- The Thai Government takes all of the allegations related to torture and enforced disappearance seriously.
- Security agencies, especially those operating in the Southern border provinces, have been trained and have reaffirmed their commitment to human rights principles including the prohibition of torture.
- The Cabinet recently approved in principle the draft Act on Prevention and Suppression of Torture and Enforced Disappearance. The draft law is now being reviewed by the Council of State, before being forwarded to the legislative branch. The passing of this draft Act will enable the ratification of the International Convention for the Protection of All Persons from Enforced Disappearance (ICPPED).
- The draft Act will set up the specific offence of torture and enforced disappearance, based on the definitions stipulated in the Convention against Torture (CAT) and ICPPED, with the criminal punishment dependent upon the grave nature of crime. It will also create measures to facilitate an effective investigation as well as enhance remedial measures which are not only limited to financial assistance, but also cover both physical and psychological remedy for the victims.
- The Department of Rights and Liberty under the Ministry of Justice has been working closely with the Association for the Prevention of Torture (APT) on capacity building. Several technical trainings have been arranged to provide knowledge for government officers on the prevention of torture in general as well as the preparation for becoming party to the OPCAT.

2.5 Human Rights Defenders

- Human rights defenders and lawyers are protected under Thai law in the same way as all persons in Thailand.
- The Government is aware that it is the authority's duty to ensure that human rights defenders and human rights lawyers can carry out their work in a safe and enabling environment.
- There is also the Witness Protection Program available for human rights defenders and their family members who witness criminal cases. According to the Witness Protection Act, a special police protection can be provided for those who make a request when they feel that their lives and safety are at risk.
- The Ministry of Justice is preparing a mechanism for the protection of human rights defenders so they can conduct their activities in a free and safe environment. A guideline for all parties, particularly law enforcement agencies, is currently being developed. There is on-going discussion with regard to the establishment of the White list of human rights defenders, in particular on criteria and protection measures.

* * * * *